ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 945

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
1
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 λ. 30 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 λ. 31
ΠΡΟΟΔΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 27.1 ΜΕΣΗ ΥΓΡ ΟΛΙΓΗ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ Β ΙΣΧ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΜΕΤΡ ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΕΩΣ ΚΥΜ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.3

ΠΑΣΑ ΑΛΛΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ...

> «Ὀφείλομεν ὅμως νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι μόνον οἱ τίμιοι ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν τὴν Ἐπανάστασιν καὶ τὸ Στρατοδικεῖον, διετήρησαν μέχρι τέλους τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἰδικῆς των μεγάλης ἱστορικῆς ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν εἶχαν νὰ ἐκτελέσουν. Αὐτοὶ δὲν ἐδειλίασαν οὔτε πρὸ τῶν εὐθυνῶν, οὔτε καὶ πρὸ τῆς ἐπιμονῆς μιᾶς Μεγάλης Δυνάμεως, ὅπως ἡ Ἀγγλία. Ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης ὁλοκλήρου ὕψωσαν τὸ ἀνάστημά των καὶ ὡς τίμιοι ἄνθρωποι ἀπήντησαν εἰς ἐκκλήσεις, εἰς συστάσεις, εἰς ἀπειλάς. «Ὄχι, θὰ κάμωμεν τὸ καθῆκόν μας». Καὶ τὸ ἔκαμαν. Εἰς τοὺς τιμίους αὐτοὺς ἀξιωματικοὺς δὲν θὰ εἶναι εὐγνώμων μόνον ἡ Ἑλλάς. Θὰ εἶναι εὐγνώμων καὶ ἡ παγκόσμιος Ἱστορία. Διότι διὰ τῆς πράξεώς των αὐτῆς κατήργησαν ἓν ἀνήθικον δόγμα: Τὸ δόγμα ὅτι οἱ μεγάλοι ἔνοχοι δὲν τιμωροῦνται, δόγμα, τὸ ὁποῖον οὔτε καὶ οἱ νικηταὶ καὶ πανίσχυροι Σύμμαχοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ καταρρίψουν τιμωροῦντες τὸν Κάϊζερ.»
>
> *«Ἑστία» 20 Ὀκτωβρίου 1923*

Τὸ ἑσπερινὸν ἡμιεπίσημον ὄργανον τοῦ κ. Βενιζέλου—πρόκειται περὶ τῆς «Ἑστίας»—ἀπεφάσισε τέλος ν' ἀρνηθῇ τὴν εὐθύνην τοῦ «ἀρχηγοῦ» καὶ τὴν εὐθύνην τὴν ἰδικήν του διὰ τὸ ἔγκλημα τῆς 15)28 Νοεμβρίου 1922.

«Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν, γράφει, ὅταν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κλπ. κατέβαλε τὴν ὑπέροχον ἐκείνην προσπάθειαν τῆς Λωζάννης..... ἤρχισεν ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ἀνάκρισις ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς μὲ πρόεδρον τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς τὸν κ. Θεόδωρον Πάγκαλον. Δυστυχῶς, δὲν ζοῦν ἀκόμη οἱ ὑποστάντες τὴν ἀνάκρισιν ἐκείνην διὰ νὰ ἐνθυμηθοῦν πῶς διεξήγετο ἀπὸ τὸν κ. Πάγκαλον. Ὑπάρχουν ὅμως—καὶ εἶναι πολλοὶ καὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ μαρτυρήσουν ὑπευθύνως — οἱ παρακολουθήσαντες ὄχι μόνον τὰς ὑπηρεσιακάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐξωδίκους προσπαθείας τοῦ κ. Παγκάλου διὰ νὰ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον οἱ παραπεμφθέντες πολιτικοί. Ὑπάρχουν τὰ μέλη τοῦ Στρατοδικείου διὰ νὰ τονίσουν πόσας ἀγρίας πιέσεις, πόσας ἀπειλὰς ὑπέστησαν ἀπὸ τὸν κ. Πάγκαλον, διὰ νὰ εἶναι ἡ ψῆφός των σύμφωνος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας κλπ.».

Τὸ συμπέρασμα τῆς «Ἑστίας» συνοψίζεται εἰς τὸ ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος εὐθύνεται διὰ τὴν παραπομπὴν τῶν πολιτικῶν, διὰ τὴν καταδίκην των, διὰ τὴν θανάτωσίν των. Καὶ ὅτι ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἡ «Ἑστία», οἱ στρατοδίκαι, ὁ πρόεδρος τοῦ Στρατοδικείου κ. Ὀθωναῖος, ὁ κ. Πλαστήρας, ὁ κ. Γονατᾶς εἶναι ἀθῷοι τοῦ χυθέντος αἵματος, ἀθωότεροι δὲ περιστερᾶς εἶναι ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ κ. Πολίτης.

Καὶ περὶ μὲν τῆς εὐθύνης τοῦ κ. Παγκάλου ἡμεῖς τοὐλάχιστον οὐδέποτε ἀμφεβάλαμεν, οὐδ' ἐδέχθημεν ὅτι ἡ ἐνδεχομένη μεταμέλεια τοῦ ἐν λόγῳ ἀντιστρατήγου εἶναι δυνατὸν νὰ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΦΑΝΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΟΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΤΟΥ. Ἀλλὰ τὴν ἀθωότητα τοῦ κ. Βενιζέλου ποῦ τὴν στηρίζει ἡ «Ἑστία»; Ἡ ἱστορία εἶναι γνωστή, γνωστὰ εἰς ὅλους εἶναι τὰ προηγηθέντα τῆς δίκης, γνωστὰ εἶναι τὰ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Πολίτου καὶ γνωστὸν εἶναι πῶς τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ προλάβῃ τοὺς τουφεκισμοὺς ἐστάλη ἐξ Ἑλβετίας κατὰ τρόπον ὥστε νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἀθήνας κατόπιν ἑορτῆς! Ἐπειδὴ ἐν τούτοις θὰ ὑπάρξουν καὶ ἀφελεῖς δυνάμενοι νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὰ γραφόμενα τῆς «Ἑστίας», σπεύδομεν ν' ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐν προκειμένῳ ἀλήθειαν:

Ὁ κ. Πολίτης ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας κομιστὴς μυστικῶν ἐντολῶν τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1922. Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνηντήθη μὲ τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπήν. Τὴν 5ην Ὀκτωβρίου, ΔΗΛΑΔΗ ΤΡΕΙΣ ΜΟΛΙΣ ΗΜΕΡΑΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΦΙΞΙΝ ΤΟΥ ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΟΝ, τὸ ὁποῖον ἐξήγγελλε τὰς ληφθείσας καννιβαλικὰς ἀποφάσεις. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησεν ἡ σύστασις τῆς ὑπὸ τὸν κ. Πάγκαλον ἐπιτροπῆς καὶ τὰ πράγματα ἐβάδισαν ραγδαίως πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου καὶ τὴν θανάτωσιν τῶν Ἕξ. Πρὸ ταύτης ἐν τούτοις ἐφρόντισεν ὁ ἀπεσταλμένος οὗτος τοῦ κ. Βενιζέλου νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ φύγῃ, μὴ θέλων, κατά τινας, ν' ἀναλάβῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀρχηγόν του τὴν εὐθύνην τῆς διακοπῆς τῶν μετὰ τῆς Ἀγγλίας σχέσεων, ἡ ὁποία ἐπῆλθεν ἐκ τοῦ στυγεροῦ ἐκείνου ἐγκλήματος, καθ' ἡμᾶς δὲ μὴ θέλων ν' ἀναλάβῃ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὴν εὐθύνην τῶν θανατώσεων, ἡ ὁποία θὰ τοῦ ἔκλειε διὰ παντὸς τὸ διπλωματικὸν στάδιόν του. Δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Πολίτην, τὸ μυστικόν του ἔπαυσε νὰ εἶναι μυστικόν, διότι ὁ κ. Χρηστομάνος ὡμίλησεν ἐν Μονάχῳ καὶ διότι οἱ λόγοι του διετυπώθησαν ἐν συνεντεύξει δοθείσῃ εἰς συνάδελφον παρ' ἑνὸς ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τοὺς ἤκουσαν: Παρὰ τοῦ κ. Ἀγγέλου Κανελλοπούλου:

«Ἐν συνεδριάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Κροκιδᾶ, ὑπεστηρίζετο μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς ὑπό τινων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἡ ἄποψις ὅπως εἰς τὰς ποινὰς εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐξετείνετο ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπαναστατικοῦ Στρατοδικείου περιλαμβάνεται καὶ ἡ τῆς ὑπερορίας, μὲ φανερὰν τὴν τάσιν ὅπως ἡ τῆς ὑπερορίας ποινὴ ἐπιβληθῇ καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ δίκην πολιτικούς. Ὁ κ. Ν. Πολίτης, ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, παρηκολούθει τὴν συζήτησιν σιγῶν. Ἀλλ' ὅταν εἶδεν ὅτι ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ μεταξὺ τῆς πλειοψηφίας τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἄποψις τῆς ὑπερορίας, ἀνεπήδησεν ἐκ τοῦ καθίσματός του καὶ ἀφρίζων ἐξ ὀργῆς ἐκραύγασε:

«...Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχωμεν ἐπανάληψιν τῆς κωμῳδίας, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ τὴν ἐξορίαν τῆς Κορσικῆς, ἐγὼ δὲν ἔχω καμμίαν θέσιν ἐδῶ.» Καὶ ἐτράπη πρὸς τὴν ἔξοδον. Τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔσπευσαν νὰ τὸν συγκρατήσουν, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη τοῦτο παρὰ μόνον μὲ τὴν παροχὴν κατηγορηματικῶν διαβεβαιώσεων ὅτι μνημόνευσις τῆς ποινῆς τῆς ὑπερορίας φιλολογικὴν μόνον θὰ ἔχῃ σημασίαν.

»Ἡ ἀφήγησις τῆς ἀνωτέρω σκηνῆς ἐπροκάλεσε τόσην κατάπληξιν καὶ τόσην ἀγανάκτησιν μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν τοῦ κ. Χρηστομάνου, ὥστε ὁ κ. Α. Ρούφος ἐξεγερθεὶς ἐξεφράσθη μετ' ἐντόνου δριμύτητος ἐναντίον τῶν μελῶν ἐκείνων τῆς Κυβερνήσεως Κροκιδᾶ, ἅτινα, ἐπιδεικνύοντα συναίσθησιν τοῦ μελετωμένου ἐγκλήματος καὶ κηρυχθέντα ὑπὲρ μετριοπαθῶν ἀπόψεων, δὲν ἀπεδοκίμασαν τὴν ἀνήκουστον ἐκείνην ἐκδήλωσιν, ἀλλ' ὑπετάγησαν εἰς αὐτήν... Ὁ κ. Χρηστομάνος κατώρθωσε νὰ πείσῃ τοὺς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀκροατάς του ἀπολύτως περὶ τοῦ ὅτι ὁ κ. Ν. Πολίτης εἶχε σταλῆ ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ὁριστικὴν ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του...»

Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑποτεθῇ ὅτι ἀδικεῖται ὁ κ. Ν. Πολίτης καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, παραθέτομεν τμῆμα τηλεγραφήματος τοῦ δευτέρου πρὸς τὸν πρῶτον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ὀκτωβρίου 1922:

«Ἡ Ἐπαναστατικὴ Ἐπιτροπὴ εἶναι πεπεισμένη ὅτι, ἐὰν τὰς ἐνδεχομένας καταδικαστικὰς ἀποφάσεις εἰς θάνατον δὲν ἐπηκολούθει ἄμεσος ἐκτέλεσις διὰ τοὺς δύο ἢ τρεῖς κυρίους ἐνόχους, θὰ κατέπιπτεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε θὰ διελύετο...Θὰ ἐπήρχετο τότε χάος, ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο μερίδων τοῦ τόπου μετὰ τρομερῶν συνεπειῶν διὰ τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν. Τοὐναντίον, ἂν ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ἡ ἀντίδρασις θὰ κατανικηθῇ ὁριστικῶς, αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐπικυρώσουν τὸ ἔργον τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἡ Χώρα θὰ ἠδύνατο, συντόνως περατοῦσα τὴν στρατιωτικὴν ἀναδιοργάνωσιν, νὰ ἔχῃ στράτευμα ἱκανὸν πρὸς περιφρούρησιν τῶν συνόρων της. Ο ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΒΑΣΙΜΟΣ.»

Νομίζομεν ὅτι δὲν ἔχομεν χρείαν ἄλλης μαρτυρίας πρὸς ἀνασκευὴν τῶν ὅσων ἔγραψεν ἡ «Ἑστία». Ο ΕΞΑΠΛΟΥΣ ΦΟΝΟΣ δὲν εἶναι ἔργον τοῦ στρατιωτικοῦ βενιζελισμοῦ. Διὰ τὸν ἑξαπλοῦν φόνον ὁ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΣ ἠθέλησε νὰ κρυφθῇ ὄπισθεν τοῦ στρατιωτικοῦ Βενιζελισμοῦ. Χωρὶς δὲ νὰ θέλωμεν νὰ μειώσωμεν τὴν εὐθύνην τῶν ἐκτελεσάντων τὸ ἔγκλημα, διακηρύττομεν ὅτι εἶναι ἀπείρως μεγαλυτέρα, κολοσσιαία αὐτὸ τοῦτο, ἡ εὐθύνη τοῦ κ. Βενιζέλου, ἀποστείλαντος ἐδῶ τὸν κ. Πολίτην διὰ νὰ σκηνοθετήσῃ τὴν δίκην καὶ ἐγκαίρως εἰδοποιήσαντος τὰ ἐδῶ ἐνεργούμενά του περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Τάλμποτ καὶ τῆς ἐνδεχομένης ὑλικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀγγλίας.

Πᾶσα ἄλλη ἐξήγησις τοῦ ἐγκλήματος τῆς 15)28 Νοεμβρίου εἶναι προεκλογικὴ μπλόφφα ἀπὸ ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας προσφεύγει συχνὰ ὁ Βενιζελισμός. Ὅσα δὲ ἔγραψε χθὲς ἡ «Ἑστία» εὑρίσκονται εἰς καταφανῆ ἀντίθεσιν πρὸς ὅσα ἔγραψε τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1923, ἐγκωμιάζουσα τὸν φόνον τῶν Ἕξ ὡς τὴν ἐνδοξοτέραν πρᾶξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν του.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΚΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

ΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΥΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ.—ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΛΟΙΠΟΝ, Ο ΜΑΛΜΓΚΡΗΝ;

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ
ας). — Ὁ σκανδιναυϊκός, ὁ γερμανικὸς καὶ
ν μέρει ὁ γαλλικὸς τύπος συνεχίζουν τὴν κα-
ὰ τῆς ἀποστολῆς Νόμπιλε ἐκστρατείαν. Αἱ
πιθέσεις γίνονται ἐπάνω εἰς ὅλα τὰ πεδία.
Ἀμφισβητεῖται ὄχι μόνον ἡ ἐπιστημονικὴ ἀ-
ία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἀνθρωπισμὸς τῶν Ἰτα-
ῶν παγοπόρων.
Ἡ γερμανικὴ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» ἐδη-
οσίευσε τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Ζάππι διη-
ήθη ὅτι ἐπερίμενε τὸν θάνατον τοῦ Μαρια-
ο διὰ νὰ τραφῇ μὲ τὸ σῶμά του. Ἐξ αὐτοῦ

Οἱ ναυαγοὶ τῆς ὁμάδος Βιλλιέρι, καθήμενοι εἰς τὴν πτέρυγα τοῦ ἀναποδογυρισμένου «Φόκκερ» τοῦ Λουντμποργκ. Οἱ ναυαγοὶ ἔχουν ἁπλώσει καὶ τὰ ροῦχά των εἰς τὸν πολικὸν ἥλιον διὰ νὰ στεγνώσουν.

μπεραίνει ὅτι εἶνε πιθαναὶ ὅλαι αἱ ὑποθέ-
ις σχετικῶς μὲ τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ Μάλ-
γκρην.»
Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐρωτοῦν: Μὲ τί ἐ-
άφησαν οἱ Ἰταλοὶ ναυαγοὶ Ζάππι καὶ Μα-
άνο ὅταν ἐξηντλήθησαν τὰ τρόφιμά των;
Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἀπαντοῦν:
«Μὲ τί ἐτράφησαν; ἀπαντᾷ ἡ «Μπριλλάν-
». Μὲ τίποτε καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα. Αὐτὴ εἶνε
δραματικὴ ἀλήθεια. Ἐπὶ δέκα τρεῖς ἡμέρας
Ζάππι καὶ ὁ Μαριάνο δὲν εἶχον τίποτε διὰ
ξεγελάσουν τὴν πεινάν των. Καὶ μὲ ὅλα

Ὁ Τσεχοσλοβάκος καθηγητὴς ραδιολόγος Μπεχουνέκ, ἐκ τῶν ναυαγῶν τῆς ὁμάδος Βιλλιέρι, ἀναπαυόμενος εἰς τὸν ἥλιον μετὰ γεῦμά του, συγκείμενον ἐκ κρέατος ἄρκτου.

ὰ ἄντεξαν. Καὶ οἱ δύο ἔμειναν ἥρωες μέ-
τέλους.»
Αἱ ἀντιϊταλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν πάν-
ε περὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ θανάτου τοῦ
λμγκρην. Ἀλλὰ περὶ τίνος μυστηρίου πρό-
ται;
ἶνε μυστηριῶδες τὸ νὰ ἀποθάνῃ τις εἰς
ἀρκτικὰς ζώνας, μὴ ἔχων τρόφιμα καὶ
καταλελειμμένος εἰς τὸν ἑαυτόν του μὲ μό-
τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν; Μήπως δὲν
γήθησαν καταλεπτῶς πῶς ἀπέθανεν ὡς
ντλεμαν; Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τοὺς ἀρκεῖ.
ἀρκεῖ εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἰταλίας, δι-
οἱ Μαριάνο καὶ Ζάππι ἐπέζησαν. Καὶ αἱ
ναι ἔχουν ἀνάγκην πτωμάτων διὰ νὰ κο-
ουν τὴν πεινάν των.»
Ὁ Ἰταλὸς ἀρθρογράφος καταλήγων κά-
ἔκκλησιν εἰς τὴν σκιὰν τοῦ Μάλμγκρην
σηκωθῇ καὶ νὰ ραπίσῃ τοὺς ὑβριστάς.
ι γαλλικαὶ ἐφημερίδες, ἀπαντῶσαι εἰς ἀ-
τήσεις, δημοσιεύουν τηλεγραφήματα ἀπὸ
Ὄσλο, ὅτι οἱ δύο περισωθέντες ἢ μᾶλλον
ς, ὁ Ζάππι, δὲν ἐφαίνετο νὰ εἶχεν ὑπο-
ει καθόλου ἀπὸ πεῖναν, κατὰ τὴν γνώμην
ἐξετασάντων αὐτὸν ἰατρῶν. Μόνον ὁ
ριάνο πράγματι εἶχε πλέον τῶν πέντε ἡμε-
μείνει νηστικός.
ὲν ἔχει ἐξακριβωθῇ τί εἶνε ἀληθὲς ἐν
κειμένῳ, οὔτε εἶνε εἰσέτι γνωστὸν τί θὰ
ντήσουν οἱ Ἰταλοὶ δημοσιογράφοι.
Ἡ «Τριμπούνα», διερωτωμένη ποῖος ὑπο-

κινεῖ αὐτὴν τὴν πρόστυχην, ἀπάνθρωπον, ἐγκληματικὴν κλπ. ἐκστρατείαν κατὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, ἐν συνεχείᾳ ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς εἰς ἓν τελευταῖον ἄρθρον της:

«Ἡ πηγὴ εἶνε προφανής. Εἶνε ἡ ἑβραϊκὴ σοσιαλδημοκρατία συνδεδεμένη διεθνῶς μὲ τὸν ἐλεύθερον Τεκτονισμόν. Εἶνε οἱ ἀπαρνηταὶ κάθε δράσεως καὶ παντὸς πνεύματος ἡρωϊκοῦ καὶ ἀνιδιοτελοῦς. Εἶνε οἱ προφῆται τῆς θρησκείας τοῦ Χρήματος καὶ τοῦ Στομάχου ἀντὶ τῆς καρδίας. Εἶνε οἱ γνωστοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία ἔχει μίαν ἰδικήν της ζωτικότητα, ἰδικόν της πνεῦμα καὶ δύναμιν. Κάθε εὐκαιρία εἶνε δι' αὐτοὺς καλὴ διὰ νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν. Παλαιὰ ἱστορία. Ἐπωφελοῦνται κάθε ἀτυχίας διὰ νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν. Τὸ ἴδιον συνέβη μὲ τὰς ἀτυχίας τοῦ Ἀδούα, τοῦ Καπορέττο, τῆς λιρέττας, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ὁ τάφος τοῦ φασισμοῦ. Σήμερον ἐπωφελοῦνται τῆς ἀτυχοῦς πολικῆς ἐκστρατείας τῶν ἡρώων τῆς «Ἰταλίας».

Ὁ ἀρθρογράφος ἐπιτίθεται ἀκολούθως ἐναντίον τοῦ Θεοδώρου Βόλφ «τοῦ Ἑβραίου καὶ σοσιαλίζοντος», ὅπως λέγει διότι ἀπεκάλεσε «μπλόφφαν» ὅλην τὴν πολικὴν ἐκστρατείαν. Ὁ Θεόδωρος Βόλφ, διευθυντὴς τῆς κάθε ἄλλο παρὰ σοσιαλιστικῆς «Μπερλίνερ Τάγκεμπλατ», ἔγραψεν, ὡς γνωστόν, ὅτι ἡ ἐκστρατεία τοῦ Νόμπιλε κακῶς ὠργανωμένη ἐπιστημονικῶς, ἐγένετο διὰ νὰ θαμβώσῃ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ νὰ τοὺς ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν κακοδαιμονίαν. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ἡ ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν ἐπίθεσις τοῦ γερμανικοῦ τύπου ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Νόμπιλε ἀπεφάσισε—παρὰ τὰς δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας—τὴν πρὸς τὸν Πόλον πτῆσιν διὰ νὰ ἀποστείλῃ ἀπὸ τὸν Πόλον συγχαρητήριον τηλεγράφημα τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἑωρτάζετο ἡ ἐπέτειος τῆς εἰσόδου τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν κατὰ τῆς Γερμανίας πόλεμον. Ἄλλη μία αἰτία τῆς ἐχθρότητος τοῦ γερμανικοῦ τύπου εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι ἐν ᾧ ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη μὲ ἀγωνίαν παρηκολούθει τὰς προσπαθείας τῶν διαφόρων ἀποστολῶν πρὸς σωτηρίαν τοῦ Νόμπιλε, οἱ Ἰταλοὶ προέβαινον εἰς θορυβώδεις ἑορτὰς εἰς τὸ Μπολιζάνο τοῦ ἰταλοκρατουμένου ἀλλ' ὑπὸ Γερμανῶν κατοικουμένου Νοτίου Τυρόλου. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἑορταί, συνοδευόμεναι καὶ ἀπὸ πιέσεις τῶν Γερμανῶν κατοίκων, προεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν τῆς κοινῆς γνώμης εἰς τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Γερμανίαν.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΕΞ ΥΨΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Κάποιος συμπολίτης μας προχθὲς ἐνῷ ἐβάδιζεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους καὶ εὑρίσκετο περίπου ἔναντι τῆς εἰσόδου τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἐδέχθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἕνα ἀγκωνάρι βάρους πλέον τῶν πέντε ὀκάδων, ἀποσπασθὲν ἐκ τοῦ τοίχου ὑπό τινος ἠλεκτρολόγου ἐπισκευάζοντος τὰ ἠλεκτρικὰ τοῦ σπιτιοῦ. Ὡς ἦτο ἑπόμενον, τὸ κεφάλι τοῦ συμπολίτου ἤνοιξεν εἰς δύο, τὸ αἷμα ἔρρευσεν ἄφθονον καὶ μετ' ὀλίγον ὁ θάνατος ἐπῆλθεν! Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ἕνας ἀκόμη κίνδυνος διὰ τοὺς περιπατοῦντας Ἀθηναίους, ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν ἄνω. Ἕως τώρα ἐφυλαγόμεθα νὰ μὴ μᾶς διαμελίσῃ κανὲν αὐτοκίνητον, νὰ μὴ μᾶς κοψομεσάσῃ κανένα ποδήλατον, νὰ μὴ μᾶς ἀνατρέψῃ καμμία μοτοσυκλέττα, νὰ μὴ μᾶς λερώσῃ τὰ ροῦχα ὁ ὄπισθεν ἡμῶν βαδίζων καὶ κάμνων γαργάραν συμπεριπατητής, νὰ μὴ πέσωμεν τέλος εἰς κανένα λάκκον τοῦ πεζοδρομίου ἀπ' αὐτοὺς ποῦ ἀνοίγουν καθημερινῶς αἱ ἑταιρεῖαι Πάουερ καὶ Οὔλεν. Προσοχὴ ὅθεν δεξιά, ἀριστερά, ἔμπροσθεν, ὄπισθεν καὶ χάμω. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος δὲν ὑπάρχει μόνον ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτά. Ἐνεδρεύει καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν σημειοῦται διὰ πρώτην φορὰν παρόμοιον δυστύχημα, ἔχον τὴν ἀφορμήν του ἐκ τῆς κατευθύνσεως ταύτης, διότι ἄπειροι συμπολῖται ἔχουν μέχρι σήμερον πάθει ἀπὸ τὰ αἰωνίως κοπτόμενα σύρματα τοῦ ἠλεκτρικοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνοι τοὐλάχιστον τὴν ἔπαθαν διότι ἐβάδιζαν εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου, ἕως προχθὲς δὲ ἐπεκράτει ἡ ἰδέα ὅτι οἱ βαδίζοντες τοὐλάχιστον ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἦσαν ἀσφαλεῖς ὁπωσδήποτε. Λοιπόν, οὔτε αὐτοὶ δὲν εἶνε πλέον. Ἐὰν δὲν πέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των κανένα κανάτι Αἰγινήτικο, τοποθετημένων μεταξὺ τῶν μισοκλεισμένων παραθυροφύλλων, ἢ καμμία γάστρα, βαλμένη ἐπὶ σανίδος εἰς τὸ μπαλκόνι, ἰδοὺ τὸ ἀγκωνάρι τοῦ ἠλεκτρολόγου ἕτοιμον νὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του! Οὐδεμία ὅθεν ἀσφάλεια ἀπὸ κανὲν μέρος. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ποῦ πρέπει νὰ βαδίζωμεν; Ἡ Ἀστυνομία μᾶς παραγγέλλει νὰ μὴν περιπατοῦμε εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου, εἰς δὲ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα σταυροδρόμια τῆς πόλεως, ὅπου κατ' ἀνάγκην θὰ παραβιασθῇ ἡ παραγγελία αὐτή, μᾶς κατεσκεύασε «καταφύγια». Πηγαίνουμε συνεπῶς ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, νὰ τὸ ἀγκωνάρι τῶν πέντε ὀκάδων, ἐρχόμενον κατ' εὐθεῖαν κατὰ τῆς κεφαλῆς μας καὶ ἀνοῖγον αὐτὴν εἰς δύο. Ποῦ νὰ ἀναζητήσωμεν τὴν ἀσφάλειαν, οἱ δυστυχεῖς πεζοπόροι; Ποῦ; Νὰ μὴ βγαίνουμε καθόλου ἀπὸ τὰ σπίτια μας; Αὐτὸ βεβαίως εἶνε εὔκολον γιὰ ἕνα ἀνύπανδρον. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ περισσότεροι εἴμαστε ὑπανδρευμένοι, τὸ νὰ καθήσῃ δὲ ἕνας ὑπανδρευμένος εἰς τὸ σπίτι, ὅπου ὑπάρχει σύζυγος καὶ πεθερά, δηλαδὴ δύο ἀγκωνάρια τῶν πέντε ὀκάδων, ἀποτελεῖ ἡρωϊσμὸν τελείως ἀσυνήθιστον διὰ τὴν ἐποχήν μας!

Πολλοὶ κατέκριναν τὴν Ἀστυνομίαν, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ προχθεσινοῦ ἀτυχήματος τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους. Πράγματι ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ εἶνε ἀξιοκατάκριτος, διότι δὲν λαμβάνει τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, ἀφήνει δὲ τὸν κάθε τεχνίτην νὰ τοποθετῇ μίαν σκάλαν εἰς τὸν τοῖχον καὶ νὰ πελεκᾷ πέτρες, ἐνῷ κάτωθέν του διέρχονται ἀνύποπτοι διαβάται. Ἀλλά, γιὰ νὰ ὁμολογήσουμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκηο, τί νὰ σοῦ κάμῃ ἐπὶ τέλους καὶ ἡ Ἀστυνομία εἰς μίαν πόλιν ἔχουσαν πεντακοσίας χιλιάδας κατοίκους, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ τετρακόσιαι χιλιάδες ἐπισκευάζουν διαρκῶς ἢ μεταρρυθμίζουν τὰ σπίτια τους; Νὰ τοὺς ἐπιβάλῃ, εἰς κάθε μεταρρύθμισιν ἢ ἐπισκευήν, νὰ φράσσουν τὸ πεζοδρόμιον; Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ περιπατῶμεν εἰς τὰ κεραμίδια ἡμεῖς οἱ πεζοποροῦντες. Τὸ λογικώτερον καὶ ἁπλούστερον εἶνε νὰ λάβουν μέτρα ἀσφαλείας οἱ ἴδιοι διαβάται. Ἀλλὰ ποῖα μέτρα; Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μου προτείνω μερικὰ ἐνταῦθα, αὐτοὶ δὲ ἂς ἐπινοήσουν κατ' ἀναλογίαν καὶ ἄλλα: Ἐν πρώτοις διὰ τὰ σπασίματα τῶν συρμάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι κάθε περιπατητὴς ὀφείλει νὰ τοποθετήσῃ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ καπέλλο του καὶ ἕνα ἀλεξικέραυνο. Τὸ θραυόμενον σύρμα θὰ ἕλκεται ἀπὸ τὴν χρυσῆν αἰχμὴν τοῦ ἀλεξικεραύνου, τὸ ρεῦμα θὰ διοχετεύεται εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ὁ κίνδυνος θὰ ἀποτρέπεται. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγκωνάρια ποῦ πέφτουν ἀπὸ τοὺς τοίχους, συνιστῶ σιδηρᾶς ὀμβρέλλας, ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἀγκωνάρι ἀπὸ τὴν ὀμβρέλλαν εἶνε πιθανὸν νὰ πέφτῃ καὶ νὰ σπάζῃ τὰ πόδια τοῦ παραπλεύρως βαδίζοντος, ἂς προμηθευθῇ καὶ οὗτος παπούτσια σιδηρᾶ. Ἄλλο μέτρον τῶν πεζοπορούντων διαβατῶν δι' ἄλλας περιπτώσεις εἶνε τὸ ἀκόλουθον: Τοποθέτησις συρματοπλεγμάτων τριγύρω ἀπὸ τὸν διαβάτην. Τὸ αὐτοκίνητον, τὸ ποδήλατον, ἡ μοτοσυκλέττα, θὰ κτυποῦν ἐπάνω εἰς τὸ συρματόπλεγμα, χωρὶς καθόλου νὰ τὸν θίγουν τὸν ἴδιον, τοιουτοτρόπως δὲ πᾶς κίνδυνος ἐκ τοῦ μέρους τούτου ἐκλείπει. Μόνον κατὰ τοῦ φτυσίματος τῶν συμβαδιζόντων μαζί μας εἰς τοὺς δρόμους συμπολιτῶν, μοῦ εἶνε δύσκολον νὰ προτείνω κανὲν μέτρον ἀσφαλείας. Καὶ συρματοπλέγματα νὰ βάλουμε τριγύρω μας καὶ μὲ χαλυβδίνους θώρακας νὰ περιβληθοῦμε, εἶνε τόση ἡ ὁρμὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἐκτοξεύουν τὸ γαργαρίζον προϊὸν τοῦ λάρυγγός των, ὥστε θεραπεία καμμία τοῦ κακοῦ νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΑΝΤΟΣ ΤΑΣ ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΗΕΡ

Ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν κατὰ τὰς μόλις περατωθείσας ἀνασκαφάς εἰς τὸ θέατρον τῆς Κορίνθου. Ἡ ἐργασία αὐτή, ἡ ὁποία ἐκτελεῖται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς Κλασσικῶν Σπουδῶν ἐν Ἀθήναις, ἤρξατο τῷ 1925· κατὰ τὰς προηγουμένας περιόδους ἡ ὀρχήστρα τοῦ θεάτρου εἶχε καθαρισθῆ πλήρως καὶ εἶχον ἐκσκαφῆ ἐν μέρει ἡ σφενδόνη καὶ αἱ πάροδοι. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον ἡ σκηνὴ ἀπεκαλύφθη πλήρως καὶ ἡ ἀνατολικὴ πάροδος ἐξεσκάφη μέχρι τῆς ἐξόδου της.

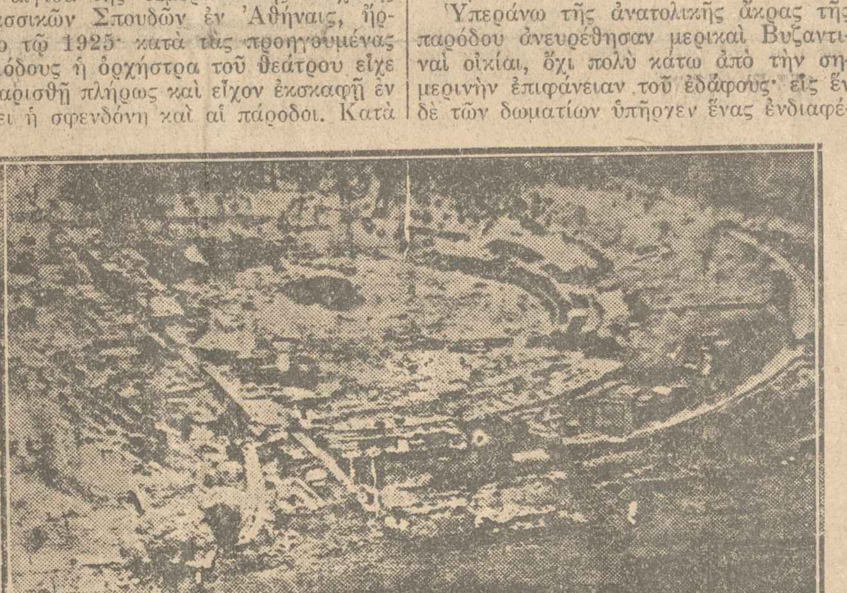

Τὸ ἐκσκαφὲν θέατρον τῆς Κορίνθου: Ἄποψις τῆς ὀρχήστρας ἐκ τῆς νοτιοανατολικῆς πλευρᾶς.

(Φωτογραφία ληφθεῖσα κατ' Ἰούνιον τοῦ 1928)

Οἱ τοῖχοι τῆς παρόδου διασώζονται μέχρις ἱκανοῦ ἑκατέρωθεν ὕψους, πρὸς Β. δέ, ὅπου ὁ τοῖχος τῆς παρόδου εἶνε ὁ βόρειος τοῖχος τῆς σφενδόνης, ἔχει ἐνισχυθῆ δι' ἰσχυρῶν ἀντερεισμάτων· ἕκαστον δεύτερον ἀντέρεισμα μόνον εἰσδύει εἰς τὸν τοῖχον. Τὰ ἄλλα πιθανῶς προσετέθησαν διότι κάποιος σεισμός, ἴσως ὁ σεισμὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Βεσπασιανοῦ, εἶχεν ἐξασθενίσει τὴν οἰκοδομήν. Ἐγγύτατα πρὸς τὸν τοῖχον αὐτὸν ἔκειτο ἕνα μαρμάρινον ἄγαλμα φυσικοῦ μεγέθους, τύπου Ρωμαίου συγκλητικοῦ. Ἡ εὕρεσις ἑνὸς νομίσματος τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ 2ου, εἰς μίαν πτυχὴν τοῦ χιτῶνός του, δείχνει ὅτι τὸ ἄγαλμα εἶχε τοποθετηθῆ ἐδῶ περὶ τὰ τέλη τοῦ 4ου αἰῶνος μ. Χ., πιθανῶς καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Γότθος Ἀλάριχος ἔκαυσε τὴν πόλιν τῷ 396 μ. Χ.

Ὑπεράνω τῆς ἀνατολικῆς ἄκρας τῆς παρόδου ἀνευρέθησαν μερικαὶ Βυζαντιναὶ οἰκίαι, ὄχι πολὺ κάτω ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους· εἰς ἓν δὲ τῶν δωματίων ὑπῆρχεν ἕνας ἐνδιαφέρων θησαυρὸς 73 νομισμάτων. Τρία ἐξ αὐτῶν εἶναι Αὐτοκρατορικαὶ Βυζαντιναὶ ἐκδόσεις—Μιχαὴλ τοῦ 4ου, τῆς Θεοδώρας καὶ Κωνσταντίνου τοῦ 10ου· ἓν εἶνε ἀνώνυμον νόμισμα τῶν Σταυροφόρων· καὶ τὰ λοιπὰ εἶναι Ἀνατολικὰ νομίσματα, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἔφερεν εἰς τὴν Κόρινθον κανένας τυχοδιώκτης κατὰ τὴν πρώτην Σταυροφορίαν. Καθ' ὅσον γνωρίζω, παρόμοια νομίσματα οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὑρέθησαν.

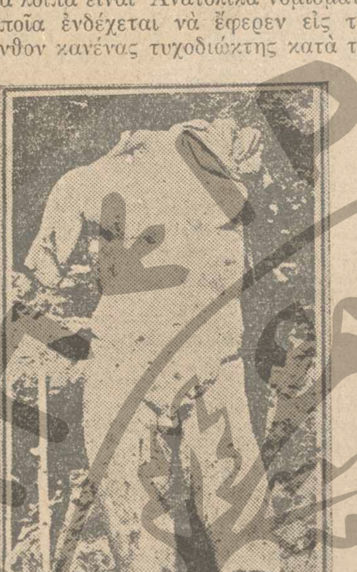

Ἀκρωτηριασμένον ἄγαλμα ἀθλητοῦ, εὑρεθὲν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Θεάτρου. Τὸ εὕρημα εἶνε ἐπιτυχὲς ρωμαϊκὸν ἀντίγραφον ἑνὸς ἑλληνικοῦ ὀρειχαλκίνου ἀγάλματος τοῦ 5ου αἰῶνος π.Χ. καὶ τῆς σχολῆς τοῦ Πολυκλείτου.

Εἰς ἀπόστασιν ἑξήκοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας τοῦ θεάτρου, ἡ πάροδος ἀνοίγει εἰς μίαν στρωμένην ὁδόν, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖ διεύθυνσιν ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον καὶ σχηματίζει ὀρθὴν γωνίαν μὲ τὴν πάροδον. Ἡ ὁδὸς εἶνε στρωμένη μὲ κομμάτια σκληροῦ ἐγχωρίου ἀσβεστολίθου, εἰς ὡρισμένα δὲ σημεῖα διασώζεται καὶ πεζοδρόμιον. Τὸ εὖρος τῆς ὁδοῦ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου τῆς ἀνατολικῆς παρόδου εἶνε 5 μ. 70. Καθὼς προχωρεῖ πρὸς νότον στενεύει μέχρι 4 μ. 50, ἀλλὰ πρὸς βορρᾶν εὐρύνεται εἰς ἕνα εἶδος πλατείας πλάτους 14Χ17 μέτρα, ὅσον ἔχει προχωρήσει ἡ ἀνασκαφή, ἐνῷ τὸ πλακόστρωτον ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τὸ μὴ ἐκσκαφὲν εἰσέτι ἔδαφος. Τὸ ὁλικὸν μῆκος τῆς ἐκσκαφείσης στρωμένης ὁδοῦ εἶναι 62 μέτρα, ἀλλ' αὐτὴ συνεχίζεται πολὺ περαιτέρω πρὸς νότον μόνον ποῦ ἐκεῖ αἱ πλάκες ἔχουν ἀφαιρεθῆ. Ὁ ροῦς της διακόπτεται ὑπὸ βαθμίδων, τοποθετημένων κατ' ἀκανόνιστα διαστήματα, εἰς τρόπον ὥστε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιῆται διὰ τροχαίαν κυκλοφορίαν. Πλὴν τῶν πεζῶν, ὅμως ἐνδέχεται νὰ τὴν διέσχιζον καὶ φορτηγὰ κτήνη, καθόσον τὸ ὕψος τῶν βαθμίδων εἶνε μικρὸν γνωρίζομεν δὲ ὅτι οἱ μεγάλοι τῆς πόλεως μετεφέροντο διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἐπὶ ἀνακλίντρων ἀπὸ μίαν διασκεδαστικὴν ἀφήγησιν τοῦ Πλουτάρχου εἰς τὸν βίον τοῦ Ἀράτου. Ἡ χήρα βασίλισσα τῆς πόλεως, ἡ Νίκαια, εἶχε πέσει θῦμα ἀπάτης ὅτι θὰ ἐνυμφεύετο τὸν νεαρὸν υἱὸν τοῦ Ἀντιγόνου Γονατᾶ· μετεφέρθη λοιπὸν διὰ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, ἐπὶ φαιδρῶς διακοσμημένου ἀνακλίντρου, εἰς μίαν μουσικὴν πανήγυριν, ἡ ὁποία ἐτελεῖτο εἰς τὸ θέατρον πρὸς πανηγυρισμὸν τοῦ γάμου. Ἐκεῖ ὅμως τὴν ἀφῆκαν ὀλοφυρομένην μέσα εἰς τὸ σκοτάδι, ἐνῷ ὁ Μακεδὼν κατελάμβανε τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὴν πόλιν.

Ὁ Παυσανίας κατῆλθε τὴν ὁδὸν αὐτὴν κατὰ τὸν 2ον αἰῶνα μ. Χ. καί, ἀφοῦ διῆλθε παρὰ τὴν Κρήνην τῆς Γλαύκης καὶ τὸ Ὠδεῖον, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐκσκαφῆ, ἔφθασεν εἰς τὸ θέατρον. Ἐκεῖθεν ἐπροχώρησε πρὸς τὸ Γυμνάσιον, τὴν Κρήνην τῆς Λέρνης, καὶ πρὸς τοὺς ναοὺς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οἵτινες, λέγει, δὲν ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὸ θέατρον. Ἀκολουθῶν τις, λοιπὸν τὴν ὁδὸν πρὸς βορρᾶν, θὰ ἔπρεπε νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὰ τὰ κτίρια τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ Παυσανίου· αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς προσεχοῦς ἐκστρατείας μου ἐν Κορίνθῳ. Ἀλλὰ πλὴν τῆς τοπογραφικῆς της σπουδαιότητος, ἡ ὁδὸς ἔχει τοποθεσίαν ἀσυνήθως ὡραίαν, διότι ἀπὸ τῆς βορείου πλατείας ἡ εὐρεῖα λευκὴ γραμμὴ ἐκτείνεται πρὸς νότον, ἀκολουθοῦσα διεύθυνσιν ἥτις δεικνύει πρὸς τὸν σκοτεινὸν ὄγκον τῆς μακρυνῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ἀκροκορίνθου.

Παράδοξον φαινόμενον ἦτο ἡ ἀνεύρεσις περίπου πέντε χιλιάδων ὀρειχαλκίνων νομισμάτων μέσα εἰς ἕνα στρῶμα καϋμένων ὑλικῶν καὶ ἄμμου, ἑξῆντα ἕως ἑβδομῆντα πέντε ἑκατοστόμετρα ὑπεράνω τοῦ λιθοστρώτου, εἰς μίαν λωρίδα δέκα περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς εἰσόδου τῆς παρόδου. Τὰ μέχρι τοῦδε καθαρισθέντα νομίσματα, τῶν ὁποίων ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης, χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 2ου—τοῦ 4ου αἰῶνος μ. Χ.. Εἰς τὴν ἰδίαν περιοχὴν εὑρέθησαν ἐπίσης πολλαὶ καρφίδες ἐξ ὀστοῦ καὶ ἐλεφαντοστοῦ καὶ πολυάριθμοι λυχνίαι. Εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς ὁδοῦ, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς πλατείας, ἀνεκαλύφθη τὸ μαρμάρινον ἄγαλμα ἑνὸς νεαροῦ ἀθλητοῦ, κείμενον εἰς μικρὸν ὕψος ἀπὸ τοῦ λιθοστρώτου. Ἔχει ἀπολέσει τὴν κεφαλήν, τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς πόδας του ἀπὸ τοῦ γόνατος καὶ κάτω, ὑποστὰν τύχην ὁμοίαν πρὸς τὴν τῶν πλείστων ἀγαλμάτων, ὅσα εὑρέθησαν εἰς τὴν Κόρινθον· ἀλλὰ τὸ σῶμα εἶναι ἐξόχου γραμμῆς, τὸ δὲ ἔργον εἶνε καλὸν Ρωμαϊκὸν ἀντίγραφον Ἑλληνικοῦ ὀρειχαλκίνου ἀγάλματος τοῦ 5ου αἰῶνος π. Χ. τῆς σχολῆς τοῦ Πολυκλείτου. Πράγματι ἡ στάσις εἶναι ἀκριβῶς σχεδὸν ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ Διαδουμένου του.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Αἱ βενιζελικαὶ ἐφημερίδες, ἀπὸ συνθήματος, ἐξῆρον χθὲς ὡς θρίαμβον διπλωματικὸν τοῦ πάτρωνός των τὴν εἴδησιν περὶ ἐπικειμένης συναντήσεώς του μετὰ τοῦ Τούρκου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεβφὴκ Ρουσδῆ βέη. Οἱ ξένοι, λέγουν, ἰδοὺ εἶναι πρόθυμοι νὰ συζητήσουν μετὰ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ἐπειδὴ ὑπάρχει κυβερνήτης ἰσχυρὸς ἐν Ἑλλάδι. Δὲν γνωρίζομεν ἄλλους ξένους ἐκφράσαντας τοιαύτην ἐπιθυμίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθυμίαν τῆς Τουρκίας, φυσικὸν εἶναι νὰ ὑπάρχῃ, ἐφόσον, κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ βελτίωσιν τῶν Θρακικῶν συνόρων ὑπὲρ τῆς Τουρκίας. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, τῶν παραχωρήσεων, τὸν βενιζελικὸν δηλαδὴ τρόπον, εὑρίσκει κανεὶς ὅλους τοὺς ξένους προθυμοτάτους νὰ διαπραγματευθοῦν τὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

ΠΟΙΟΣ ΕΝΙΚΗΣΕ

Ἀπόμαχος, ὅπως ὑπογράφεται, στρατιωτικὸς προσπαθεῖ δι' ἄρθρων του εἰς βενιζελικὴν ἐφημερίδα ν' ἀποδείξῃ ὡς στερουμένην στρατηγικοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν νίκην τοῦ Κιλκίς, καθ' ὃ κερδηθεῖσαν, λέγει, διὰ τῆς ὁρμῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὄχι διὰ τῆς ἱκανότητος τῆς διοικήσεώς του. Δὲν θὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας περὶ στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς. Θ' ἀρκεσθῶμεν μόνον εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ βενιζελικοῦ ἀνωνύμου στρατιωτικοῦ κριτικοῦ ἀποροῦντος τί τέλος πάντων ἔπραξεν ὁ Ἀρχιστράτηγος καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του, διὰ νὰ δοξασθῇ ὡς νικητὴς τοῦ Κιλκίς. Διὰ ν' ἀπαντήσωμεν δὲ εἰς τὴν ἀπορίαν αὐτὴν μᾶς εὐκολύνει ὁ ἴδιος ὁ βενιζελικὸς στρατιωτικὸς κριτικός, ὁμολογῶν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε τὸ ἠθικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὑπῆρξε τόσον ἀκμαῖον καὶ ὑψηλὸν ὅσον κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον τοῦ 1913. Αὐτὸ λοιπὸν ὀφείλεται—ἀφοῦ ἡ βενιζελικὴ κριτικὴ ἀρνεῖται τὰ ἄλλα—εἰς τὸν Ἀρχιστράτηγον Βασιλέα Κωνσταντῖνον καὶ τὸ Ἐπιτελεῖόν του. Αὐτὸ δὲ ἀρκεῖ, τὰ λέγει ὅλα. Διότι τοιοῦτον ἠθικὸν ἔχει μόνον στρατὸς καλῶς ὠργανωμένος, καλῶς διοικούμενος καὶ καλῶς ὁδηγούμενος εἰς τὴν μάχην.

Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΧΜΗΣ

Τὴν δραχμὴν δὲν μετέβαλεν ὁ ἀντιβενιζελισμὸς εἰς πεντάραν. Ὁ ἀντιβενιζελισμός, παρ' ὅλον ὅτι «ἐπλήρωσε τὰ σπασμένα» τῆς βενιζελικῆς διοικήσεως τοῦ 1917—1920, παρ' ὅλον ὅτι ἐσυνέχισε τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπιχειρηθεῖσαν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν, παρ' ὅλην τὴν προπαρασκευασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Βενιζελισμοῦ Μικρασιατικὴν συμφοράν, ἣν ὑπέστη, ἀφῆκε τὴν λίραν πρὸς δραχμὰς 100. Ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1922, ἡ ὁποία ἐξερράγη, ἐπεβλήθη καὶ διῴκησε κηδεμονευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἔφθασε τὴν λίραν εἰς τὰ 400.

ΜΟΝΟΙ ΤΩΝ

Βενιζελικὸς μπράβος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐτραυμάτισεν ἕνα πολίτην ἐκδηλώσαντα ἀντίθετα τῶν ἰδικῶν του πολιτικὰ φρονήματα. Νὰ ζητήσωμεν ὅπως αἱ ἀρχαὶ ἐπιδείξωσιν ἀμεροληψίαν, προστατεύουσαι τοὺς φιλησύχους πολίτας ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἐκδηλώσει τῶν πολιτικῶν των φρονημάτων ἀπὸ τοὺς βενιζελικοὺς μπράβους; Θὰ ἔπρεπε νὰ ἠγνοοῦμεν τὴν βενιζελικὴν διοίκησιν καὶ τὸν βενιζελικὸν τρόπον διεξαγωγῆς ἐκλογῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπερασπίζουν μόνοι των οἱ πολῖται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ φρονήματός των. Τὸ νὰ εἶνε κανεὶς φιλήσυχος καὶ φιλόνομος δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ὑφίσταται μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀποθρασυνομένων ἐκ τῆς ἀτιμωρησίας μπράβων.

ΤΟ ΛΟΓΙΚΩΤΕΡΟΝ Ἡ Ἀγορανομία ἐπιδεικνύει δραστηριότητα ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν ὑποτίμησιν τῶν ἀνθράκων. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Θὰ ἐπροτιμῶμεν ὅμως νὰ τὴν ἴδωμεν ἀσχολουμένην ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν ὕπαρξιν πάγου, ἀνααλλούσαν δὲ τὴν περὶ ἀνθράκων μέριμνάν της διὰ τὸν χειμῶνα.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ Ἀναζητεῖται παράστασις διὰ τὰ ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα τῆς ἑκατοστῆς ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῶν ἑλληνικῶν ταχυδρομείων; Ἐὰν ἠθέλομεν νὰ «κάμωμεν πνεῦμα» εὔκολον, θὰ ἐπροτείνομεν τὴν ἀπεικόνισιν μιᾶς Χελώνης ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ γραμματοσήμων. Ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱστορικῶν πηγῶν θὰ ἠμποροῦσε νὰ φιλοτεχνηθῇ μία παράστασις μὲ τὴν εἰκόνα τῶν κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 πεζῶν καὶ ἐφίππων ταχυδρόμων, ἢ τοῦ τρόπου τῆς τότε διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας. Θὰ εἶχον οὕτω τὰ ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα καὶ τὴν ἀξίαν ἠθογραφικῶν ντοκουμέντων.

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΙΤΑΛΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἰταλικοῦ τύπου ἐστράφη ἰδίᾳ κατὰ τῆς «Ματέν». Οἱ συντάκται τῆς «Ἰμπέρο» ἐκάλεσαν μάλιστα εἰς μονομαχίαν τὸν διευθυντὴν τῆς «Ματέν» διότι ἐδημοσίευσε συκοφαντικὰς πληροφορίας κατὰ τῆς ἀποστολῆς Νόμπιλε. Ἡ «Τέβερε», ἀναφερομένη εἰς τὴν τελευταίαν πληροφορίαν τῆς «Ματέν», καθ' ἣν ὁ ἀεροπόρος Τσιουκνόβσκυ εἶδε τρεῖς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ ὀγκοπάγου, ἐξ ὧν ὁ εἷς ἦτο ἐξηπλωμένος πρηνὴς ἐπὶ τῶν πάγων (ἂς σημειωθῇ χάριν τῆς ἀληθείας ὅτι ἡ εἴδησις αὐτὴ ἐδημοσιεύθη εἰς ὅλας τὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς αὐτὸν ἀκόμη τὸν «Χρόνον»), γράφει:

«Λοιπὸν ἡ ἀλήθεια εἶνε εἰς τὸν θάλαμον τῆς κινηματογραφικῆς μηχανῆς. Ἂς ἐμφανισθῇ λοιπὸν ἡ ταινία. Ἀλλὰ θὰ ἴδητε ὅτι δὲν θὰ γίνῃ τίποτε ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ἡ ὑπόθεσις θὰ τραβήξῃ εἰς μάκρος μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ παραλογισμοῦ.»

Ἡ «Τέβερε» γράφει ἀκολούθως ὅτι οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας μεταβάλλονται εἰς λυσσῶντας κύνας κάθε φορὰν ποὺ αὐτὴ ἐπιτελεῖ κάτι σπουδαῖον. Εἶνε ὁμολογουμένως περίεργος ὁ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ἐφημερίδος ἀναφερόμενος κατάλογος τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς οἱ «ἐχθροὶ τῆς Ἰταλίας» ἐξηγέρθησαν: «Ἡ ὑπόθεσις Ματεόττι, τὸ ζήτημα τῆς λιρέττας, ἡ Κέρκυρα (πρόκειται περὶ τοῦ βομβαρδισμοῦ της καὶ τῆς καταλήψεώς της ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν), ἡ Λιβύη, ἡ Μοσσούλη, αἱ συμφωνίαι τοῦ Νεττοῦνο, τὸ σύμφωνον τῶν Τιρράνων, ἡ ἀποστολὴ Νόμπιλε.» «Ἀποτυγχανούσης τῆς μιᾶς ἐπιθέσεως—γράφει ὁ Ἰταλὸς ἀρθρογράφος—προετοιμάζεται μία ἄλλη. Δεδομένου ὅτι ἡ Ἰταλία ἐργάζεται, εὔκολον εἶνε νὰ εὑρεθοῦν αἱ ἀφορμαί. Ὅταν ἀπεκάλεσαν λιποτάκτην τὸν Νόμπιλε, τί ἐκέρδισαν; Τίποτε. Τώρα ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Μαριάνο καὶ τοῦ Ζάππι. Οἱ Μαριάνο καὶ Ζάππι δὲν εἶνε λιποτάκται, εἶνε κάτι χειρότερον. Εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποὺ τρώγουν πτώματα. Ἐὰν ὁ Ζάππι ἀπέθνῃσκε, θὰ ἦτο ἕνας ἥρως. Δὲν ἀπέθανεν; Εἶνε ἐγκληματίας. Ὁ Μαριάνο, ὁ ὁποῖος ἔχασεν ἕνα πόδι, ὁπωσδήποτε ἐξαιρεῖται. Ποία χαρὰ διὰ τοὺς ἀντιπάλους, ἂν κανεὶς δὲν ἐσώζετο. Θὰ τοὺς ἀπεκάλουν ἥρωας, ἀλλ' ἀνικάνους νὰ κάμουν κάτι τὸ μεγάλο.

Ὁ Ἰταλὸς ἀρθρογράφος, καταλήγων, προσπαθεῖ νὰ κατηγορήσῃ τοὺς Γερμανοὺς ὅτι αὐτοὶ ἐχρησιμοποίουν τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν διὰ τὴν παραγωγὴν χημικῶν οὐσιῶν.

Εἰς τὴν πολεμικὴν αὐτὴν μεταξὺ ἰταλικοῦ καὶ γαλλικοῦ τύπου, ἔχουν ἐπιστρατευθῆ, φυσικά, καὶ οἱ γελοιογράφοι. Εἰς τὴν «Τριμπούναν» ἐδημοσιεύθη ἕνα ἁπλὸ σκίτσο. Εἶνε γραμμέναι εἰς τὴν σειρὰν αἱ λέξεις: «Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης». Ἐπάνω εἰς τὴν τελευταίαν λέξιν ὑπάρχει μία μεγάλη κηλὶς μελάνης, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ λέξις «Ματέν». Ἡ λεζάντα τοῦ σκίτσου αὐτοῦ λέγει: «Μία κηλὶς ἐπὶ μιᾶς μεγάλης λέξεως».

Ὁ πρόεδρος τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν τῆς Γαλλίας ἀπέστειλε προχθὲς μίαν διαμαρτυρίαν πρὸς τὸν συνάδελφόν του τῆς ὀργανώσεως τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν τῆς Ἰταλίας. Ὁ Γάλλος πρόεδρος παραπονεῖται διότι αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες παραλείπουν νὰ ἀναφέρουν τὰς προσπαθείας τῆς Γαλλίας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ναυαγῶν, διότι λησμονοῦν τὸ «Λατὰμ 47» καὶ τὸν Γκιλμπώ, ὁ ὁποῖος ἐχάθη σπεύδων πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἰταλῶν ναυαγῶν.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δράττονται αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ εἴπουν ὅτι ὁ γαλλικὸς τύπος ὄχι μόνον σιωπᾷ ἐμπρὸς εἰς τὰ κατορθώματα τῶν Ἰταλῶν, ἀλλὰ καὶ κάτι χειρότερον: τοὺς συκοφαντεῖ. Καὶ ἀναφέρουν πάλιν τὴν «Ματὲν» καὶ τὸν θόρυβον γύρω ἀπὸ τὸν Νόμπιλε καὶ τὸν Ζάππι.

«Διατί—γράφει ἡ «Ἰμπέρο» νὰ στρέφεται πρὸς ἡμᾶς ὁ κ. Ροσινιόλ, πρόεδρος τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, καὶ ὄχι πρὸς τὴν «Ματέν», ἡ ὁποία κατασκευάζει ψευδεῖς εἰδήσεις ἐναντίον μας; Διατί δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν «Χρόνον», τὴν «Παρὶ Μιντί» καὶ τὸν «Ἐλεύθερον Ἄνθρωπον», ποὺ ἐκυκλοφόρησαν τόσα ψεύδη ἐναντίον τῶν ἀτυχησάντων ἡρώων;»

Τώρα ποῖα εἶνε τὰ αἴτια τῆς πάλης, ἡ ὁποία γίνεται; Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ποτὲ ἄλλοτε ἀποστολὴ δὲν προεκάλεσε τοιαύτας ἀντεγκλήσεις.

Οἱ Νορβηγοὶ καὶ οἱ Σουηδοὶ λέγουν ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Μεσόγειον διὰ νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τοὺς ἐξερευνητὰς τύπου Ἀμοῦνδσεν τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀπέκτησαν ἀφιερώνοντες τὴν ζωήν των εἰς τὴν ἀπόσπασιν τῶν μυστικῶν τῆς μπανκίζας. Ἀγνοοῦντες τί εἶνε Πόλος, δὲν ἐδίστασαν ἀσκόπως νὰ διακινδυνεύσουν τὴν ζωὴν εἴκοσι ἀνθρώπων διὰ νὰ δύναται ὁ Νόμπιλε νὰ σταθῇ ἔναντι τοῦ Ἀμοῦνδσεν καὶ νὰ τοῦ διαμφισβητήσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν δόξαν τῆς διαβάσεως ἀπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀλάσκαν ὑπεράνω τοῦ Πόλου.

Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐννοοῦν διατί ἡ ἀποστολὴ Νόμπιλε ἐχρησιμοποιήθη ὡς διακοσμητικὸς πύραυλος εἰς τὰς ἑορτὰς τὰς ὁποίας ἡ Ἰταλία τελεῖ εἰς ἀνάμνησιν τῆς παραβιάσεως τῆς ἰταλογερμανικῆς συνθήκης, παραβιάσεως, ἡ ὁποία ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς θεωρεῖται προδοσία.

Οἱ Ἰταλοὶ νομίζουν ὅτι ὅλη ἡ ἐκστρατεία τῶν Σκανδιναυῶν καὶ τῶν Γερμανῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν σοσιαλιστικῶν καὶ τεκτονικῶν ἐπιρροῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ γαλλικοῦ τύπου καὶ μάλιστα τῆς «Ματὲν» δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ σοσιαλιστικῆς ἐπιρροῆς.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔγραψαν ὅτι οἱ Γάλλοι ἐζήλευον διὰ τὰς παραγγελίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδίδοντο εἰς τὰ ἰταλικὰ ἐργοστάσια εἰς περίπτωσιν ἐπιτυχίας τῆς πολικῆς ἐκστρατείας. Σήμερον γράφουν ὅτι ἡ ἐπίθεσις ὀφείλεται εἰς τὴν λύσσαν τῶν Γάλλων διότι ὁ ὑπολοχαγὸς Παρί, ἀποπειραθεὶς νὰ διαβῇ τὸν Ἀτλαντικόν, «ἀπεκλείσθη» εἰς τὰς Ἀζόρας.

Τὸ βέλος αὐτὸ ἔχει ἐκτοξευθῆ τὴν τελευταίαν στιγμήν. Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι οἱ Γάλλοι θὰ ἀπαντήσουν διὰ νὰ ἀνταπαντήσουν οἱ Ἰταλοί.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὰ τόσα ἄλλα ἄλυτα ἢ δυσεπίλυτα προβλήματα θὰ προστεθοῦν καὶ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη: Ἡ πολικὴ ἐκστρατεία τοῦ Νόμπιλε, αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τοῦ Μάλμγκρην. Τὸν ἔφαγον ἢ δὲν τὸν ἔφαγον οἱ συνοδοιπόροι του καὶ οὕτω καθεξῆς...

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Μεταξὺ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἄλλων ἔργων γλυπτικῆς ἦσαν πολυάριθμα τεμάχια ἀπὸ κάποιαν μετόπην μὲ παραστάσεις τῆς γιγαντομαχίας, ἧς πολλὰ κομμάτια εἶχον εὑρεθῆ πρότερον εἰς τὸ θέατρον, καὶ μία ἀρχαϊκὴ κεφαλή, ἡ ὁποία, ἀτυχῶς, εἶνε λίαν κατεστραμμένη. Εἶναι κεφαλὴ ἀνδρὸς μὲ προεξέχουσαν γενειάδα καὶ εἶναι φτειαγμένη ἀπὸ πορώδη λίθον μὲ ἐπίχρισμα στόκου, τὸ ὁποῖον εἶνε βαμμένον λευκὸν καὶ διασώζει ἀκόμη ἴχνη ἐρυθρᾶς βαφῆς. Ἐκ τοῦ μεγέθους, τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς ἐπεξεργασίας της, ἐνδέχεται νὰ ἀνῆκεν ἀρχικῶς εἰς καμμίαν μετόπην τοῦ παλαιοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Ρωμαϊκαὶ ἐπιγραφαὶ ἦσαν τεθραυσμέναι, ἐξαιρέσει μιᾶς Ἑλληνικῆς ἀφιερώσεως ἐπὶ βάθρου ἀγαλματίου, ἡ ὁποία ἔχει ἐνδιαφέρον τόσον ἀπὸ ἀνθρωπίνης, ὅσον καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως. Ἕνας ὑπερήφανος πατέρας, ὁ Λ. Βείβιος Οὐρσουλός, ἀφιερώνει ἓν ἄγαλμα τοῦ υἱοῦ του, Λ. Βειβίου Φλώρου, κωμῳδοῦ, ὅστις ἐκέρδισε πρώτην νίκην εἰς ἀγῶνας ἐν Ἄργει, Κορίνθῳ, Σικυῶνι καὶ Ἐπιδαύρῳ. Δι' ἐπιγραφικοὺς λόγους, τὸ μνημεῖον θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ ἀναχθῇ εἰς τὰ τέλη τοῦ 1ου αἰῶνος μ. Χ., ἡ δὲ μνεία τῶν διαφόρων ἀγώνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶνε ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα.

Πλὴν τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐργασίας, τριάκοντα τρεῖς μὴ συληθέντες τάφοι ἠνοίχθησαν εἰς ἕνα νεκροταφεῖον, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς ἀπόστασιν τριῶν τετάρτων τοῦ μιλίου περίπου βορειοδυτικῶς τοῦ θεάτρου καὶ βορείως τοῦ βράχου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐρρίπτοντο τὰ χώματα τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τοῦ θεάτρου. Οἱ τάφοι αὐτοὶ μᾶς ἔδωκαν πλουσίαν ἐσοδείαν τριακοσίων ὡς ἔγγιστα ἀντικειμένων, ἐν οἷς ἀγγεῖα, ὀρειχάλκινα κτένεια, φλοιοὶ ᾠῶν καὶ λυχνίαι. Ὑπῆρχον τρεῖς τύποι τάφων, συνυπάρχοντες καὶ σύγχρονοι. Ὁ κοινότερος ἦτο μιὰ σαρκοφάγος ἐκ πορώδους λίθου ἐπιχρισμένου διὰ στόκου καὶ σκεπασμένου μὲ μίαν μόνην πλάκα ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου. Ἓν ἄλλο εἶδος εἶχε τοιχώματα ἀνεπεξέργαστα καὶ ἐσκεπάζετο ὑπὸ τριῶν μεγάλων πλακῶν ψημμένης γῆς, τοποθετημένων ὁριζοντίως· ἐν ᾧ ὁ τρίτος τύπος ἦτο ὅμοιος πρὸς τὸν δεύτερον, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ πλάκες ἦσαν τοποθετημέναι κατὰ γωνίαν καὶ ὄχι ὁριζοντίως. Οἱ τάφοι ἀνάγονται ἐκ τῶν ἀγγείων καὶ τῶν λύχνων εἰς τὰ τέλη τοῦ 6ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 5ου αἰῶνος π. Χ. Τὰ ἔργα ἀγγειοπλαστικῆς, σχεδὸν ὅλα πλήρη ἀγγεῖα, παρουσιάζουν μεγάλην ποικιλίαν καὶ ὡμορφιὰν σχήματος καὶ διακοσμήσεως.

THEODOR LESLIE SHEAR
Καθηγητὴς τῆς Κλασσικῆς Ἀρχαιολογίας
τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Πρίνστον.

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

ΑΝΕΜΑΝΤΛΙΑΙ "ΜΠΑΤΛΕΡ„
ΑΥΤΟΛΙΠΑΝΤΟΙ & ΑΥΤΟΣΥΝΤΗΡΗΤΟΙ

Αἱ μόναι ἀνεμαντλίαι διὰ τῶν ὁποίων ἀντλεῖτε ἄφθονον ὕδωρ ἀπὸ οἱονδήποτε βάθος. Αἱ τελειότεραι, θετικώτεραι καὶ μεγάλης διαρκείας, κινούμεναι μὲ τὸν ἐλαφρότερον ἄνεμον καὶ αὐτοπροστατευόμεναι ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους. Οἱ ἄξονές των περιστρέφονται ἐντὸς χαλυβδίνων ρουλεμὰν καὶ κολυμβῶσιν ἐντὸς τοῦ ὀρυκτελαίου συνεχῶς. Εἶνε ἀσυναγώνιστοι εἰς ποιότητα καὶ τελειότητα.

Ζητήσατε τοὺς εἰκονογραφημένους καταλόγους μας καὶ τιμάς.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Χ. ΣΤΕΦΑΝΣΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΑΘΗΝΑΙ Στοὰ Πεσμαζόγλου 14 ἀριθ. τηλεφ. 13—88
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ἁγίας Σοφίας 44

Διαφ. "ΑΠΟΛΛΩΝ„

16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
Ἀνοίγει ἡ Γ' Διεθνὴς
Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης
"ΓΚΡΕΚΑ„

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Βάρδια

Βοή, κακό, μουρμουρίσματα, φασαρία, «ψιψιψῖ», ἀνάμεσα σὲ δύο ἀγκομαχητὰ τῆς ζέστης, σ' ἕνα πέταγμα εἰς τὴν βρύση, «μπᾶς κι' ἦρθε ἐκεῖνο τὸ δόλιο τὸ νερό!», καὶ ὕστερα πάλι «ψιψιψῖ» καὶ σιγομιλήματα, σὲ κάθε κατῶφλι.

Στόχος ὅλων τῶν ματιῶν, τὸ μικρὸ γωνιακὸ σπιτάκι, μὲ τὴν κληματαριὰ ἀπάνω στὴν πόρτα, καὶ τὸ ἀνθοστολισμένο μπαλκόνι, ποὺ τράνταζε κάθε βράδυ ἀπὸ γέλια κοριτσίστικα, καὶ τώρα εἶνε ἔρημο καὶ κλειστό.

—Ἄμ ἔχει δίκηο ἡ ἔρμη ἡ Ἀντώναινα! Ντρέπεται καὶ τὴν γειτονιά! Ἔ!...ἀνάσταινε, ὕστερα, σοῦ λένε, παιδιά, μεγάλωνέ τα μὴ βρέξῃ καὶ μὴ στάξῃ, γιὰ νὰ σὲ ρεζιλεύουν ὕστερα μὲ τὸν πρῶτο...

Ἡ κουβέντα ἐδῶ πέρα κόβεται καὶ συνεχίζεται σόττο-βότσε, ἀφοῦ ρίξουν δυὸ-τρεῖς ματιὲς πρὸς τὴν ἄλλη μεριά, τὴν κατοικία τοῦ «λεγάμενου».

—...μὲ τὸν πρῶτο μασκαρᾶ, Θεέ μου συχωρεσέ με!.. κι' ἂς εἶνε καὶ γυιὸς τῆς Νικόλαινας!

Τὸ φεγγάρι βγαίνει τώρα ἀπὸ πάνω, ἀπ' τὰ κεραμίδια, φωτίζοντας τὰ κλειστὰ παράθυρα, ποὺ μοιάζουν μὲ μάτια χαμηλωμένα λὲς ἀπ' τὴν ντροπή. Ἡ σκιὲς πηγαινόρχονται, σὰν φαντάσματα γύρω ἀπ' τὸ σπίτι.

—Ἄμ' τὤλεγα ἐγώ, χριστιανή μου! Σὰν τὸ φεραν ἐκεῖνο τ' ἔρμο τὸ πιάνο, λέω στὴν Ἀντώναινα!.. «Τί τὸ θέλεις, χριστιανή μου τὸ πιάνο; Τί σηκώνεις τὰ μυαλὰ τοῦ κοριτσιοῦ σου; Εἶχες κι' ἐλόγου σου πιάνο; Δὲν τὴν κάνεις μιὰ νοικοκυροῦλα, σὰν κι' ἐμᾶς, νὰ ἰδῇς τὸ καλό σου;»

—Μπᾶ, κυρὰ-Ἀσημίνα μου, μοῦ λέει ἐκείνη. Ἐπειδὴ μείναμε ἐμεῖς στραβές, νὰ μείνῃ στραβὸ καὶ τὸ κορίτσι;.. Τὴν σήμερον ἡμέρα, πρέπει νὰ ξέρῃ καὶ τὸ κορίτσι ἕνα ὄργανο!.. Πῶς νὰ πάῃ σ' ἕνα σπίτι καὶ νὰ μείνῃ σὰν τὸ κούτσουρο!.. Ὅλα κι' ὅλα!...»

—Εἶδες τα Ἀντώναινά μου; τῆς εἶπα, χθές. Νὰ τὰ πιάνα!.. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτε... μὰ μοῦ 'κλεισε τὴν πόρτα στὰ μοῦτρα! Δὲς τὴν ἀλήθεια, Θεέ μου, συχωρεσέ με, καὶ βρίσκεις καὶ τὸν μπελᾶ σου!.. Δὲν κυττᾶς τὴν δουλίτσα σου, χριστιανή μου!.. Μὰ ἔλα, ποὺ σὲ πνίγει τὸ δίκηο!.. Ἄιντε! πᾶμε καὶ κατὰ τὴν βρύση... Θαρρῶ πῶς ἦρθε αὐτὸ τὸ φαρμάκι, τὸ νερό!..

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Συλλογῆς Ἐράνων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας ἀνακοινοῖ τὸν κάτωθι κατάλογον εἰσφορῶν:

Παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος: Ἐκ μεταφορᾶς δρχ. 13.690.429.60.

Εἰς ξένα νομίσματα: Λ. Α. ἐκ μεταφορᾶς 4.628.19.4, Δολλάρια ἐκ μεταφορᾶς 6.—, Φράγκα Γαλλικὰ ἐκ μεταφορᾶς 60.170.—, Λιρέττας ἐκ μεταφορᾶς 5.000.—

Παρὰ τῇ Λαϊκῇ Τραπέζῃ: Ἐκ μεταφορᾶς μία Ὁμολογία Λαχειοφόρου Δαν. Κτηματικῆς Πίστεως καὶ 10 ὁμολογίαι Δανείου 300 ἑκατομμυρίων 5 ο)ο.

Πλέον: Μέσῳ τῆς Πανεμπορικῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑλλάδος, εἰσφορὰ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἱστιαίας δρχ. 5.275.—, Ἐμπ. Συλλ. Ἀλιβερίου 3.000.—, Φιλιατρῶν 3.025, Γυθείου 14.100, Αἰτωλικοῦ 4.000, Ναυπάκτου 2.137.50, Αὐλωναρίου (Εὐβοίας) 742, Κέας 500, Κύμης 2.100, Λεβαδείας 10.000, Κρανιδίου 5.775, Λιγουδίτσης Ἐμπ. Συλλ. 1.500. Εἰσφορὰ Κοινότητος Ἄνω Βόλου 5.000, Κοινότ. Ἄλλης Μεριᾶς 2.000, Ἁγίας Παρασκευῆς Κοινότ. 1.000, Κοινότ. Γλαφυρῶν 500, Κεραμιδίου 1.000, Κοιν. Ζαγορᾶς 3.000, Κοιν. Πρόπαν 500, Κοιν. Μπαξέδων 500, Κοιν. Πουρίων 150, Κοιν. Λαμπινοῦς 300, Κοινότ. Τσαϊρλῆ Τυρνάβου 692.80.

16η Κατάθεσις Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὡς ἀκολούθως:

Πρώτη συνεισφορὰ τῆς ἐπιτροπῆς κοινοτήτων Σικάγου ἐκ δολλ. 1.000, δι' ἐπιταγῆς ἤτοι @77.— δρχ. 77.000. Εἰσφοραὶ διαβιβασθεῖσαι μέσῳ τοῦ ἐν Ρόδῳ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ὡς ἕπεται: ἡ τοῦ Ἰταλικοῦ Ὁμίλου Φιλομούσων Ρόδου, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνονται καί τινες ἰδιωτικαὶ προσφοραὶ τοῦ Ἐξ. κ. Λάγκο, τοῦ Δημάρχου κ. Μηλιώτη καὶ τῶν Προξένων Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Βελγίου καὶ Ἑλλάδος, λιρέττας 5.000.—, @4.035 δρχ. 20.175.—, ἡ τῶν μαθητῶν τοῦ Βενετοκλείου Γυμνασίου ἐν Ρόδῳ λιρέτ. 1.138 @ 4.035 δρχ. 4.591.85, τὰ ἐν Ρόδῳ Ἑλληνικὰ Σωματεῖα «Διαγόρας» καὶ «Ἐργάνη» (προϊὸν συγκεντρώσεως) λιρέτ. 6.571.75, @ 4.035 δρχ. 26.476.65, ἡ τῆς κυρίας Μαρουλίτσας Βενετοκλέους λιρέτ. 250.—, τοῦ κ. Ἰωάννη Τσαβαρῆ λιρέτ. 200, κ. Ἐμ. Μαγκαφᾶς λιρέτ. 2, κ. Νικ. Κοντογιάννη λιρέτ. 10, κ. Κ. Κωσταρίδη λιρέτ. 20, κ. Στυλ. Σταματάκη λιρέτ. 10, κ. Ἱππ. Θεοδώρου λιρέτ. 3, κ. Γρηγ. Πετρίδη λιρέτ. 10, κ. Α. Νικολοπούλου λιρέτ. 20, (διαβιβασθεῖσαι δι' ἐπιταγῆς λιρεττῶν 525) @ 4.035 δρχ. 2.138.35, ἡ τοῦ κ. Δρακίδου δι' ἐπιταγῆς δρχ. 500 (μεῖον χαρτόσημον ὡς προείρηται ἐπιταγῶν δρχ. 58.50), ἡ τοῦ κ. Γεωργίου εἰς μετρητὰ δρχ. 2.000, ἡ τοῦ κ. Γεωργ. Κινδυλίδη δρχ. 100, μαθητῶν Βενετοκλείου Γυμνασίου δρχ. 100, καθηγητῶν Βενετοκλείου Γυμνασίου δρχ. 1.050, κ. κ. Γ. Λιανοπούλου (β' δόσις) δρχ. 500, Ἀδελφῶν Βιττώρια δρχ. 2.000, Ἑλληνικῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Ρόδου δρχ. 3.000, κ. Κ. Δ. Ἀργύρη δρχ. 400, κ. Ἰωάννης Ἡρακλείδης τῶν Κεντρικῶν Ἀστικῶν Σχολῶν δρχ. 100, κ. Φιλήμονος Γιαμαλῆ δρ. 100, κ. Ἰωάννου Ἀποστόλου δρχ. 100, κ. Βασιλείου Ἰατρίδου δρχ. 100, κ. Γ. Καμπερίδου 100, κ. Μ. Π. Βασιλείου 150, κ. Ἀντωνίου Σταματίου (διευθυντοῦ) δρχ. 300, τῆς ὁμάδος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ τῶν μαθητῶν τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν δρχ. 600, τοῦ Σωματείου «Ἐργάνη» καὶ «Διαγόρα» συμπληρωματικῶς εἰς 25 κουπόνια Λαχ. Δανείου 1922 δρχ. 162.50. Σύνολον δρχ. 6.844.255.40.

Θεατρικὰ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον εἰς τὸ «Μοντιάλ» δίδεται ἡ πρεμιέρα τῆς β' σειρᾶς τοῦ «Καζαμία». Πρόκειται περὶ νέας σχεδὸν ἐπιθεωρήσεως μὲ 15 ἐντελῶς νέα νούμερα τὰ ὁποῖα ἔγραψαν οἱ κ.κ. Παπαδούκας, Χαιρόπουλος καὶ Χρονόπουλος. Τὴν μουσικὴν τῆς β' σειρᾶς τοῦ «Καζαμία» ἔγραψεν ὁ ἐκ τῶν συγγραφέων της κ. Χρ. Χαιρόπουλος.

«Ὁ Κυνηγὸς»

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ 14ον φύλλον τοῦ μοναδικοῦ ὀργάνου τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου «Ὁ Κυνηγὸς» μὲ πλοῦτον ὕλης καὶ εἰκόνων. Ἐκ τῶν περιεχομένων του σημειοῦμεν: ἀνέκδοτα κυνηγετικά, ἡ τέχνη τοῦ σκοπεύειν, ὁ ἐγκέφαλος τοῦ σκύλλου, ὁ λαγός, οἱ κάλυκες τοῦ ὅπλου, τὸ ψάρευμα, ἡ ἐξέλιξις τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου κλπ.

Ἀπὸ τὰ θέατρα

Ὁ "Πρίγκηψ σύζυγος„

Ἡ κωμῳδία, ἡ ὁποία ἐπαίχθη προχθὲς εἰς τὰ «Διονύσια» ἀπὸ τὸν θίασον τῆς κ. Κυβέλης, εἶνε πολὺ παλαιά, ἐὰν μάλιστα δὲν ἀπατώμεθα, δὲν παίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπίσης καὶ ὁ συγγραφεύς της Λέων Ξανρὸφ εἶνε ἀρκετὰ γνωστός, κυρίως ἀπὸ τὶς χαριτωμένες καντσονέττες του, μὲ τὶς ὁποῖες ἐκέρδισε μίαν ξεχωριστὴν θέσιν εἰς τὸν Παρνασσὸν τοῦ γαλλικοῦ ᾄσματος. Μουσικὸς καὶ ποιητὴς ὁ Λέων Ξανρόφ, βέρο παιδὶ τῆς Μονμάρτρης, κατώρθωσε μὲ τὰ «Εἰρωνικὰ» καὶ τὰ «Παριζιάνικα τραγούδια» του νὰ γίνῃ δημοφιλέστατος, καθὼς σὲ παλαιότερα χρόνια ὁ Γουσταῦος Ναντώ. Πολὺ γρήγορα ὅμως ἐγκατέλειψε τὸ εἶδος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεδείχθη, διὰ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὸ θέατρον. Ὁ Λέων Ξανρὸφ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὑπῆρξεν εὐτυχέστερος εἰς τὸ τραγοῦδι, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι καὶ εἰς τὸ θέατρον δὲν διεκρίθη. Πολλὰ ἔργα του ἐσημείωσαν μεγάλην ἐπιτυχίαν, μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ τὸ «Prince consort» τὸ ἔργον ποὺ ἐπαίχθη προχθὲς εἰς τὰ «Διονύσια».

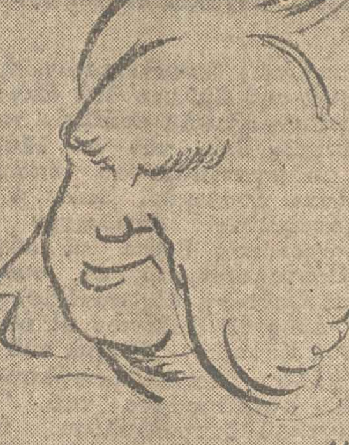

Ὁ κ. Βεάκης ὡς πρωθυπουργός

Ὁ «Πρίγκηψ σύζυγος» εἶνε μία ἀρκετὰ ἔξυπνη σάτυρα ἐναντίον τῆς βασιλείας καὶ τῆς αὐλικῆς καμαρίλλας. Ὁ Λέων Ξανρόφ, διακεκριμένος δικηγόρος, ἴσως ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία παρέμεινε στὸ βάθος ἕνα χαμίνι τῆς Μονμάρτρης, ἕνας τύπος "αβριᾶ, ποὺ εἶχε διαρκῶς σηκωμένη τὴν παντιέρα του ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ σάτυρά του ὑπερβαίνει εἰς μερικὰ σημεῖα τὰ ὅρια τοῦ θεμιτοῦ καὶ μεταβάλλεται εἰς σφύριγμα ἀγοραίας... πρόγκας. Ὁ Ξανρὸφ θυσιάζει προφανῶς τὴν τέχνην εἰς τὸν σκοπόν του καὶ προτιμᾷ νὰ εἶνε περισσότερον πολεμικός, παρὰ συνεπὴς ὡς καλλιτέχνης. Εἰς τὸν βασικὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλεται τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ «Πρίγκηψ σύζυγος», παρὰ τὴν ὡραίαν σατυρικὴν γραμμήν του, παρὰ τὴν ἀλήθειαν, ποὺ ἀντιπροσωπεύει, παρὰ τὰ ἀναμφισβήτητα τέλος προσόντα του, εἰς τὸ σύνολον ὑστερεῖ, παρουσιαζόμενος συχνὰ ὡς ἕνα εἶδος ὀπερεττικῆς γκροτέσκας.

Ἡ νεαρὰ βασίλισσα Σόνια πρέπει νὰ παντρευθῇ, διότι ὁ θρόνος τῆς Καρκονίας χρειάζεται διάδοχον. Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη καὶ τῆς θείας της πριγκηπίσσης Ξενόφας καὶ τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία φαντάζεται ὅτι ἕνας διάδοχος τοῦ θρόνου θὰ ἀναχαιτίσῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀντιδράσεως, ἡ ὁποία ὀγκοῦται καθημερινῶς. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ σύνταγμα τῆς χώρας δὲν δίδει καμμίαν ἐξουσίαν εἰς τὸν πρίγκηπα σύζυγον, ὁ ὁποῖος ὀφείλει τυφλὴν ὑποταγὴν εἰς τὴν βασίλισσαν. Αὐτὸς δὲ εἶνε ὁ μόνος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ πρίγκηψ Κύριλλος, υἱὸς τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως τῆς Ἴγκρας, μολονότι ἀγαπᾷ τὴν βασίλισσαν, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε σὲ κάποιαν λουτρόπολιν τῆς Κυανῆς Ἀκτῆς, διστάζει νὰ γίνῃ σύζυγός της. Ὁ πατέρας του ὅμως, ἕνας τύπος γερο-γλεντζέ, θεωρῶν τὸν γάμον αὐτὸν ὡς ἕνα εἶδος ἐπιχειρήσεως, κατορθώνει νὰ μεταπείσῃ τὸν πρίγκηπα καὶ ὁ γάμος γίνεται. Ὁ πρίγκηψ Κύριλλος ὁ ὁποῖος ἤλπιζεν ὅτι, κερδίζων τὴν ἀγάπην τῆς βασιλίσσης, θὰ μετέβαλε σὺν τῷ χρόνῳ τὴν θλιβερότητα τοῦ ἐλεεινοῦ ρόλου του, βλέπει σὲ λίγο ὅτι ἡ βασίλισσα, παρὰ τὴν ἀγάπην ποὺ αἰσθάνεται δι' αὐτόν, ὅταν πρόκειται περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κράτους καὶ περὶ τοῦ πρωτοκόλλου, τὸν θεωρεῖ ὡς ἕνα ἁπλοῦν ὑπηρέτην της. Καὶ ὄχι μόνον αὐτή, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ ὅλη ἡ καμαρίλλα, ἀπὸ τὰς θελήσεις τῆς ὁποίας θὰ ἐξαρτᾶται εἰς τὸ μέλλον ὅλη του ἡ ζωή. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ ἀνεχθῇ ὁ πρίγκηψ καὶ... ἕνα ὡραῖο βράδυ ἐγκαταλείπει τὴν συζυγικὴν ἑστίαν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὴν κατόπιν πολλῶν περιπετειῶν καὶ ἀφοῦ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ αὐτοῦ, τῇ εἰσηγήσει τῆς βασιλίσσης, μίαν τροποποίησιν τῶν φρικτῶν περιορισμῶν τοῦ συντάγματος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρίγκηπος συζύγου. Ἄλλωστε ἐν τῷ μεταξὺ ἡ βασίλισσα διαπιστώνει ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γίνῃ μητέρα, ἡ δὲ πριγκήπισσα Ξενόφα, χήρα διὰ τρίτην φοράν, ἀφοῦ πιὰ κουρασθῇ νὰ περνᾷ τὶς ὧρες της μὲ τοὺς νεαροὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς, ἀποφασίζει νὰ παντρευθῇ διὰ τετάρτην φορὰν μὲ τὸν πατέρα τοῦ πρίγκηπος-συζύγου, τὸν ἔκπτωτον βασιλέα τῆς Ἴγκρας.

Γύρω ἀπὸ τὴν κάπως ὀπερεττικὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὁ Ξανρὸφ ἔγραψεν ἕνα ἔργον, ποὺ θὰ ἠμποροῦσεν ἀσφαλῶς νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις, ἐὰν δὲν παρουσίαζε τὰ μειονεκτήματα ποὺ ἀνεφέραμεν εἰς τὴν ἀρχήν. Διότι τόσον εἰς τὰς λεπτομερείας, ὅσον καὶ εἰς τὴν διαγραφὴν τῶν τύπων τῆς κωμῳδίας αὐτῆς ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ποσὸν ἀληθείας, ἡ ἐντύπωσις τῆς ὁποίας ἐν τούτοις χάνεται μέσα εἰς τὰς ἀκρότητας καὶ τὰς ὑπερβολάς, εἰς τὰς ὁποίας παρασύρει τὸν συγγραφέα ὁ ἰδεολογικός φανατισμός του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἑρμηνείαν, ἀξίζει καὶ πάλιν πολὺς ἔπαινος εἰς τὸν θίασον τῆς κυρίας Κυβέλης, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὸ ἀρτιώτερον ἴσως σύνολον ἐξ ὅσων ἐγνώρισε τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν. Ἡ κ. Σαπφὼ Ἀλκαίου εἰς τὸν ρόλον τῆς πριγκηπίσσης Ξενόφας ὑπῆρξεν ἄφθαστη. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Βεάκης εἰς τὸν ρόλον τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Καρκονίας. Ἡ δεσποινὶς Θεοδωρίδου ὡς βασίλισσα Σόνια ἔπαιξε πολὺ καλά, καθὼς καὶ ὁ κ. Μουσούρης ὡς πρίγκηψ Κύριλλος. Μὲ δυὸ λόγια, ὅλοι ἦσαν εἰς τὴν θέσιν των. Οἱ κ. κ. Λεπενιώτης, Παπαγεωργίου, Παρασκευᾶς καὶ Γαβριηλίδης, ὑποδυόμενοι ρόλους δευτερευούσης σημασίας, ἀπέδειξαν τὴν ἁπλουστάτην ἀλήθειαν ὅτι οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ, ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν, δυστυχῶς, πολὺ σπανίως ἀντιλαμβάνονται οἱ ἠθοποιοί μας καὶ τὴν ὁποίαν ἴσως ἀναγκασθοῦν νὰ ἐννοήσουν ὅταν καὶ τὸ κοινόν μας ἀποδείξῃ ὅτι δὲν πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον διὰ νὰ ἴδῃ τοὺς πρωταγωνιστάς, ἀλλὰ τὸ ἔργον, τὸ πνεῦμα τοῦ σκηνοθέτου καὶ τὴν ἀρτιότητα τοῦ συνόλου. Διότι χωρὶς τὸ τελευταῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ νοηθῇ θέατρον.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

Ξένη Βιβλιογραφία

Keyserlink—Journal de voyage d'un philosophe.
Dr Otto Rank—Le traumatisme de la naissance.
L'évolution psychiatrique. En 2 volumes.
Emile Belot—L'origine dueliste des mondes.
Hoppe—Histoire de la physique.
Dwelshauvers Traité de psychologie.
Joussain—Les passions humaines.
Colonel E. Munson—Le maniement des hommes.
Pierrefeu—La saison diplomatique.

(Βιβλιοπωλεῖον Κάουφμαν, ὁδὸς Σταδίου 24.)

Ἀθλητισμὸς

—Ὁ Νοῦρμι

Τὸ ἀθλητικὸν φαινόμενον, ὁ πτερωτὸς Φινλανδός, ὁ μέγας ἀστὴρ τῶν τελευταίων ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, Νοῦρμι, ἔρχεται ἤδη νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ Ἄμστερδαμ νέαν ὀλυμπιακὴν νίκην εἰς τὴν ἔνδοξον σταδιοδρομίαν του ἀναδειχθεὶς νικητὴς τοῦ δρόμου 10.000 μέτρων, κατόπιν πεισματώδους ἀγῶνος πρὸς τὸν συμπατριώτην του Ριτόλα. Ὁ Νοῦρμι ἤρχισε τὴν ἀθλητικὴν σταδιοδρομίαν του εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν καὶ ἔκτοτε ἀνήρχετο πρὸς τὴν δόξαν κερδίζων πάντοτε ὅλα τὰ ἀγωνίσματα τῶν ἑκάστοτε ὀλυμπιακῶν ἀγώνων εἰς τὰ ὁποῖα συμμετέσχεν ἐκτὸς τοῦ δρόμου 5000 εἰς τὸν ὁποῖον ἡττήθη ἀπὸ τὸν Γάλλον Γκιγιεμὼ εἰς τὴν Ἀμβέρσαν τῷ 1920. Ὁ Νοῦρμι ὁ ὁποῖος ἀπεκλήθη «ὁ ἄνθρωπος μηχανὴ» διὰ τὴν ὑπέροχον ἀθλητικήν του ἱκανότητα καὶ φαινόμενον διὰ τὴν μυστηριώδη ψυχοσύνθεσίν του κατώρθωσε καὶ πάλιν νὰ μεταδώσῃ ρίγη ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς θεατὰς καὶ νὰ ἀνυψώσῃ νικήτριαν τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος του εἰς τὸ στάδιον τοῦ Ἄμστερδαμ ὅπως τὸ ἔπραξε εἰς τοὺς Παρισίους καὶ εἰς τὴν Ἀμβέρσαν. Ἡ προχθεσινὴ νίκη τοῦ Νοῦρμι εἶνε ἡ ἑβδόμη τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνει εἰς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν τὰς ἐπανειλημμένας νίκας του εἰς ἄλλους ἀγῶνας.

Ἐν τούτοις ὁ Νοῦρμι, ὁ μεγάλος θριαμβευτὴς τῶν Παρισίων παρεξηγήθη ἀπὸ τοὺς περισσοτέρους διὰ τὸν χαρακτῆρά του. Πολλοὶ τὸν κατηγόρησαν ὡς μισάνθρωπον διότι ἠδιαφόρει πρὸς τοὺς ἄλλους ἀθλητάς, ἡ ἀδιαφορία του ἀπέναντι τῶν ἐπαίνων καὶ τῶν ὕβρεων τῶν θεατῶν καὶ τοῦ Τύπου προὐκάλεσε δυσμενῆ δι' αὐτὸν σχόλια ἐκ μέρους τῶν δημοσιογράφων εἰς τοὺς ὁποίους οὐδέποτε ἔδωσε συνέντευξιν. Ὁ Νοῦρμι ἐνδιεφέρετο μόνον νὰ κερδίζῃ καὶ ἀδιαφοροῦσε τελείως διὰ τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, ὑφιστάμενος μετ' ἀπαθείας τὰς λυσσαλέας δημοσιογραφικὰς ἐπιθέσεις μετὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς τῶν Παρισίων διὰ τὸν ἀντικοινωνικὸν χαρακτῆρά του. Ἡ ζωή του ὑπῆρξε ζωὴ ἐρημίτου ἱερουργοῦντος εἰς τὴν θρησκείαν τῶν σπόρ. Ἀπήτησαν ἀπὸ αὐτὸν μεγαλυτέραν προσήνειαν, ματαίως ὅμως, ὁ χωρικὸς τοῦ Ἄμπυ, ὁ φοιτητής, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἀθλητὴς Νοῦρμι ὑπῆρξε πάντοτε κλεισμένος στὸν ἑαυτόν του. Καὶ ὅμως ὅλοι ἐνδιεφέρθησαν διὰ τὸν Νοῦρμι· ἡ ἐπιστήμη ἠθέλησε νὰ ἐξετάσῃ τοὺς πνεύμονάς του, τὰ νεῦρά του, τὸν ἐγκέφαλόν του, οἱ ψυχολόγοι ἠθέλησαν νὰ ἀναλύσουν τὸν χαρακτῆρά του καὶ τὴν ψυχοσύνθεσίν του, οἱ καλλιτέχναι ἀκόμη τοῦ ἐζήτησαν νὰ ποζάρῃ καὶ οἱ βιογράφοι νὰ τοὺς ἀφηγηθῇ τὴν ζωήν του. Ὁ Νοῦρμι ὅμως φανατικὸς λάτρης τῆς ἀνεξαρτησίας του καὶ τῆς μοναξιᾶς του τοὺς ἀπέπεμψε ὅλους· ὁ ἐρημίτης ἀθλητὴς ἠκολούθει τὸν δρόμον του ποὺ τὸν ὡδήγει πρὸς τὴν δόξαν!

Ἐσχάτως εἶχε λεχθῇ ὅτι ὁ Νοῦρμι παρήκμασε· τοῦτο ἀπεδείχθη πρόωρον ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ Νοῦρμι μοιραίως παρακμάσῃ δὲν θὰ παύσῃ νὰ ἀποτελῇ τὸ μεγαλύτερον ἀθλητικὸν φαινόμενον τοῦ στίβου, φαινόμενον ψυχικῆς δυνάμεως καὶ ἀθλητικῆς ἱκανότητος. Ἰδοὺ ἕνας ἀθλητής!

GEO

—Οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Ἄμστερδαμ

Αἱ νεώτεραι τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐξ Ἄμστερδαμ μᾶς μεταδίδουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν Ἑλλήνων ἀθλητῶν κατὰ τοὺς προκριματικοὺς ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ πρώτου νικητοῦ τοῦ δρόμου τῶν 10.000 μέτρων Φινλανδοῦ Νοῦρμι, ἥτις εἶνε 30'18''4)5 (νέα ὀλυμπιακὴ ἐπίδοσις).

Ὁ Σταυρινὸς ἐπέτυχε εἰς τὴν σειράν του εἰς τὰ 800 μέτρα 2'7''4)5, ὁ δὲ Μάγκος εἰς ἄλλην σειρὰν 2'7''1)5, ἀμφότεροι μὴ προκριθέντες.

Οἱ δρομεῖς Φραγκούδης καὶ Λάμπρου ἐπέτυχον εἰς τὰς σειράς των εἰς τὰ 100 μέτρα 11''2)5 καὶ 11''3)5 ἐνθόντες τρίτος καὶ τέταρτος ἀντιστοίχως. Ἐπίσης ὁ Πετρίδης ἦλθε πέμπτος εἰς τὴν σειράν του μὲ 11''3)5. Οὐδεὶς προεκρίθη.

Ὁ Καραμπάτης ἐπέτυχε βολὴν 12.98. Πρῶτος ὁ Ἀμερικανὸς Κοὺκ μὲ 15.87.

Εἰς τὸν προκριματικὸν δρόμον 400 μέτρων ὁ Μοιρόπουλος κατέρριψε τὴν πανελλήνιον ἐπίδοσιν μὲ 57''1)5. Δυστυχῶς ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ προκριθῇ ἐλθὼν τρίτος εἰς τὴν σειράν του.

Ὁ Καρυοφύλλης, παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπίδοσίν του ὑπερπηδήσας μόλις 1.77 μ. ἔναντι 1.94μ. τοῦ πρώτου νικητοῦ Ἀμερικανοῦ Κίγκ.

—Ἡ ἑλληνοσουηδικὴ ἑορτὴ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγώνων τῆς πρώτης ἡμέρας ἐγένετο ἡ ἀναγγελθεῖσα ἑλληνοσουηδικὴ ἑορτὴ καθ' ἣν ἡ ἑλληνικὴ ἀποστολὴ παρέδωσεν εἰς τὴν σουηδικὴν τὸν κατατεθησόμενον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ στρατηγοῦ Μπάλκ ἀργυροῦν στέφανον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς κ. Μιχ. Ρινόπουλος προσεφώνησε τοὺς Σουηδοὺς ἀντιπροσώπους καταλλήλως ἐξάρας τὸν φιλελληνισμὸν τοῦ ἀποθανόντος, ὅστις ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐνθουσιωδεστέρων πρωτεργατῶν τῆς ἀναβιώσεως τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, καὶ τὰς ἐξαιρετικὰς πρὸς τὴν γυμναστικὴν ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς σουηδικῆς ἀποστολῆς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς χώρας του προσθέσας ὅτι ἡ ἀνθρωπότης οὐδέποτε θὰ λησμονήσῃ τὸ κάλλος τῶν ἀρχαίων Ὀλυμπιάδων.

—Τὸ κύπελλον Ντέϊβς

Παρ' ὅλον τὸν δημιουργηθέντα θόρυβον περὶ τῆς εἰλικρινοῦς προθέσεως τιμωρίας τοῦ Τῦλδεν ἐκ μέρους τῆς ἀμερικανικῆς ὁμοσπονδίας ἀντισφαιρίσεως, ἀπεδείχθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φάρσας. Οὕτως ὁ ὑπὸ δίκην Πάδοκ ἀνακηρύσσεται ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς ὁμάδος καὶ μετέχει τῶν ὀλυμπιακῶν οὕτω καὶ ὁ Τῦλδεν ἐκηρύχθη ἀθῷος ὡς ἡ περιστερὰ καὶ συμμετέσχε εἰς τοὺς ἀγῶνας διὰ τὸ κύπελλον Ντέϊβς κατόπιν ὀλιγοημέρου μόνον ἀποκλεισμοῦ, νικήσας ἤδη εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν τὸν Γάλλον Μπορότρα.

—Σήμερον εἰς τὸ Ἄμστερδαμ

Σήμερον τελοῦνται εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Ἄμστερδαμ τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα: 200 μέτρα ἡμιτελικός, δισκοβολία τελικός, ἅλμα ἐπὶ κοντῷ προκριματικός, ἀνώμαλος δρόμος προκριματικός, 110 μετ' ἐμποδίων τελικός, ἅλμα ἐπὶ κοντῷ τελικός, 1500μ. προκριματικός, 200μ. τελικὸς καὶ 800μ. προκριματικὸς γυναικῶν.

Μία ἐξοχότης

Κατὰ τὰς Παρισινὰς ἐφημερίδας, ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Ἀμερικήν, κατόπιν εἰδικῆς προσκλήσεως τῶν Ἀμερικανῶν συναδέλφων του, ὁ Πρύτανις καὶ βασιλεὺς τῶν...μαγείρων, ὁ Ἐσκοφφιέ.

Ὁ Ἐσκοφφιέ, ἡλικίας 82 ἐτῶν τώρα, ἐσέρβιρε καὶ ἔθρεψε ὅλας τὰς παγκοσμίας προσωπικότητας καὶ μεγαλειότητας ἐπὶ 65 χρόνια, καὶ θὰ κάμῃ διαλέξεις εἰς τὴν Ἀμερικήν, περὶ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀναμνήσεών του. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ θὰ διδάξῃ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Ἀμερικανούς, εἶναι τὰ αὐγὰ «μπρουγιέ», ἡ ἐξαιρετικὴ σπεσιαλιτέ του, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀμίμητος.

Ἑορτὴ παιδικοῦ ἀσύλου Κηφισσιᾶς

Τὸ ἀπόγευμα τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου καὶ ὥραν 6 μ. μ. μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, θὰ δοθῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Σέσιλ» τῆς Κηφισσιᾶς, μεγάλη ἑορτὴ ὑπὲρ τοῦ Παιδικοῦ Ἀσύλου Κηφισσιᾶς.

Θὰ γίνῃ χορὸς μὲ τὴν ρουμανικὴν ὀρχήστραν τοῦ ξενοδοχείου, ἐκκύβευσις λαχείου, διάφοροι ἀτραξιόν, μέγα λαχεῖον μὲ ἐκλεκτὰ ἀντικείμενα, πρωτότυπος δημοπρασία κλ. κλ.

Σκοπὸς τῆς ἑορτῆς εἶνε ἡ ἐνίσχυσις τῶν πόρων τοῦ Ἀσύλου, τὸ ὁποῖον, δεχόμενον τὰ ἀπὸ 3—7 ἐτῶν παιδιὰ τῶν ἀπόρων ἐργαζομένων γυναικῶν, σώζει κυριολεκτικῶς αὐτὰ σωματικῶς καὶ ἠθικῶς. Πρὸς τὸ παρὸν περιθάλπει 100 παιδάκια, αὐξανομένων δὲ τῶν πόρων του θέλει αὐξήσῃ τὸν ἀριθμόν των, ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰς πολλαπλὰς αἰτήσεις.

Ἡ ἐπιστροφὴ διὰ τοὺς θέλοντας νὰ παραμείνουν πέραν τοῦ μεσονυκτίου εἶνε ἐξησφαλισμένη διὰ πολυτελῶν αὐτοκινήτων συγκοινωνίας.

Ἡ Μουσικὴ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βιέννης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Σοῦμπερτ, καὶ τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως πολλῶν μουσικῶν προσωπικοτήτων, συνεκροτήθη ἐκεῖ Συνέδριον τοῦ πρότινος ἱδρυθέντος «Παγκοσμίου Μουσικοῦ Συνδέσμου» τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ παγκόσμιος ἕνωσις τῶν λαῶν διὰ τῆς Μουσικῆς.

Κατὰ τὸ Συνέδριον τοῦτο, ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι πολλῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ τῆς Ἀμερικῆς, τονισθέντος ὑπὸ τῶν ρητόρων ὅπως ἀνεγερθῇ ἐν Βιέννῃ, ἡ ὁποία θεωρεῖται κοιτὶς τῆς Μουσικῆς, ἡ παγκόσμιος Αἴθουσα Μουσικῆς, εἶδος ἀνακτόρου τῆς «Μουσικῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν».

Τὴν Ἑλλάδα ἀντεπροσώπευσε, ὡμιλήσας καὶ κατ' αὐτό, ὁ καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου Θεσσαλονίκης κ. Λώρης Μαργαρίτης.

Μία ἐκκεντρικὴ διαθήκη

Ὁ μίστερ Ἀνδρέας Πήκοκ, παλαιὸς συνεταῖρος τοῦ Κάρνετζη, ἔκαμε διὰ τῆς διαθήκης του ἐν Ἀμερικῇ περισσότερον θόρυβον, ἀφ' ὅ,τι δὲν ἔκαμε ζῶν, παρὰ τὴν ἐκκεντρικότητά του.

Ὁ μίστερ Ἄντρεους, ἀφῆκεν εἰς τὴν θυγατέρα του Τζέννυ Πήκοκ, ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν, 50 ἑκατομμύρια δολλάρια.

Εἰς τὴν σύζυγόν του δὲν ἀφῆκε παρὰ...μίαν λίραν, καὶ τοῦτο «διότι, τῆς ἔδωσα ἀρκετὰ καὶ ἱκανοποίησα ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον κάθε ἰδιοτροπίαν της ἐν ὅσῳ ἔζουσα», ἀφίνων νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι εἶχε λόγους νὰ φερθῇ ἔτσι. Εἰς τοὺς ἄλλους δύο υἱούς του καὶ δύο θυγατέρας του, ἀφίνει ἀπὸ 100 δολλάρια, καὶ μόνον εἰς τὸν γραμματέα του, ἀφίνει 10.000 δολλάρια.

Ἐπίσημος κίνησις

Ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ νέος στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Σερβίας ἀντισυνταγματάρχης Μιλοσλάβιεβιτς.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ 10ον τεῦχος τοῦ δευτέρου ἔτους τοῦ δεκαπενθημέρου περιοδικοῦ «Ἀσφαλιστικὴ Ἐπιθεώρησις» μὲ πλουσίαν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ὕλην.

Κυκλοφορεῖ τὸ νέον τεῦχος τῆς «Ν. Ἑστίας» πλούσιον εἰς ποικίλην ὕλην. Τὸ βραβευθὲν εἰς τὸν διαγωνισμὸν της διήγημα «Θάνατος» τοῦ κ. Η. Μέλλου καὶ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν «Ὀδύσσειαν» τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη, ξεχωρίζουν ἀπὸ τὰ περιεχόμενα.

—Ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους ἐξεδόθη εἰς δευτέραν ἔκδοσιν ὁ νέος Ὁδηγὸς τῶν Σιδηροδρόμων. Περιέχει καὶ πάσας τὰς μέχρι σήμερον μεταβολὰς δρομολογίων, τὰ νέα δρομολόγια Πελοποννήσου κλπ. Τιμᾶται δρχ. 5.

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ. Ἀργεῖ.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ κόμης Ὀμπλιγκάντο».
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ Α. Ε. ὁ Καμαριέρης».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ πριγκήπισσα τοῦ ἱπποδρομίου».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ Πρίγκηψ σύζυγος». Πρώτη.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ὁ Καζαμίας», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἀργεῖ.

Κινηματόγραφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Μαῦρος Παράδεισος».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἐπίγειος Παράδεισος» καὶ βαριετέ.

Συνοικιακὰ

ΑΚΡΟΠΟΛ. «Ὁ Ζιγκοτὼ Κλόουν».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Πῦρ».
ΑΛΣΟΣ. «Δεσποινὶς Ὑπαστυνόμος».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τελευταῖο βάλς».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἁγιασμένος διάβολος».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Στερνὸ φιλί».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ὁ μυστηριώδης καθρέπτης»
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. 7—9 πλήρης ὀρχήστρα τοῦ στρατοῦ.
ΕΔΕΝ. «Ἀλανάκι», πρώτη.
ΕΛΛΑΣ. «Οἱ νεοσύλλεκτοι».
ΕΛΛΗΝ. ΣΚΗΝΗ (πλατεῖα Ἀττικῆς). «Τὰ Σκαμπανάκια».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. «Τσέκα».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Τὰ 7 κορίτσια τῆς κυρίας Γιούρκοβιτς».
ΘΗΣΕΙΟΥ. «Ἀνάθεμα ὁ πόλεμος»
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ἡ φόνισσα».
ΚΟΣΜΟΣ. «Μιχαὴλ Στρογγώφ».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. «Κάρμεν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Ὁ ἄνθρωπος τοῦ μεσονυκτίου».
ΚΥΨΕΛΗ. «Δάκρυα βασιλίσσης».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΛΑ-Ι-Σ. «Ὁ ὡραῖος καβαλλιέρος».
ΛΟΥΞΟΡ. «Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ».
ΛΟΥΞ. (Τέρμα Ἱπποκράτους). «Ἡ χορεύτρια τοῦ Τσάρου».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ νυχτερίδα», ἐπιθεώρησις.
ΟΑΣΙΣ (Ζαππείου). Ὁ κωμικὸς Ἀμόρ.
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Κοέν, Κέλλυ καὶ Σία».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Λέσχη ἐγκλήματος καὶ μυστηρίου».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Τὰ χέρια τοῦ Ὀρλάκ»
ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ. «Ἐρωτικὸ κυνῆγι».
ΣΙΝΕ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Τὸ μυστικὸν τῆς ἐξομολογήσεως».
ΣΙΝΕ ΠΑΡΙ. «Ἡ Χορεύτρια τῆς Κυρίας»
ΣΙΝΕΜΑΞΙΜ. «Ἀπὸ τὴν δόξαν εἰς τὸν ἔρωτα».
ΦΑΡΟΣ. «Τὸ καράβι ἑνὸς τραγικοῦ ἔρωτος».

Πειραιῶς

ΠΕΙΡΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΡΓΕΙ.
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ (Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας). Καθ' ἑκάστην ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

Φαλήρου

ΔΙΑΝΑ. «Ἡ ὡραιότερες γαμπίτσες τοῦ Βερολίνου».

Κηφισσιᾶς

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ. «Σὰρξ καὶ διάβολος».

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΑΒΕΡΩΦ
ΕΝΑΡΞΙΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΩΝ κ. κ.
ΚΑΤΣΑΚΗ - ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗ - ΚΟΚ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΩΡΑ 8 Μ. Μ.
"ΔΙΕΘΝΕΣ„

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ Π Κροντηρᾶς Νικόλαος ἐτέλεσε τοὺς του μετὰ τῆς Καίτης Θεοχαρίδου ρελθοῦσαν Κυριακὴν 29 Ἰουλίου ἐν Βαθέος Σάμου. Παράνυμφος παρέστη ος τῆς νύμφης κ. Ἐμμανουὴλ Νέγρη

Ἀναχωρήσεις

Ὁ κ. ΠΑΡΙΣ ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΣ ρησε δι' Εὐρώπην πρὸς πλουτισμὸν ταστημάτων Γυναικείων Φορεμάτων κῶν Εἰδῶν «ΧΑΤΖΗΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ὁδὸς Ἑρμοῦ 35 καὶ Εὐαγγελιστρίας

Ἀφίξεις

— Ἐπανῆλθεν ὁ παθολόγος ἰατρ **Κριμπᾶς** διευθυντὴς τοῦ παθολογι ματος τῆς Ἀστυκλινικῆς τοῦ Πανεπ καὶ δέχεται Σίνα 13. 4 1)2—6. Τηλ. 6

Ἰατροὶ

Ἀλ. Εὐσταθιανὸς ὤτων, ρινὸς ρυγγος, ἰατρὸς τῶν νοσοκομείων Βο Κωνσταντινουπόλεως — Ἀθηνῶν, 2—6 μ. μ. ὁδὸς Ἑρμοῦ 75 παρὰ τῷ στηράκι.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας θυγατέρα, ἀδελφὴν

ΜΑΡΙΑΝΘΗΝ Ν. ΕΥΘΥΜΙΑΔ
(Ἐκ Σμύρνης)

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον την καὶ ὥραν 10 1)2 π. μ. ἐκ τοῦ ἱε τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Ἡ μήτηρ: Ἑλένη Μπενάκη, Τ Στέφανος Ν. Εὐθυμιάδης, Ἀλέξα Εὐθυμιάδης, Ἰφιγένεια Ν. Εὐθ Ἀλεξάνδρα Ν. Εὐθυμιάδου, Εὐθυμιάδου, Χρύσα Ν. Εὐθυμιά ρανία Σ. Εὐθυμιάδου Αἱ οἰκ Χρήστου Μουράτογλου, Γεωργίου γλου, Ἀλεξάνδρου Διαμαντοπούλ γελικῆς Ἀναγνωστοπούλ
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡ τέρα πρόσκλησις).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αἱ οἰκογένειαι Ἀντωνίου, Ἀνδ Ἰωάννου Σοφιανοῦ θερμῶς εὐχ πάντας τοὺς συμμετασχόντας καὶ σαντας αὐτὰς κατὰ τὴν σκληρὰν ἥτις τὰς ἔπληξε διὰ τοῦ θανάτου μνήστου μητρός των.

ΜΟΝΤΙΑ
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ
Η ΠΡΕΜΙΕΡ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΕ
ΤΟΥ
ΚΑΖΑΜ
ΜΕ 18 ΝΕΑΣ ΣΚΗΝ
Θὰ ἐμφανισθοῦν διὰ πρώτη
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΛΑΟΥΤΑΡΗ—ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝ
ΤΩΝ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΙΑΡΚΩΝ ΕΙ

Ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Α. Ε. γνωστοποιεῖ ὅτι τὰ γραφ (ὁδὸς Ἴωνος 11) διὰ τὴν ἀνα διαρκῶν εἰσιτηρίων θὰ παραμ νοικτὰ καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 12 1)2 καὶ 5—9 μ.μ., μὴ ἐξ οὐδὲ Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν. Ἡ ἀ θὰ ἐκτελῆται συμφώνως πρὸς τ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν καὶ τονίζ τέρως ὅτι οὐδεμία ἀπὸ τοῦδε ἀνανεώσεως θέλει δοθῇ πέρα ἑκάστου μηνός.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευ

MADAME GA
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΥΝΟΙΚ
ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ
Λειτουργεῖ κατὰ τὸ ὑπόδει εὐρωπαϊκῶν τοιούτων, ἐγγυ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν καὶ ἀ τικότητα τῶν ἐνεργειῶν του.

ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
Ἐξεδόθη εἰς τε ἐκ σελίδων 11
ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟ
ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ
Τιμᾶται δραχμὰς
Περιέχει πλήρη τὴν οἰ κὴν κίνησιν τοῦ λήξαντ 1927.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπαρ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς, αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλκιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

72ον

Περιέγραψα ἤδη εἰς ἄλλο βιβλίον—«Τὰ Πενήντα Χρόνια μου»—τὴν ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη ἐξορίαν μας εἰς Ἑλβετίαν, ὅπου, παρὰ τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν τῶν ἀρχῶν, ἐζούσαμεν ὡς φυλακισμένοι, ἀποτίοντες ποινὴν δι' ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον δὲν εἴχομεν διαπράξει. Μολονότι ἠδυνάμεθα νὰ κυκλοφορῶμεν ἐλευθέρως, αἱ κινήσεις μας παρηκολουθοῦντο καὶ ἀνεφέροντο, δὲν μᾶς ἐπετρέπετο δὲ νὰ διέλθωμεν τὰ σύνορα οἱασδήποτε ἄλλης χώρας.

Περιέγραψα ἐπίσης τὴν τραγῳδίαν τοῦ θανάτου τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἀλεξάνδρου καὶ πῶς ἀπηγορεύθη εἰς τὴν δυστυχῆ ἀπηλπισμένην μητέρα του νὰ σπεύσῃ παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον κλίνην του. Ἀφηγήθην περαιτέρω πῶς ὁ κ. Βενιζέλος, πεποιθὼς ἐπὶ τὴν νίκην του—πεποίθησις, τὴν ὁποίαν συνεμερίζοντο ἐπίσης ὅλοι οἱ ξένοι—ἐδέχθη νὰ γίνουν ἐκλογαί, αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἧτταν του καὶ τὴν θριαμβευτικὴν ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἐκεῖ πραγματεύομαι, κάπως ἐν πλάτει, περὶ τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὅστις ἀντετίθετο ἀνέκαθεν ἰσχυρῶς εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτήν, ἔλαβε τὴν ἤδη ἀρξαμένην ἐκστρατείαν αὐτὴν ὡς κληρονομίαν παρὰ τῶν προκατόχων της. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐθεωρεῖτο ὡς συνέχισις τοῦ Μεγάλου Πολέμου, ἡ δὲ Ἑλλὰς εἶχεν ἐξουσιοδοτηθῆ ὑπὸ τῆς Ἀντὰντ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν Συνθήκην τῶν Σεβρῶν, ὁ Βασιλεὺς ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας διαδοχικῶς· καὶ χωρὶς χρῆμα, καὶ χωρὶς ὅπλα, ἠναγκάσθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ μόνον μίαν ἡνωμένην καὶ νέαν Τουρκίαν πλήρως ἐφωδιασμένην καὶ ἀγομένην ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς χειρὸς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Εἶνε ἄδικον νὰ κατηγορῆται ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας· ἂν ἀπέσυρε τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ ἄφινε τοὺς ὁμοθρήσκους μας εἰς τὸ ἔλεος τῶν Τούρκων, θὰ ἀπεκαλεῖτο προδότης—καὶ δικαίως. Οὕτως, ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ διάδοχοι τοῦ κ. Βενιζέλου κατέβαλον πᾶσάν των προσπάθειαν εἰς τὸν ἀγῶνά των ἐναντίον τρομερὰ δυσμενῶν περιστάσεων, ἐλπίσαντες ὅτι θὰ διέσπων τὸν τουρκικὸν στρατὸν πρὶν λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ ἐνισχυθῇ. Εἶνε παιδαριώδης ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐσυνέχισε τὴν ἐκστρατείαν διὰ λόγους προσωπικῆς φιλοδοξίας καὶ ἡ δοξασία ὅτι ἡ περιχαράκωσίς μας ἔξω ἀπὸ τὴν Σμύρνην θὰ ἐβοήθει τὴν Ἑλλάδα νὰ κρατήσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὁ Κεμὰλ πασᾶς εἶχεν ὁρκισθῇ νὰ ἀποθάνῃ μᾶλλον παρὰ νὰ ἀφήσῃ εἰς ἑλληνικὰς χεῖρας.

Ἀλλὰ ἡ τρομερὰ καταστροφή, ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὴν παραίτησιν τοῦ Βασιλέως, δὲν θὰ ἐλάμβανε πράγματι τόσην ἔκτασιν, ἂν ὁ σπόρος τῆς στρατιωτικῆς στάσεως δὲν εἶχε ριφθῆ ἐν μέσῳ τοῦ μαχομένου στρατοῦ ὑπὸ ἑνὸς πολιτικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπισύρῃ τὴν καταστροφὴν ἐπὶ τὸ ἔθνος κατὰ τὴν τραγικωτέραν δυνατὴν περίστασιν.

Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Βασιλέως ἐν Ἑλλάδι εἶνε ὑπεράγαν ὀδυνηραί, ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατος ἡ περιγραφή των ἐνταῦθα. Παρὰ τὴν τόσον κλονισμένην ὑγείαν του, μὲ θάρρος καὶ σθένος ἐγκατέλειψε τὴν Χώραν ποὺ ἠγάπα τόσον προσφιλῶς καὶ τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος εἶχε πλουτίσει διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Καβάλλας, διὰ νὰ ἀποθάνῃ ὀλίγας ἑβδομάδας βραδύτερον, εἰς δευτέραν ἐξορίαν, ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ὀλιγοχρόνιος βασιλεία του, ἡ ἀρξαμένη ὑπὸ τόσον λαμπροὺς οἰωνούς, ἐν μέσῳ τῶν στρατιωτῶν του, τοὺς ὁποίους τοσάκις εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν νίκην.

Ὅσον περισσότερον ἀναλογίζεται κανεὶς τὴν τραγῳδίαν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, τόσον περισσότερον ἀκατανόητος φαίνεται. Ζῶντος τοῦ πατρός του, εἶχε διδαχθῆ νὰ ἐνθυμῆται τὴν κληρονομίαν, ἥτις ἔδει νὰ γίνῃ ἰδική του, καὶ τὰς προσδοκίας, αἵτινες ἐβάρυνον τοὺς ὤμους του. Ἕλλην πρίγκηψ, βαθειὰ ποτισμένος μὲ τὸ συναίσθημα τῆς ἐθνικῆς εὐθύνης καὶ τρέφων ἔνθερμον ἀγάπην πρὸς τὴν χώραν του, οὐδέποτε προέταξεν ἑαυτὸν καὶ τὰς προσωπικάς του φιλοδοξίας τῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἠγωνίσθη πάντοτε νὰ πράξῃ τὸ καθῆκόν του· ἀλλὰ ἦτο ἄνθρωπος ὑπὲρ τὸ δέον εἰλικρινὴς καὶ εὐθύς, ὥστε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ κῦμα τῆς πολιτικῆς μὲ ὅλην τὴν διπλοπροσωπίαν, τὴν πανουργίαν καὶ τὰς δηλητηριώδεις ἐνεργείας της.

Καὶ ὅμως, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ κομματικαὶ διαμάχαι αἵτινες ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν ὁ σάραξ ὅστις ἐματαίωνε τὰς ὡραιοτέρας προσπαθείας τῆς Ἑλλάδος· παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πολιτικὴ εἶχε διχάσει τὸ ἔθνος, τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὴν ἱστορίαν ὡς τὸ ὄνομα τοῦ Μονάρχου καὶ τοῦ Στρατιώτου, ὅστις ἠγάπησε τὸν λαόν του καὶ ἠγαπᾶτο παρ' αὐτοῦ. Ἀκόμη καὶ ὅσοι ἐπαγγέλλονται μῖσος ἐναντίον του, τὸν μισοῦν δι' ὅσα ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ φοβοῦνται ὅτι ἀκόμη καὶ τὸ νὰ ἐπιτρέψουν νὰ ἀναπαυθῇ ὁ νεκρός του ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους, θὰ διήγειρε βαθύτατον αἴσθημα λατρείας πρὸς τὴν μνήμην του.

Διότι καὶ νεκρός, ὁ Κωνσταντῖνος θὰ παραμείνῃ ἐσαεὶ ὁ μεγαλύτερος Βασιλεὺς τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Τέλος

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Η ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ

Ὁ ἐκλογικὸς νόμος ὡς ἐχθρὸς τῶν παλαιῶν μας ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἔρχεται νὰ καταλύσῃ μίαν παλαιὰν καὶ ὡραίαν συνήθειαν: τὰς διαδηλώσεις. Αἱ διαδηλώσεις ἀπαγορεύονται. Ὁ λαὸς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκφράσῃ ζωηρῶς ποία ἡ προτίμησίς του, καὶ μία παλαιὰ εἰδικότης, ὁ ἐπὶ τῶν διαδηλώσεων ὀργανωτής, προσωπικότης περίβλεπτον κατέχουσα θέσιν εἰς ἕκαστον κόμμα, ἀχρηστεύεται διὰ μιᾶς διατάξεως τοῦ νόμου.

Ἡ ἐκλογὴ καθίσταται πλέον βουβή, ἡ λαϊκὴ μοῦσα δὲν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ σκαρώσῃ κανένα τετράστιχον τὸ ὁποῖον νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου κόμματος διὰ νὰ τὸ τραγουδοῦν οἱ διαδηλωταί. Ἄλλοτε ἡ Μοῦσα αὐτὴ ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε. Ἐὰν συνεπάθει τοὺς δηλιγιαννικοὺς ἔσπευδε ἀμέσως νὰ ἐξυμνήσῃ τὰς ἀγαθὰς σχέσεις αἵτινες ἐπεκράτουν μεταξὺ Αὐλῆς καὶ τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη:

Κύττα καϋμένε Βασιλῆ νὰ πιῇς καφὲ μὲ (γάλα
νὰ δῇς τὸν Θεοτόκη σου στὸν γάϊδαρο κα- (βάλλα!

Ἐὰν πάλιν ἡ λαϊκὴ Μοῦσα—ὡς κυρία καὶ αὐτὴ — ᾐσθάνετο ἕλξιν ἀπὸ τὴν κομψότητα τοῦ ἀειμνήστου Θεοτόκη ἦτο ἑτοίμη νὰ τραγουδήσῃ:

Ζήτω τοῦ Θεοτόκη τοῦ Κερκυραίου
Ζήτω καὶ τοῦ Λεβίδη τοῦ Ἀθηναίου.

Καὶ τὰ ᾄσματα αὐτὰ ηὔξανον τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν διαδηλωτῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ἀξιοτέχνης ὀργανωτὴς τῆς διαδηλώσεως, ἤξευρε πῶς νὰ τοποθετήσῃ διὰ νὰ φαίνωνται περισσότεροι εἰς τὰ μάτια τῶν περιέργων.

Ὁ ὀργανωτὴς αὐτὸς δὲν ἦτο ἕνας σὲ κάθε κόμμα. Ἀνεπτύσσοντο πολλοὶ διότι πολλαὶ ἦσαν καὶ αἱ διαδηλώσεις.

Σχεδὸν κάθε βράδυ ὠργανοῦντο πρόχειροι διαδηλώσεις ἀπὸ ὀλίγους ἢ πολλοὺς διαδηλωτὰς περιερχόμεναι τὰς συνοικίας τῆς πόλεως, καὶ συγκρουόμεναι ἐνίοτε μὲ διαδηλώσεις τῆς ἀντιπάλου μερίδος.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν τακτικῶν τούτων διαδηλώσεων οἱ ἄγραφοι προεκλογικοὶ νόμοι ἀπῄτουν καὶ τὴν «μεγάλην διαδήλωσιν», ἡ ὁποία ὠργανοῦτο παρ' ἑκάστου κόμματος ἅπαξ καθ' ἑκάστην προεκλογικὴν κίνησιν. Ἐδῶ πλέον ἐτίθεντο εἰς ἐνέργειαν οἱ πεπειραμένοι ὀργανωταί. Ἐδῶ ἀνέπτυσσον [illegible] των τὴν ἐφευρετικότητα καὶ ἐνίοτε [illegible] φιλοκαλίαν των.

Ἕκαστος ὑποψήφιος προσεκάλει εἰς τὴν οἰκίαν του τοὺς φίλους του διὰ νὰ τὸν συνοδεύσουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν κέντρον ἔνθα ἐσχηματίζετο πρὸς ἐκκίνησιν ἡ μεγάλη διαδήλωσις τοῦ κόμματος. Παρείχετο μὲ ἄλλους λόγους εἰς τοὺς ὑποψηφίους εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξουν τὰς ἀτομικὰς των δυνάμεις, καὶ ἕκαστος ἐπρόσεχε διὰ νὰ ἰδῇ πόσοι διαδηλωταὶ ἀκολουθοῦν τὸν [illegible] καὶ πόσοι τὸν ἄλλον πολιτευτήν.

Μόλις δὲ αἱ κατὰ μέρος αὐταὶ διαδηλώσεις ἔφθανον εἰς τὸ κέντρον παρεσκευάζετο ἡ μεγάλη διαδήλωσις. Μπροστὰ ἡ «μαρίδα» ἀποτελουμένη ἀπὸ λουστράκους ἢ χαμίνια πολλάκις κάτω τῶν δέκα ἐτῶν ποὺ κρατοῦσαν βεγγάλες, κατόπιν ἡ πίπιζες καὶ τὰ νταούλια, ὕστερα σημαῖες καὶ τὰ ἄλογα ὑποψηφίων, μετὰ ὁ κόσμος καὶ τὰ ἀμάξια, στολισμένα καὶ αὐτὰ ἀπὸ εἰκόνας ἢ ἀπὸ τὸ σύνθημα τοῦ κόμματος.

Τὸ θέαμα τῆς «μεγάλης διαδηλώσεως» ἦτο πράγματι μεγαλοπρεπές.

Ἡ ἀστυνομία εὑρίσκετο ἐπὶ ποδὸς τρέχουσα τὴν ἐνδεχομένην ἀντιδιαδήλωσιν τῶν ἀντιθέτων. Ἡ δὲ μεγάλη διαδήλωσις ἀφοῦ διέσχιζε τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, κατέληγε εἰς τὸ κέντρον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τῶν χειλέων του τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ κόμματος.

Οἱ περίεργοι συγκεντρωμένοι σὲ πεζοδρόμια ἢ σὲ μπαλκόνια παρηκολούθουν μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τὴν θεαματικὴν παρέλασιν, καίτοι αἱ ρουκέτες ποὺ ἤναπτον οἱ διαδηλωταὶ ἐσφενδονίζοντο κατὰ τρόπον πολὺ ἀπειλητικὸν πρὸς τὰ ἄνω. Ἐὰν δὲ συνέπιπτε ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ προλάβῃ τὴν σύγκρουσιν τῆς «μεγάλης διαδηλώσεως» μὲ τὴν ἀντιδιαδήλωσιν εἰς τὶς ρουκέτες προσετίθετο καὶ ὁ κίνδυνος τῶν ἀδεσπότων σφαιρῶν.

Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε, ἀνεξαρτήτως πρὸς κάτι τέτοια δυσάρεστα, ἡ διαδήλωσις ἔδιδε ζωὴν εἰς τὴν περίοδον τῶν ἐκλογῶν, καὶ ὅπως δήποτε διηυκόλυνε τὸν σχηματισμὸν ἀντιλήψεως περὶ τῆς ἐκλογικῆς ἐπιτυχίας. Καὶ ἐπὶ τέλους ἦτο ἕνα ἔθιμον εὐχάριστον, τὸ ὁποῖον ὁ νόμος ὤφειλε νὰ σεβασθῇ.

Συλλέκτης

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Οἱ συμμετασχόντες τῆς εἰς Ἰταλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Γαλλίαν ἐκδρομῆς αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσωσι καὶ δημοσίᾳ εἰς τὸ ὀργανῶσαν αὐτὴν COMPTOIR FRANCAIS DES CHANGES & VALEURS τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας των ἐπὶ τῇ ὑπὲρ πᾶσαν προσδοκίαν ἐπιτυχεῖ ἐκτελέσει τοῦ προγράμματος αὐτῆς. Οὐδεμία παράλειψις παρετηρήθη, οὐδεμία πλημμέλεια ἐσημειώθη, ἀλλὰ τοὐναντίον χάρις εἰς τὴν ἀκάματον δραστηριότητα καὶ ἐνδελεχῆ προνοητικότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος περιηγήσεων κ. Παντελῆ Ψύχα καὶ τὴν δεξιότητα καὶ προθυμίαν πρὸς πᾶσαν διευκόλυνσιν τοῦ τεχνικοῦ συνεργάτου αὐτοῦ κ. Βάλφορδ κατωρθώθη ὥστε μετὰ πάσης ἀνέσεως νὰ διέλθωμεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς 35ημέρου ἐκδρομῆς.

Ἐκδρομαὶ ὑπὸ τόσον εὐμενεῖς συνθήκας πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸ ὀνειροπόλημα κάθε ἀνθρώπου αἰσθανομένου τὴν ἀνάγκην ἀνωτέρας ψυχαγωγίας καὶ κοσμοπολιτικῆς παιδεύσεως.

Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν συμμετασχόντων:

Κ. Λαδάκης ἔμπορος, Κ. Οἰκονομίδης (δι-
Κ. εὐθ. Τρ. Λαρίσσης), Κλεοπ. Οἰκονομί-
δου, Παν. Ἠσαΐα, Δέλα Στρατήγη, Κ.
Γεωργιάδης (φαρμακοποιός), Κα Γε-
ωργιάδου, Ἀχ. Καμάρας, (πλωτ. Πολ.
Ναυτικοῦ), Κα Καμάρα, Ν. Μεγαπά-
νος (τμημ. Ἐθν. Τραπ.), Κα Μεγαπά-
νου, Παῦλος Σωτηριάδης, Κα Σωτηρι-
άδου, Α. Παπαηλιοῦ (Πρ. Ἐφετῶν),
Α. Ζαμανούδη, Ἀν. Δούνια, Ι. Κυρια-
ζῆς (χρηματιστής), Σ. Μαρσέλλος, Α.
Ἠσαΐας, Χριστίνα Ἠσαΐα, Γ. Ντώ-
ντης (διευθ. Ἐμπορ. Τραπ. Πατρῶν),
Κα Ντώντη, Ἑλένη Μητροπούλου, Μ.
Καλαμαριώτης (δικηγόρος), Δ. Γατό-
πουλος (πρόεδρος εἰσαγ. ἐμπορ.), Π.
Πετρόπουλος ἐκ Πατρῶν, Ν. Θωμόπου-
λος ἐκ Πατρῶν, Ι. Κωνσταντουλάκης,
Γ. Λασκαράκης (στρατηγός), Μ. Γρη-
γοριάδης (φαρμακέμπορος), Κα Γρηγο-
ριάδου, Ι. Μανωλάκης (δικ. ἐκ Λαρίσ-
σης), Ι. Καρακατσάνης (καθηγητής),
Κλειὼ Ἠσαΐα.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ
Τὰ ξενοδοχεῖα "ΠΗΓΑΙ„ καὶ "ΠΑΛΛΑΣ„ ἀνακαινισθέντα καὶ διαρρυθμισθέντα εἰς ἀντισεισμικά, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου, ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν των τὴν 10ην Αὐγούστου.
ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΜΙΑΣ ΔΙΣΧΙΛΙΕΤΗΡΙΔΟΣ

Η ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΟΛΙΝ ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΚΑΣΣΟΝ

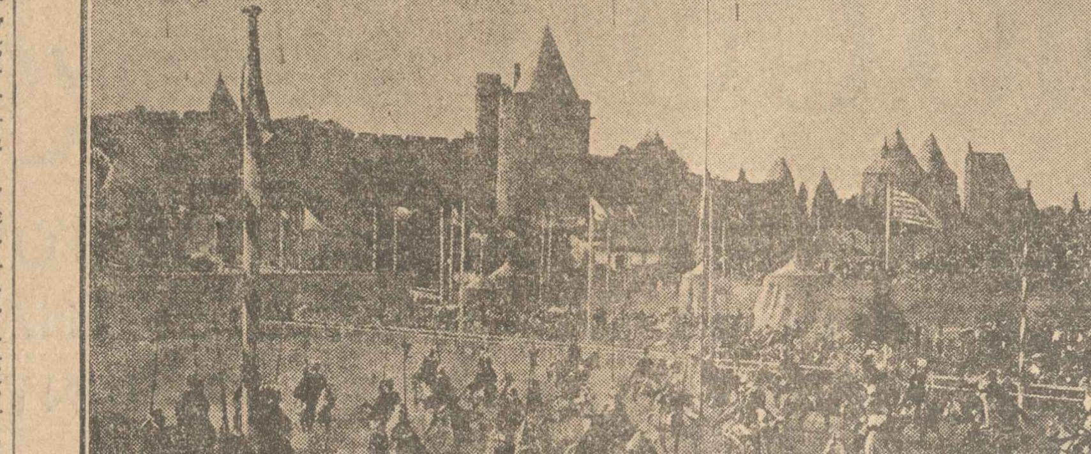

Μία ἄποψις τῆς θαυμασίας ἱππευτικῆς ἐπιδείξεως ἥτις ἔλαβε χώραν πρὸ τῆς κονταρομαχίας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούλιος.—Αἱ περίφημοι ἑορταὶ τῆς Καρκασσὸν—ἡ θαυμασία αὐτὴ ἀνάστασις τῶν λαμπρῶν καὶ ρωμαντικῶν ἀπόψεων τῆς μεσαιωνικῆς ζωῆς—τῶν ὁποίων αἱ περιγραφαὶ ἐπὶ δεκαήμερον ἀπησχόλησαν τὴν ἐθνικὴν περιέργειαν ὅλων τῶν Γάλλων, ὅσων δὲν ἠμπόρεσαν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν τεραστίαν πανταχόθεν «ἐξόρμησιν πρὸς τὴν Καρκασσόν», ἔληξαν ἤδη καὶ οἱ παρευρεθέντες εἰς αὐτὰς δὲν εὑρίσκουν χρωματισμοὺς καὶ ἐπίθετα διὰ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ νὰ περιγράψουν τὴν λαμπρότητα τῶν θεαμάτων.

Αἱ ἑορταὶ αὐταὶ ἦσαν ἕνας ἀπὸ τοὺς συνδυασμοὺς ἐκείνους τοῦ τερπνοῦ καὶ ὠφελίμου, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν πλέον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐποχῆς μας. Διὰ τὴν ὀργάνωσίν των συνειργάσθησαν οἱ ἰθύνοντες τὴν μεγάλην κινηματογραφικὴν ἑταιρίαν τῶν «Ἱστορικῶν Φίλμ», εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν τὸ «Θαῦμα τῶν Λύκων» καὶ μερικοὶ ἐκλεκτοὶ Γάλλοι συνάδελφοι, ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ταμείου συντάξεων τοῦ Τύπου. Ἡ ἑταιρία ἤθελε νὰ κινηματογραφήσῃ μερικὰ ἐπεισόδια μιᾶς μεγάλης ταινίας μεσαιωνικῆς ὑποθέσεως ποὺ ἑτοιμάζει· καὶ δὲν ἠμποροῦσε νὰ διαλέξῃ φυσικώτερον καὶ θαυμασιώτερον πλαίσιον ἀπὸ τὴν Καρκασσόν, τὴν πόλιν τῆς ὁποίας ἡ γένεσις χάνεται εἰς τὰ βάθη τῶν αἰώνων καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Γάλλων συναδέλφων ἐσοφίσθη, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, νὰ πανηγυρίσῃ τὴν χιλιετηρίδα—οὐχὶ μαθηματικῶς ἐξηκριβωμένην.

Οὕτω πως γεννηθεῖσαι, αἱ ἑορταὶ τῆς Καρκασσὸν προσέλαβον ὅμως πραγματικῶς ἐθνικὴν μορφὴν καὶ ὑπῆρξαν, μέσα εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ διεθνισμοῦ καὶ τοῦ μοντερνισμοῦ, μιὰ ἀποθέωσις τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ τοπικισμοῦ.

Ἔτσι συνεκροτήθη μία σύνοδος, οὕτως εἰπεῖν, χωρικῶν ἐνδυμασιῶν καὶ χορῶν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, διὰ νὰ μᾶς ἐνθυμίσῃ ὅτι, ἂν εἰς ὡρισμένας περιφερείας οἱ χωρικοὶ ντρέπονται κάθε ἡμέραν καὶ περισσότερον νὰ φοροῦν τὴν πατροπαράδοτον ἐνδυμασίαν των, ἐν τούτοις εἰς τὴν Βρεττάνην, εἰς τὴν Ὠβέρνην καὶ ἀλλαχοῦ οἱ κάτοικοι φοροῦν ὑπερηφάνως καὶ ἐπιμόνως τὰς τοπικὰς στολάς των.

Ἔτσι ἔπειτα, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σαὶν-Νοζαίρ, εἰς τὸ μέσον τῆς ἀρχαίας «Σιτέ», ἐτελέσθη λειτουργία εἰς τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα τοῦ τόπου, τὸ «φελιμπρίζ», εἰς τὸ ὁποῖον ὁ Μιστρὰλ ἔγραψε τοὺς ἐμπνευσμένους στίχους του καὶ τὸ ὁποῖον διασώζεται ἀκόμη, δεῖγμα τῆς φυλετικῆς ρώμης καὶ τοῦ ἐμμόνου χαρακτῆρος τῶν κατοίκων τῆς Προβηγκίας. Τὸ κήρυγμα ἐξεφώνησεν ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἰδίαν γλῶσσαν, ἡ ὁποία ἐπεκράτει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὑπαιθρίων παραστάσεων, καθ' ἃς ἐγχώριοι ποιηταὶ ἀπήγγελλον τὰ ποιήματά των καὶ οἱ καλύτεροι χορευταὶ τῶν πέριξ γαλλικῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῆς ἐκεῖθεν τῶν Πυρηναίων Καταλωνίας ἐξετέλουν τοὺς θαυμασίους χορούς των.

Ἂς προστεθῇ ὅτι ἡ πόλις ἦτο θαυμασίως φωταγωγημένη κάθε νύκτα, ὅτι συνέπιπτεν ἡ ἐτησία μεγάλη ἐμποροπανήγυρις, ἡ ὁποία συνέτεινεν εἰς τὴν ὅλην ζωηρότητα, ὅτι ἡ ὀρχήστρα τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς ἔδωκεν ἐκλεκτὰς συναυλίας παλαιᾶς καὶ νέας μουσικῆς, ὅτι αἱ χορεύτριαι τῆς ἀειμνήστου Λόϊ Φοῦλλερ ἐξετέλεσαν ὡραίους χορούς, καὶ ὅτι ἕνας θίασος ἠθοποιῶν τοῦ Ὀντεὸν ἔπαιξε σκηνὰς ἀπὸ τὸν Μολιέρον.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν ἦσαν παρὰ ἕνα εἶδος προοιμίου εἰς τὴν κυρίως ἑορτήν, τὴν μεγάλην κονταρομαχίαν, ἡ ὁποία ἔγινε μὲ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων καὶ μὲ κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν.

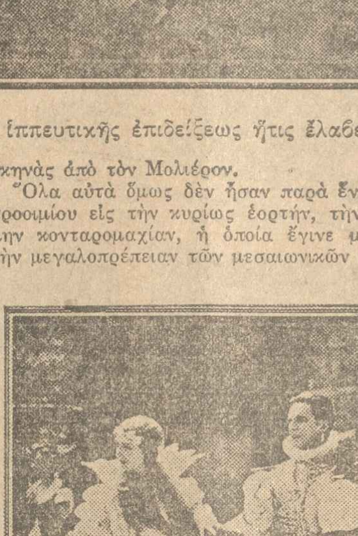

Ἡ βασίλισσα τοῦ Ἀγῶνος καὶ ὁ νικητὴς μαῦρος ἱππότης εἰς μίαν ἐκ τῶν σκηνῶν τοῦ ἔργου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀκρίβειαν αὐτήν, εἰς τὴν Καρκασσὸν εἶχον συγκεντρωθῆ ὅλαι σχεδὸν αἱ στολαὶ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ τὰ βεστιάρια τῶν θεάτρων τῆς Γαλλίας. Ἀφ' ἑτέρου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ φυσικὸν περιβάλλον, τὴν πόλιν τῆς Καρκασσόν, αὐτὴ, πρὸ τοῦ 1850, ἦτο σχεδὸν ὅλη ἐρειπωμένη. Ἕνας μεγάλος ἀρχιτέκτων τότε, ὁ Βιολλὲ-λὲ-Ντύ, μὲ τὴν ἄδειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ναπολέοντος τοῦ 3ου—πρίγκηπος, προέδρου καὶ ὄχι ἀκόμη Αὐτοκράτορος—ἀνέλαβε καὶ ἐπεράτωσε τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως, ὅπως αὐτὸς τὴν ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο· τὰ χρόνια ποὺ περνοῦν καὶ αἱ ἔρευναι ποὺ γίνονται ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ λάθη του ὑπῆρξαν ἐλάχιστα. Ἀντιθέτως, ἡ ἀκαταπόνητος ἐργασία του μᾶς ἔδωκε τὸ μοναδικὸν μνημεῖον μιᾶς ἀρτίας μεσαιωνικῆς πόλεως.

Τέλος οἱ ἱππεῖς εἶνε οἱ διαλεγμένοι ἐκπαιδευταὶ τῆς ἱππευτικῆς σχολῆς τοῦ Σωμὺρ μὲ δύο συνταγματάρχας ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀντιπάλων παρατάξεων—τὸν μαῦρον καὶ τὸν φαιὸν ἱππότην.

Ἡ ὑπόθεσις πλέκεται γύρω ἀπὸ τὴν Αἰκατερίνην τῶν Μεδίκων (χρονολογία 1566), ἡ ὁποία ἔχει δικά της σχέδια διὰ τὸν γάμον τῆς κόρης, ἡ ὁποία ἐκλέγεται ὡς βασίλισσα τοῦ ἀγῶνος—σχέδια τὰ ὁποῖα φυσικὰ προκαλοῦν τὴν κονταρομαχίαν μεταξὺ τῶν ἡρώων, τοὺς ὁποίους ὑποδύονται οἱ δύο συνταγματάρχαι.

Μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν ὅπλων—ὁ ἱερεὺς δὲν παραλείπει νὰ τονίσῃ ὅτι εἶνε ἰδιαιτέρως εὐτυχής, διότι τὰ ὅπλα τὰ ὁποῖα εὐλογεῖ δὲν πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ φονικούς, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀναπαράστασιν ἐνδόξων ἡμερῶν—καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν θαυμασίων ἱππευτικῶν παιγνιδιῶν καὶ ἐπιδείξεων, ἀρχίζει ὁ ἀγών...

Ὑπὸ τὴν ὠχυρωμένην πύλην προχωροῦν ἀσπιδοφόροι... Ἕνα σάλπισμα. Τί συμβαίνει; Ὁ μαῦρος ἱππότης προκαλεῖ τὸν ἀντίπαλόν του, τὸν φαιὸν ἱππότην, ὅστις ἀπαντᾷ εἰς τὴν πρόκλησιν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀγὼν τῆς Θείας Δίκης, καθ' ὅν, χρησιμοποιοῦντες διαδοχικῶς τὸ ἀκόντιον καὶ τὸ πλατὺ ἀμφίστομον ξίφος, οἱ δύο ἀντίπαλοι θέλουν νὰ ἀλληλοακοτωθοῦν.

Τώρα οἱ μαῦροι καὶ οἱ φαιοὶ συνοδοὶ τῶν δύο ἱπποτῶν ὁρμοῦν κατ' ἀλλήλων, ἐκβάλλοντες πολεμικὰς ἰαχάς, ἀποσύρονται, ἐπιτίθενται πάλιν, ἔρχονται εἰς συμπλοκὴν σῶμα πρὸς σῶμα, ἀνταλλάσσοντες βαρεῖς σπαθισμούς. Ἔξαφνα ὁ μαῦρος ἱππότης πίπτει ρεαλιστικώτατα ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ ἵππου του, ὁμολογῶν τὴν ἧττάν του...

Ἡ βασίλισσα ἐγείρεται· περιστοιχιζομένη ἀπὸ τὰς ἐπὶ τῶν τιμῶν κυρίας της καὶ ἀπὸ τὴν φρουράν της, κατέρχεται τοῦ θρόνου της διὰ νὰ συγχαρῇ τὸν νικητὴν τῆς Θείας Δίκης, ὁ ὁποῖος, γονατιστός, παίρνει τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐπιδεξιότητος καὶ τοῦ θάρρους του, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὴν χεῖρα τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ἀγῶνος.

V.

Ἡ δισχιλιετὴς πόλις τῆς Καρκασσῶν, ὡς διασώζεται σήμερον

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

"Η ΦΛΟΓΑ„

ΠΩΛ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καὶ ὁ πρεσβευτὴς συνεχίζει:

—Ὅταν ἡ κυρία Ντεπρὲ ἦλθε νὰ παίξῃ τὸ ἔργον σας: «Κατὰ τοῦ Ἔρωτος», ἡ κυρία Τζόνκινς μοῦ ἔκαμε τὴν εὐχαρίστησιν μὲ τὸν Φρὲντ νὰ καθίσουν στὸ θεωρεῖό μου. Θρίαμβος! Ἡ συγκίνησις αὐτῆς τῆς νέας ἦταν τόσον ὠμορφη! Ἐδιάβαζε κανεὶς στὸ πρόσωπό της τὴν λατρεία τοῦ παιδιοῦ πρὸς τὸν γονέα καὶ κάτι περισσότερον, μίαν ὑπερηφάνεια Γαλλίδος, ἡ ὁποία βλέπει καὶ ἀκούει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προσφιλοῦς εὐφημουμένου, τὸ ζωντανὸ καὶ σπαραχτικὸ πνεῦμα τῆς φυλῆς της.

Προχωρεῖ καὶ νοιώθω πῶς στὰ λόγια του βάζει κάποιον ἰδιαίτερο τόνο:

—Ἡ κόρη σας μοῦ μίλησε γιὰ σᾶς τόσες φορὲς μὲ τόσον σεβασμὸ καὶ θαυμασμόν, ὥστε μὲ συνεκίνησεν. Ὅταν τὴν ἠρώτησα, φεύγοντας, ἂν εἶχε καμμιὰ παραγγελία γιὰ τὴν Γαλλία, μοῦ εἶπε τοῦτα μόνο τὰ λόγια: «Εἴπετε στὸν πατέρα μου...» Τὰ μάτια της ἐγέμισαν δάκρυα. Δὲν ἐτελείωσε τὴ φράσι της.

Γιατί τὰ βλέφαρά μου μὲ κεντοῦν; Τί συμβαίνει; Ἡ Μαρσὲλ εἶπεν αὐτὰ τὰ πράγματα; Ἀλλὰ τότε... Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ Μαρσὲλ ἠμπόρεσε νὰ δείξῃ ἀπέναντί μου κάτι ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ ψυχρότητα, μὲ συγκινεῖ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι τολμῶ νὰ ὁμολογήσω.

Ἁπλώνω τὸ χέρι σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν τρόπο ποὺ μοῦ σφίγγει ἀντιλαμβάνομαι κάποια συμπάθειαν, οἶκτον ἴσως... Νὰ ἐμάντεψε, νὰ ἔμαθεν ἆρά γε;... Τὰ βλέμματά μας ἀνταλλάσσουν ἕνα φευγαλέον ἀδελφικὸν ἀσπασμό, καὶ γυρίζομε γρήγορα τὴν κουβέντα γιὰ τὸν πρόεδρο Τάφτ!

Ἕνα τίποτε, αὐτὰ τὰ λίγα λόγια, καὶ νά μας πάλι ὁ καθένας στὶς δύο ἄκρες τοῦ σαλονιοῦ. Ἀλλὰ μιὰ περιέργεια ἀκονίζει τὰ βλέμματα, τὰ ὁποῖα εἶνε γυρισμένα πρὸς τὴν πόρτα· εἰσέρχεται ὁ κόμης ντ' Ὀβερνύ—φράκο ἄμεμπτο, ἄσπρα μουστάκια καὶ μονύελο ἀ λὰ Σαγκάν. Μέσα σ' αὐτὸ τὸ σαλόνι, τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ ἀρχαιότερος γνώριμος, συγκεντρώνει τὸν ρόλον ἀρχηγοῦ τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῶν διασκεδάσεων. Ἐμφανίζεται ἐκ νέου ὄπισθεν τῆς Νοὲλ Ὀζέ, τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ πρὸς τὴν οἰκοδέσποιναν.

Φαίνεται λιγώτερο ψηλὴ παρ' ὅ,τι στὴ σκηνή, ψιλὴ μέση καὶ δυνατὰ ἰσχία· ἴσως ἡ γραμμὲς φαίνονται ἐντονώτερες μὲ τὸ ἄσπρο φόρεμά του. Ἀπὸ τὸ κορσάζ προβάλλουν, σὰν θαυμαστὸς καρπός, τὸ στῆθος μὲ τοὺς στρογγυλοὺς ὤμους, τὰ γεμᾶτα μπράτσα μὲ τοὺς λεπτοὺς καρπούς. Στὸ λαιμό της, ἕνα κολλιὲ μαργαριταριῶν, σὰν μικρὰ καρυδάκια, ἀπὸ τὴν ἐπίδειξι τοῦ ὁποίου θὰ ἠμποροῦσε, μὰ τὸν Θεό, νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἄμεμπτος καὶ ὅλα.

Ἕνα λεπτὸ μειδίαμα τῆς μαντὰμ Μπὲλ ἐφελκύει πολὺ γρήγορα τὴν προσοχή της ἐπάνω μου. Ἡ Νοὲλ Ὀζὲ μὲ περιβάλλει μὲ τὸ ἐρευνητικὸ καὶ βασιλικὸ ἐκεῖνο βλέμμα, ὅπου ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἠθοποιοῦ συγχέεται μὲ τὴν περιέργεια τῆς γυναίκας. Πλησιάζω· μὲ ἀναγνωρίζει μ' ἕνα χαμόγελο κ' ἐγὼ συλλογίζομαι ὅλους ἐκείνους στοὺς ὁποίους θὰ ἐχαμογέλασεν ἔτσι. Κουβεντιάζομε· μερικοὶ προνομιοῦχοι λαμβάνουν μέρος στὴ συζήτησί μας. Μπορῶ νὰ τὴν παρατηρήσω καλύτερα.

Ἡ γραμμὲς τοῦ προσώπου, κάτω ἀπὸ τὸ βραδυνό τους βάψιμο, παρουσιάζουν μιὰ παράξενη ἀντίθεσι: σκληρὲς καὶ τρυφερές, ἤπιες καὶ ἐπιτακτικές. Τὸ ἑλληνικὸ κτένισμά της τῆς κάνει ἕνα μαῦρο κράνος· ἔχει τεράστιὰ μάτια, πράσινα φωτεινά, τὸ στόμα καὶ τὶς σιαγόνες γεροδεμένες. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐκπέμπεται μιὰ γοητεία θηρίου: θὰ ἔλεγε κανεὶς πῶς ἔχει μπρός του μιὰ ἡμερωμένη πάνθηρα. Δὲν τὴν ἐφανταζόμην ἔτσι· τόσο ἡ σκηνὴ μεταμορφώνει. Ἀνησυχητικὴ λιγάκι, τραβᾷ περισσότερο. Τὴ γοητεία της μεγαλώνει ἡ ἐπιθυμία τῶν χιλιάδων ὄντων ποὺ τὴν ἐκύτταξαν ἀχόρταγα, ποὺ τὴν ἐπευφήμησαν. Ἡ ἡλικία της; Ἡ ἡλικία ὅλων τῶν ἐρωτευμένων ἡρωΐδων ποὺ ὑπεδύθη καὶ ποὺ δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τὸ ἀληθινό της πρόσωπο.

Ὁ Ὀβερνὺ κινεῖται, τὰ καθίσματα ὀπισθοχωροῦν, οὐρὲς φορεμάτων μακραίνουν, ἕνας κύκλος φράκων πλαταίνει. Ἡ δεσποινὶς Ὀζέ, διαγραφομένη, ἀγαλματώδης, ἐπάνω στὸ φόντο ἑνὸς θαυμασίου τάπητος τῆς Φλάνδρας, μὲ ἁπλότητα προμελετημένη ἐκφωνεῖ τὸν πρῶτο στίχο τοῦ μύθου τοῦ Λαφονταίν:

«Δυὸ περιστέρια τρυφερὰ ἦταν ἀγαπημένα...»

Παληὸ τραγοῦδι τῆς ἀνθρωπίνης στοργῆς, αἰώνιο σὰν τὴν ἐπιθυμία, τὴν ἀπογοήτευσι καὶ τὴν νοσταλγία, ποίημα χρωματισμένο μὲ χάρι καὶ μὲ γλυκύτητα, ὅπου ὁ μυθογράφος ἔβαλεν ὅ,τι καλύτερο εἶχεν ἡ ψυχή του. Ἡ Νοὲλ Ὀζὲ τὸ ἀπαγγέλλει πολὺ καλά. Ἀλλὰ ἐγὼ θυμᾶμαι τὴ Γιλβέρτη ποὺ ἄλλοτε μοῦ ἐδιάβαζε, μιὰ χειμωνιάτικη ἐπίσης βραδυά, μέσα στὸ γραφεῖο μου, καθισμένη στὰ γόνατά μου, τοὺς ἰδίους αὐτοὺς στίχους. Θυμᾶμαι καὶ τώρα ἡ φρικτὴ πραγματικότης μὲ σφίγγει, μὲ πνίγει...

Ἡ Νοὲλ Ὀζὲ ἀπαγγέλλει τώρα Οὐγκώ:

«Ὅταν μπαίνῃ τὸ παιδί, ὅλο τὸ σπίτι...»

Στὴ χαϊδευτικὴ τῆς φωνή, στὴν ἔκφρασι τοῦ προσώπου της, ποὺ διασχίζουν σχεδὸν φωταυγὲς συγκινήσεις, πῶς ἀποκρίνονται μέσα μου, πῶς πάλλονται γιὰ νὰ μὲ κάμουν νὰ πονέσω, αὐτὰ τὰ δυνατὰ συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου! Ὅταν μπαίνῃ τὸ παιδί... Ὁ Πέτρος, ἡ Μαρσέλ... Πόσα ὄνειρα δὲν εἶχα πλάσει... Ἂν ἦταν ἀλήθεια πῶς ἡ Μαρσέλ... Ἀλλὰ γιατί νὰ σκέπτωμαι πάντα αὐτό; Νὰ ἐρεθίζω τὴν πληγή;... Δὲν πρέπει πρὸς τὴν ζωὴ νὰ καταφύγω καὶ πρὸς τὴ ζωὴ δὲν μὲ τραβοῦν ἡ ἀκατανίκητες δυνάμεις τῆς φύσεως, ἡ ἀχόρταγη ὁρμὴ τῆς ὑπάρξεώς μου. Ἡ ζωή! Ἡ παμφάγος φλόγα...

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΕΥΘΥΝΕΣΘΕ
δι' οἱανδήποτε ὑπόθεσίν σας πρὸς τὸ "ΤΜΗΜΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ„ τῆς "ΠΡΩΪΑΣ„ παρέχον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τοὺς ἀναγνώστας.

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΕΠΟΠΟΙΪΑ

"ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΠΛΟΙΑ ΜΟΥ„

16ον.—ΜΙΑ ΤΟΡΠΙΛΛΗ ΜΑΣ ΚΤΥΠΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΡΗΤΗ ΚΑΙ ΓΡΑΠΤΗ ΔΙΑΤΑΓΗ.—ΜΙΑ ΟΠΗ 40 ΠΟΔΩΝ.—Ο ΠΟΝΗΡΟΣ ΕΛΙΓΜΟΣ ΤΟΥ "ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΥ„.—Ο ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΠΟΥ ΑΝΕΤΙΝΑΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΥ
κ. ΓΚΟΡΝΤΟΝ ΚΑΜΠΕΛ

Εἰκοσιτέσσαρες ὧραι ἤρκεσαν δι' ὅλα ὅσα εἴχαμεν νὰ κάμωμεν, εἰς τὸ Κουηνστάουν· καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ Μαΐου 1917 εὑρισκόμεθα πάλιν εἰς τὸ παληό μας λημέρι ἔξω τῶν νοτίων ἀκτῶν τῆς Ἰρλανδίας. Ἐσκοπεύαμεν πάλιν νὰ τορπιλλισθῶμεν ἐκ προμελέτης. Ἐπρόβαλεν ὅμως τὸ ζήτημα τί θὰ συνέβαινεν ἂν ἀφίναμεν ἐπίτηδες νὰ μᾶς τορπιλλίσουν καὶ κατόπιν δὲν κατωρθώναμεν νὰ βυθίσωμεν τὸ ὑποβρύχιον· διὰ τοῦτο ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ τονίσω καθαρὰ ὅτι ἡ εὐθύνη ἦτο ἀποκλειστικῶς ἰδική μου. Ἐξέδωκα λοιπὸν γραπτὴν διαταγήν, ἡ ὁποία ἔλεγεν: «Ἂν ὁ ἀξιωματικὸς παρατηρητὴς ἴδῃ τορπίλλην πλησιάζουσαν τὸ πλοῖον, ὀφείλει νὰ αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ταχύτητα εἰς τρόπον ὥστε νὰ κτυπηθῇ τὸ πλοῖον ἀσφαλῶς.» Ἡ διαταγὴ αὐτὴ ἐμονογραφήθη δεόντως ὑφ' ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν.

Δὲν εἴχαμεν διαταγὰς περὶ ἐπιστροφῆς εἰς λιμένα αὐτὴν τὴν φορὰν καὶ εἴχαμεν ὅλοι τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ συνήπτομεν νέον ἀγῶνα πρὶν γυρίσωμεν. Ἐπειδὴ τὸ «Πάργκωστ» δὲν εἶχε ποτὲ μεταφέρει γαιάνθρακα, ἀπεκτήσαμεν συνήθειαν νὰ τὸ διατηροῦμεν λιγάκι καθαρώτερον ἐξωτερικῶς—φορτηγὸν βέβαια πάντοτε, ἀλλὰ κάπως ἀξιοπρεπέστερον. Φυσικά, δὲν τὸ ἐπαρακάναμεν καὶ εἴχαμεν τὴν ἀναγκαίαν ποσότητα λεκέδων σκουριᾶς καὶ κόκκινης μπογιᾶς. Οἱ καπεταναῖοι δὲν ἔπαιρναν πειὰ τὰς συζύγους των μαζί των· κατόπιν τούτου ἡ κυρία καὶ τὸ μωρὸ ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα.

Τὸ ψεύτικον πυροβόλον μας ἦτο ἀφορμὴ μεγάλου γλεντιοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, διότι, φυσικά, σὰν καπετάνιος ἐνδιαφερόμην διὰ τὴν καλὴν ἐκγύμνασιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ πυροβόλου κ' ἔτσι, μέρα μεσημέρι, ἔβλεπε κανεὶς τοὺς δύο ναύτας νὰ γυαλίζουν τὸ ξύλινο κανόνι μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ νὰ τὸ γεμίζουν καὶ νὰ τὸ ξεγεμίζουν! Δὲν ἦταν μικρὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ νὰ ζητῇς νὰ τορπιλλισθῇς καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ προσπαθῇς νὰ διατηρῇς διὰ παντὸς μέσου τὸ ἠθικὸν καὶ τὴν φαιδρότητα ὅλων.

... ἐκτὸς τοῦ «ἀτυχοῦς» θερμαστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπρόβαλε τὴν τελευταίαν στιγμήν...

Τὴν 6 Ἰουλίου ὁ Τράσκοτ μ' ἐπληροφόρησεν ὅτι θὰ ἐσυναντούσαμεν ἕνα ὑποβρύχιον αὔριον. Εἰς τὴν ἐρώτησίν μου πῶς τὸ ἤξευρεν, ἀπήντησεν ὅτι ἕνα πουλὶ εἶχε πετάξει μέσα εἰς τὴν καμπίναν μου· μολονότι τὸ πρᾶγμα δὲν μοῦ εἶχε κάμει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν τότε, ἐνεθυμήθην ὅτι παρόμοιον πρᾶγμα εἶχε συμβῇ κάθε φορὰν ποὺ συναντούσαμεν ὑποβρύχιον—καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν τὸ προμήνυμα ἐβγῆκεν ἀληθινόν.

Ἡ 7 Ἰουνίου ἦτο ἀθλία ἡμέρα· ἡ θάλασσα φουσκωμένη, ραγδαία βροχὴ καὶ θολὴ ἀτμόσφαιρα. Ἐπλέομεν πρὸς ἀνατολάς, πρὸς τὰς ἀκτάς μας καὶ εἰς τὰς 8 τὸ πρωΐ, ὅταν εὑρισκόμεθα εἰς 51ο.50' Β. πλάτους καὶ 11ο 50' Δ. μήκους, μία τορπίλλη ἐξηκοντίσθη ἐναντίον μας ἀπὸ τὰ δεξιά μας καὶ ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως. Δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ τὴν ἀποφύγωμεν καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ἠθέλαμεν—ἐπήδησεν ἔξω ἀπὸ τὸ νερό, δεικνύουσα ὅτι ἔπλεεν εἰς μικρὸν βάθος, καὶ ἐκτύπησε τὸ πλοῖον κυριολεκτικῶς εἰς τὴν ἴσαλον γραμμὴν καὶ εἰς μέρος τοῦ μηχνοστασίου, προκαλέσασα μίαν ὀπὴν 40 ποδῶν καὶ διαρρήξασα τὸ πρυμναῖον χώρισμα. Τὸ μηχανοστάσιον καὶ ὁ θάλαμος τοῦ λέβητος ἀπετέλεσαν ἕνα διαμέρισμα καὶ ἐπληρώθησαν ἀμέσως ὕδατος, καθὼς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 διαμέρισμα.

Ἤδη εἶχε σημάνει συναγερμὸς καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν δὲν ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοῦ παραγγέλματος: «Ἡ τορπίλλη ἐκτύπησε», διότι, πλὴν τοῦ μαθήματος τοῦ διδαχθέντος εἰς τὸ Q5, ἡ ἔκρηξις εἰς τόσον ὑψηλὸν σημεῖον εἶχε προκαλέσει ἕνα ἐκκωφαντικὸν κρότον, οἱ δὲ «χαζεύοντες» εἶχον προειδοποιηθῆ ὅτι τὸ κτύπημα τῆς τορπίλλης καθίστα περιττὸν τὸ παράγγελμα. Ἡ ναυαγοσωστικὴ λέμβος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς εἶχε γίνει συντρίμμια, τὰ ὁποῖα ἀνετινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα, ἐκτὸς ἑνὸς κομματιοῦ ξύλου, τὸ ὁποῖον ἐκρεμάσθη εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀσυρμάτου.

Ἐστρέψαμεν τὸ πηδάλιον δεξιὰ διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ καταβίβασις τῶν λέμβων εἰς μέρος ὑπήνεμον. Παρηκολούθησα τὴν ὁμάδα τοῦ πανικοῦ ὁρμῶσαν πρὸς τὰς λέμβους, σύμφωνα μὲ τὸ τελευταῖον ἐγκεκριμένον σύστημα. Ὁ Χήρφορδ, ἀφοῦ ἐπῆρε τὸ καλὸν πηλήκιον τοῦ καπετάνιου, ἅρπαξε τὸν ἀγαπητὸν τοῦ βαλσαμωμένον παπαγάλλον καί, σὰν γενναῖος καπετάνιος, ἦτο ὁ τελευταῖος ποὺ ἐγκατέλειψε τὸ πλοῖον, ἐκτὸς τοῦ «ἀτυχοῦς» θερμαστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπρόβαλε τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἡ λέμβος εἶχε συντριβῆ καὶ ἔτσι ἡ ἀπομένουσα ναυαγοσωστικὴ λέμβος καὶ δύο βαρκοῦλες κατεβιβάσθησαν καὶ παρέλαβον τὸ πλήρωμα. Ἐδέησεν ἐπίσης νὰ παρακολουθήσω τὴν «ἐγκατάλειψιν» τοῦ ψεύτικου πυροβόλου μας, χωρὶς τοῦτο νὰ ρίψῃ οὔτε μίαν βολήν, παρὰ τὰς εἰκονικὰς προσπαθείας τῶν δύο ναυτῶν ὅπως τὸ γεμίσουν. Ὁ ἀρχιμηχανικὸς εὗρε τὸ μηχανοστάσιόν του κατειλημμένον ἤδη ὑπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἐδέησε νὰ ἀναζητήσῃ πάλιν κρυψῶνα.

Ἔτυχε νὰ γνωρίζω ὅτι ὁ Σμὶθ ἦτο πάλιν ὁ ἀξιωματικὸς μηχανικὸς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ τὸν ἐπῆρα στὰ σίγουρα γιὰ σκοτωμένον, ὅταν, πρὸς μεγίστην μου ἔκπληξιν, τὸν εἶδα νὰ προβάλῃ καὶ νὰ προχωρῇ παραπατῶν πρὸς τὴν «θέσιν του εἰς τὰς λέμβους», ἕνα λεπτὸν μετὰ τὴν ἔκρηξιν. Ἦτο βρεγμένος ἕως τὸ κόκκαλο καὶ δὲν ἐφαίνετο νὰ ἤξευρε τί ἔκανε. Διέταξα νὰ τὸν ὁδηγήσουν γρήγορα εἰς τὸ καρρὲ καὶ νὰ τὸν κλειδώσουν ἐκεῖ· ἦτο ὁ ἀσφαλέστερος καὶ ταχύτερος τρόπος νὰ τὸν ξεφορτωθοῦμε. Ὅταν τὸν εἶδα κατόπιν, οὔτε ἰδέαν εἶχε τῶν συμβάντων, οὔτε καὶ σήμερον ἤξευρει τί συνέβη. Ἐστέκετο εἰς τὸ μηχανοστάσιον παρὰ τὸ δεξιὸν τοίχωμα τοῦ πλοίου, ὅταν ἤκουσε τὸν συναγερμόν· μόλις ἐπρόφθασε νὰ διερωτηθῇ ποῦ ἆρά γε θὰ μᾶς ἐκτυποῦσεν ἡ τορπίλλη, ὅταν ἔξαφνα ὅλα ἐσκοτείνιασαν καὶ αὐτὸς τοῦ ἐφάνη ὅτι ἐκολυμβοῦσε στὸ νερὸ ἐπὶ ὥρας. Τὸ καθῆκόν του μετὰ τὸν τορπιλλισμὸν ἦτο νὰ πάῃ μαζὶ μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ πανικοῦ· ἀσφαλῶς τὸ ὑποσυνείδητόν του τὸν ὡδήγει εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθῆκόν του.

Τὸ πῶς ἐγλύτωσεν εἶνε θαῦμα· τὰ κύρια μηχανήματα, τὰ ὁποῖα ἀπεῖχον περισσότερον ἀπὸ τὰ πλευρὰ τοῦ πλοίου κατεστράφησαν· ὅλαι αἱ κλίμακες τοῦ μηχανοστασίου ἀνετινάχθησαν· ἡ μόνη ὑπόθεσις εἶνε ὅτι ἀνετινάχθη καὶ αὐτὸς διὰ μέσου τῆς καταπακτῆς τοῦ μηχανοστασίου. Μετὰ πολύμηνον νοσηλείαν καὶ μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν πολλῶν κομματίων γαιάνθρακος, χάλυβος κλπ., τὰ ὁποῖα εἶχον μπηχθῆ εἰς τὸ σῶμά του, ἀνέρρωσεν. Ὁ θερμαστὴς ἦτο ὁ τυχηρότερος ἀπὸ ὅλους, διότι εἶστης ἦτο ὁ τυχηρώτερος ἀπὸ ὅλους, διότι εἶχε σταλῇ εἰς τὸ κατάστρωμα μ' ἕνα μήνυμα.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ Χήρφορδ ἐτέθη πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λέμβων. Κατ' ἀρχὰς οὐδὲν ἴχνος τοῦ ὑποβρυχίου διεκρίναμεν· ὅταν ὅμως ἀπέπλεε καὶ ἡ τελευταία λέμβος, τὴν 8.15', εἴδαμεν τὸ περισκόπιον νὰ μᾶς παρακολουθῇ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μας καὶ ἐξ ἀποστάσεως 400 ὑαρδῶν. Ἐστράφη καὶ διηυθύνθη κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐπιθεώρησιν του· ἐκύτταξα ἀπὸ τὸν κρυψῶνά μου καὶ εἶδα τὸ προσωπικὸν τοῦ πυροβόλου τῆς πρῴρας· οἱ ἄνδρες ἦσαν ἀκίνητοι, ὅσον καὶ τὸ κατάστρωμα—οὔτε ἴχνος προσώπου ἐφαίνετο. Δὲν ἤξευραν τίποτε περὶ τοῦ τί συνέβαινεν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ πλοῖον εἶχε τορπιλλισθῆ· τὸ καθῆκόν των ἐπὶ τοῦ παρόντος ἦτο νὰ προσποιοῦνται ὅτι ἀποτελοῦν μέρος τοῦ καταστρώματος. Ὁ θαυμασμός μου δι' αὐτοὺς ἦτο ἔντονος, διότι, μολονότι ὅλοι οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἦσαν κρυμμένοι, ἐν τούτοις οἱ ἄλλοι εὑρίσκοντο εἰς θέσεις ὅπου ἠμποροῦσαν ὁπωσδήποτε νὰ ἀναπνεύσουν ἐν ἀνέσει καὶ νὰ κουνηθοῦν λιγάκι.

Τὸ ὑποβρύχιον, μὲ μόνον τὸ περισκόπιον ὁρατὸν ἐπλησίασε τὸ πλοῖον μέχρις ἀποστάσεως 50 ποδῶν καὶ ἐπέρασε πολὺ κοντὰ ἀπὸ τὰς λέμβους. Ἔπειτα κατεδύθη ἐντελῶς. Αὐτὸ συνέβαινε τὴν 8.25'. Ὀλίγα λεπτὰ βραδύτερον τὸ περισκόπιον διεκρίνετο πάλιν πολὺ κοντὰ εἰς τὴν πρύμνην, κατευθυνόμενον πρὸς τὰ δεξιά μας.

Ὁ Τζὰκ Ὂρρ ἦτο πεσμένος κοντὰ εἰς τὸν τροχὸν τοῦ πηδαλίου. «Γιὰ τὸ Θεὸ—τοῦ εἶπα—μὴν κουνηθῇς.» «Ἔννοια σου, καπετάνιε—ἀπήντησεν—εἶμαι ζώνη σωτηρίας» καὶ εἶδα ὅτι εἶχε σύρει μίαν ζώνην σωτηρίας ἐπάνω εἰς τὸ πειὸ ἐξέχον μέρος τοῦ σώματός του.

Ὁ σημαιοφόρος καὶ ἐγὼ ἠναγκάσθημεν νὰ ἀλλάξωμεν θέσεις, ἕρποντες τρεῖς φορὰς—τὴν πρώτην ὅταν τὸ ὑποβρύχιον κατηυθύνθη πρὸς τὴν πρύμνην, κατόπιν ὅταν, μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς δεξιᾶς μας πλευρᾶς, ὅταν ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευράν, ὅπου ἦσαν αἱ λέμβοι, καὶ τέλος ὅταν ξαναῆλθεν εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν. Αἱ λέμβοι, μὲ τὸν ἄνεμον καὶ τὴν τρικυμίαν, εἶχον παρασυρθῆ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μας.

Τὴν 8.33' ὥραν τὸ ὑποβρύχιον ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν εἰς τὰ ἀριστερά μας, εἰς ἀπόστασιν πενήντα περίπου ὑαρδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ δὲν ἀνοίξε τὸν πύργον του· μολονότι μία ἐπιτυχὴς βολὴ θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ θέσῃ ἐκτὸς μάχης, ἐπροτίμησα νὰ περιμένω εὐνοϊκωτέραν στιγμήν, ὅταν θὰ ἠνοίγετο τὸ κάλυμμα τοῦ πύργου. Εἶχα πλήρη πεποίθησιν ὅτι οἱ ἄνδρες μου θὰ ἔμενον ἀκίνητοι. Τώρα τὸ ὑποβρύχιον ἠκολούθει γραμμὴν παράλληλον πρὸς τὸ πλοῖον, κατευθυνόμενον πρὸς τὴν πρύμνην μας, ὅπου εὑρίσκετο ἡ ναυαγοσωστικὴ λέμβος, καὶ ἐντὸς αὐτῆς ὄρθιος ὁ Χήρφορδ μὲ τὸ πηλήκιον τοῦ «καπετάνιου». Ἤξευρεν ὁ Χήρφορδ ὅτι δὲν ἤθελα, ἐφόσον ἦτο δυνατόν, νὰ ἀνοίξω πῦρ πρὸς τὴν πρύμναν. Μὲ μεγάλην λοιπὸν πανουργίαν καὶ ψυχραιμίαν ἤρχισε κατευθυνόμενος πρὸς τὴν δεξιάν μας πλευράν. Τὸ ὑποβρύχιον τὸν ἠκολούθησε—διαγράφον, φυσικά, μεγαλύτερον κύκλον.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΤΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΩΜΠΥ
ΜΕ ΤΟ ΝΙΤΡΙΚΟΝ ΚΑΛΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΡΙΑΝ
Ζητήσατε τοὺς τύπους:
10-26-8 διὰ σιτηρά
10-24-12 δι' ἀμπέλους ἐλαίας καὶ δένδρα.
12-20-16 διὰ λαχανικὰ πατάταν καὶ καπνόν.
4-30-12 διὰ τριφύλλια καὶ ὄσπρια.
Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία καὶ διαρκὴς παρακαταθήκη:
ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ Α. Ε.
Ὁδὸς Κλεισθένους 9 ΑΘΗΝΑΙ
Ζητοῦνται σοβαροὶ ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Τὴν ἀξίαν του διαπιστοῦν σήμερον

610,000 κάτοχοι αὐτοῦ!

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΣΕΒΡΟΛΕ · ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ" ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΣ ΧΑΜΗΛΗΝ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ · ΣΥΝΑΝΤΑ ΜΕΓΙΣΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΠΑΝΤΟΥ

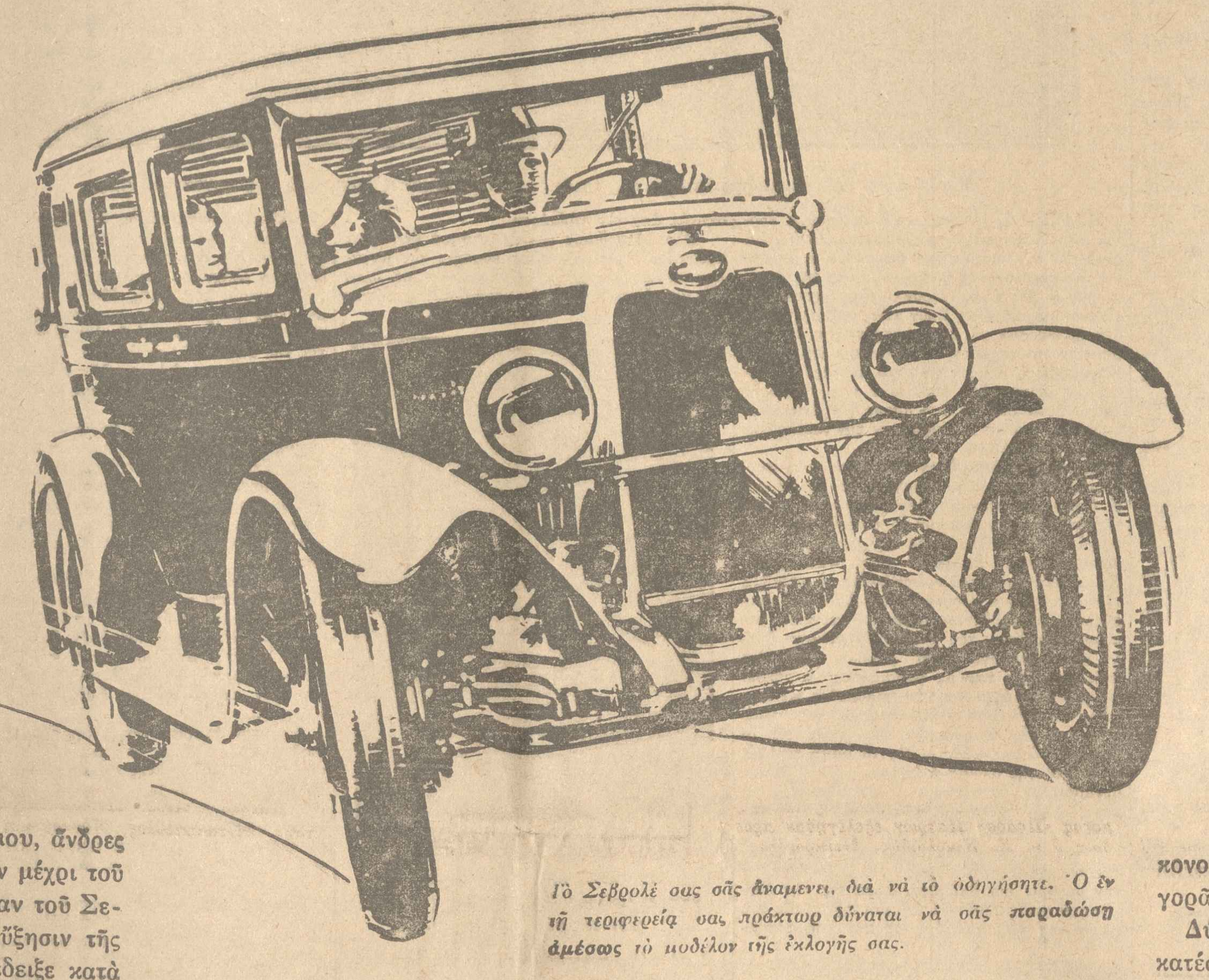

Τὸ Σεβρολὲ σας σᾶς ἀναμένει, διὰ νὰ τὸ ὁδηγήσητε. Ὁ ἐν τῇ περιφερείᾳ σας, πράκτωρ δύναται νὰ σᾶς παραδώσῃ ἀμέσως τὸ μοδέλον τῆς ἐκλογῆς σας.

ΕΙΣ ὅλας τὰς χώρας τοῦ κόσμου, ἄνδρες καὶ γυναῖκες—610.000, μόνον μέχρι τοῦ Ἰουλίου—διαπιστοῦν τὴν ἀξίαν τοῦ Σεβρολέ, συντελοῦντες οὕτω εἰς τὴν αὔξησιν τῆς φήμης του. Τὴν ἀξίαν του ταύτην ἀπέδειξε κατὰ τὴν διάρκειαν ὅλων τῶν μηνῶν, καθ' οὓς εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν κατοχήν των.

Πρὶν ἀγοράσουν αὐτό, ἀντελήφθησαν τὴν λαμπρότητα τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεώς του καὶ τὴν εὐρυχωρίαν του. Ἔμειναν ἔκπληκτοι πρὸ τῆς χαμηλῆς τιμῆς του. Ἀνεκάλυψαν λεπτομερείας τοῦ μηχανισμοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐξαρτήσεώς του, τὰς ὁποίας ἐνόμιζον, ὅτι θὰ εὕρισκον μόνον εἰς ἀκριβὰ αὐτοκίνητα. Εἶδον, ὅτι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἀγοράσουν τὸ ἀνοικτὸν 5 θέσεων (Τούριγκ), μὲ ὡραιοτάτους καὶ εἰς ποικίλα σχέδια χρωματισμούς, εὐρύχωρον καὶ ἰσχυρόν, ἀντὶ μόνον $790.—

Ὁδηγῶν δὲ τοῦτο, ἕκαστος κάτοχος ἀντελήφθη τὴν μεγάλην ἀξίαν τῶν τελειοποιημένου τύπου τροχοπεδῶν του· τῶν φίλτρων τοῦ ἀέρος καὶ τῆς βενζίνης, ἅτινα συντελοῦν εἰς τὴν μεγάλην διάρκειαν τῆς μηχανῆς, διὰ τῆς προστασίας τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῆς ἐναντίον τῆς καταστρεπτικῆς σκόνης καὶ παντὸς ἄλλου ρύπου· τοῦ ἐπιμήκους πλαισίου καὶ τῶν εὐρυχώρων καροσερί, ἅτινα ἀποτελοῦν παράγοντας ἀνέσεως ἐπὶ πάσης φύσεως δρόμων· τοῦ ἐκ τοῦ πλαγίου κατὰ τὴν νύκτα φωτιζομένου πίνακος ὀργάνων· τῶν ἀναλλοιώτων καὶ ὡραίων χρωματισμῶν Ντοῦκο καὶ τῆς πράγματι ἰσχυρᾶς μηχανῆς του, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει τὴν εὐχερῆ ἀνάβασιν εἰς τὰς ἀνωφερείας καὶ τὴν εὔκολον διεύθυνσιν εἰς τὰ μέρη τῆς πυκνῆς κυκλοφορίας. Ἐγνώρισαν τὴν ἡδονὴν τῆς διευθύνσεως ἑνὸς «αὐτοκινήτου πολυτελείας», ἀντὶ ἐλαχίστης δαπάνης.

τὸ ἀνοικτὸν 5 θέσεων (Τούριγκ) Σεβρολὲ ἀντὶ $790. Καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ Αὐτοκρατορικὸν Λαντὼ στοιχίζει μόνον $1060. Διότι τὸ Σεβρολέ, καίπερ κατασκευασθὲν οἰκονομικόν, μὲ χαμηλὴν τιμὴν ἀγορᾶς καὶ ὀλίγα ἔξοδα λειτουργίας.

Δύο εἶναι οἱ παράγοντες, οἵτινες κατέστησαν τοῦτο δυνατόν: τὰ τεράστια μέσα τῆς Τζένεραλ Μότορς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς προμηθείας τῶν ὑλικῶν καὶ τὰς ἐργασίας τῆς κατασκευῆς, ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ πολιτικὴ τῆς σταθερᾶς, συνεχοῦς καὶ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προόδου, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατ' ἔτος ἐπιτυγχανομένων τελειοποιήσεων εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ τὰ μηχανικὰ αὐτῆς συνεργεῖα, ὧν ἡ ἀξία διαπιστοῦται, ἄνευ οὐδενὸς ἐνδοιασμοῦ, δι' ὅλων τῶν δυνατῶν δοκιμῶν εἰς τὰ διάσημα ἐπὶ τούτῳ πεδία τῆς Τζένεραλ Μότορς.

Πράκτορες καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Πράκτορες τοῦ Σεβρολὲ εὑρίσκονται πανταχοῦ. Δύνασθε ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ κάμητε ἕνα δοκιμαστικὸν δρόμον. Κατάλογος, ἐμφαίνων ὁλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν μοδέλων, ἀποστέλλεται εὐχαρίστως εἰς πάντα αἰτοῦντα. Τὰ Σεβρολὲ εἶναι ἕτοιμα πρὸς ἄμεσον παράδοσιν.

Τὸ Σεβρολὲ θὰ σᾶς ἀρέσῃ τόσον διὰ τὴν ὡραίαν του ἐμφάνισιν, ὅσον καὶ διὰ τὴν στερεὰν κατασκευήν του. Αἱ γραμμαὶ τῆς καροσερὶ διήκουν ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ὑψηλοῦ ψυγείου, παρουσιάζουσαι οὕτω ἁρμονικώτατον σύνολον. Ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία χρωματισμῶν Ντοῦκο, ἐκ τῶν ὁποίων δύνασθε νὰ ἐκλέξητε.

* * *

Τούριγκ $790.— Σεδὰν $1030.— Σπὸρ 2 θέσεων ἀνοικτὸν $790.—
Κλειστὸν μὲ 2 θύρας $950.— Αὐτοκρατορικὸν Λαντὼ $1060.—
Ἐπὶ πλέον ὁ τελωνειακὸς δασμὸς

ΣΕΒΡΟΛΕ

Προϊὸν τῆς Τζένεραλ Μότορς

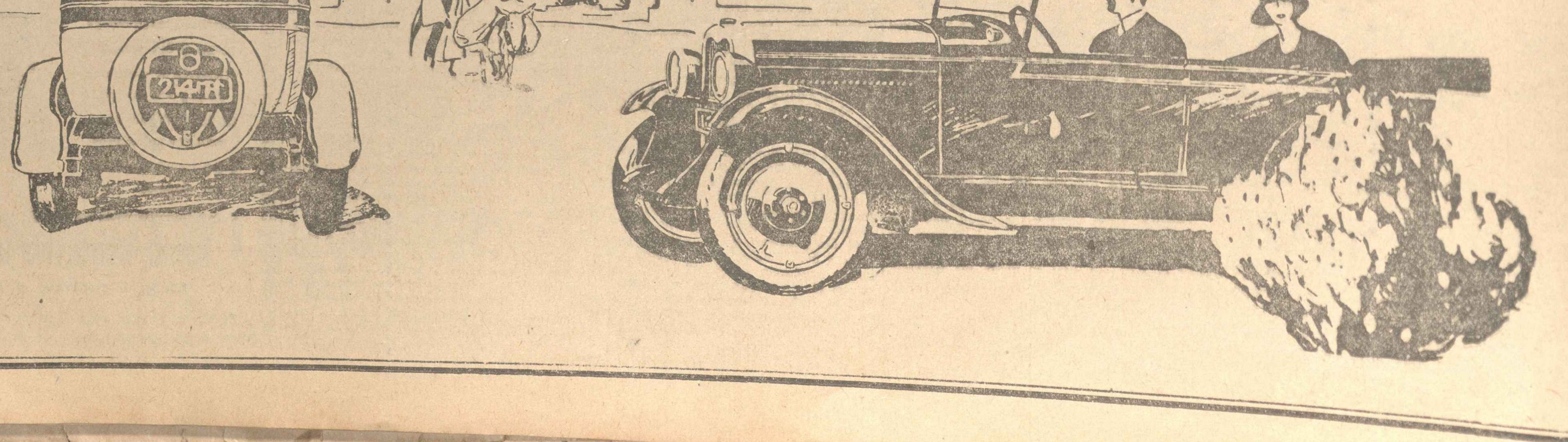

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΑΝ ΔΕΝ ΕΝΩΘΟΥΝ

Κύριε Διευθυντά

— *Χάριν τοῦ ἀγῶνός μας, παρακαλῶ, καταχωρίσατε εἰς τὸ ἀξιότιμον φύλλον σας τὰ κάτωθι:*

Πολλοὶ τῶν τῆς ἐπαρχίας μας (Γορτυνίας) ἀκραιφνῶν καὶ ἰδεολόγων ἀντιβενιζελικῶν συνελθόντες μὲ ἐξουσιοδότησαν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ὁμοφρόνων μας πολιτευτῶν ὅτι, ἐὰν δὲν ὁμονοήσουν, ὥστε νὰ κατέλθουν ἡνωμένοι εἰς τὸν κατὰ τοῦ Βενιζελισμοῦ ἀγῶνα, ὄχι μόνον δὲν θὰ τύχωσιν ὑποστηρίξεως, ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ καταψηφισθῶσι καὶ οὕτως ἀρνητικῶς θὰ ὑποστηριχθῶσιν οἱ ἀνεπιθύμητοι ἀντίθετοί μας καὶ οἱ ἡμέτεροι θὰ μείνουν μόνον μὲ τὸν τίτλον τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ.

Στεμνίτσα, τῇ 28 Ἰουλίου 1928

Μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΑΤΟΥΡΟΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ζητήσω καὶ ἐγὼ τὴν φιλοξενίαν τῆς «Πρωΐας» διὰ νὰ εἴπω ὀλίγα πράγματα ἐπὶ ἑνὸς ζητήματος, τὸ ὁποῖον τόσον ἀπησχόλησε Κράτος καὶ κοινὴν γνώμην, ἀπειλεῖ δὲ νὰ λάβῃ ἤδη διαστάσεις, μὲ τὴν ἐπιμονὴν τὴν ὁποίαν δεικνύει ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ ἁρμόδιος ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργός.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐπὶ δικτατορίας διατάγματος περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ καταργήσῃ ἡ Κυβέρνησις, προβάλλουσα ὡς ἐπιχείρημα τὸ ὅτι δημεύονται αἱ ἐπιχειρήσεις, παραβιάζεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας διαθέσεως τῆς περιουσίας κλπ.

Ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν πολλὰ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἀκριβῶς, ὥστε περιττεύει νὰ καταλάβω καὶ ἐγὼ πολύτιμον χῶρον τῆς ἐφημερίδος σας, διὰ νὰ ἀντικρούσω τὸ ἀστήρικτον ἐπιχείρημα, ἀστήρικτον σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διότι διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐφέδρων εἰς ἐπιχειρήσεις ἀποφαίνεται ἐπιτροπή, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχουν κατὰ πλειονότητα κρατικοὶ ὑπάλληλοι.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελα νὰ ἐρωτήσω εἶνε τοῦτο: τὸ κυβερνητικὸν μέτρον τῆς καταργήσεως τοῦ διατάγματος ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐξήγγειλεν εἰς τὰς προγραμματικάς του δηλώσεις ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ πρόνοιαν διὰ τοὺς μετασχόντας εἰς τυχοδιωκτικὰς ἐκστρατείας, τὰς ὁποίας ἀπετόλμησε ὅταν ἔσωζε τὴν Ἑλλάδα;

Ἐὰν οὕτω ἔχουν τὰ πράγματα, εἴμεθα σύμφωνοι.

Μετὰ τιμῆς
Ἔφεδρος

31—7—28.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ συχνάκις παρατηρῶ εἰς τὴν ἀγαπητὴν «Πρωΐαν» ὅτι ὑποστηρίζετε τὰ δίκαια τοῦ πτωχοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἐλπίζω ὅτι θέλετε δημοσιεύσει εἰς προσεχές σας φύλλον:

Ὑπάρχει κάποιος νόμος, ὁ ὁποῖος παρέχει μηνιαίαν ἄδειαν εἰς τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐξασκεῖται καμμία μέριμνα ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ ὑπάρχουν πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι λέγουν παχειὰ λόγια διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν. Πῶς θέλετε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ πρὸ πάντων οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι νὰ μὴν εἶνε κατὰ τὰ 2)5 (δύο πέμπτα) προφυματικοί; Εἰς τὴν ἑταιρίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζομαι ὑπάρχουν τρεῖς προφυματικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἑταιρία μετὰ δυσκολίας ἔδωσε μίαν δεκαπενθήμερον ἄδειαν, ἐν ᾧ εἰς τοὺς λοιποὺς ὄχι μόνον δὲν ἔδωσε τὴν κεκανονισμένην ἄδειαν, ἀλλὰ τοὺς ἐπεβάρυνε μὲ τὴν ἐργασίαν τῶν ἀδειούχων συναδέλφων των. Τοῦτο δὲν γίνεται μόνον εἰς τὴν ἑταιρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐργάζομαι ἐγώ, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ὅλας καὶ τοῦτο τὸ γνωρίζω διότι ἔχω πάρα πολλοὺς γνωστοὺς εἰς διάφορα ἰδιωτικὰ γραφεῖα. Οἱ προϊστάμενοι, ἐπωφελούμενοι τῆς κρίσεως ἡ ὁποία μαστίζει τὴν Ἑλλάδα, καταδυναστεύουν τοὺς ὑπαλλήλους των, διότι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ζητήσουν τὰ δίκαιά των, καθότι γνωρίζουν ὅτι ἐὰν ζητήσουν ταῦτα, θὰ παυθοῦν ἐκ τῆς ἐργασίας των.

Οἱ κ. κ. προϊστάμενοι περιμένουν, ὡς φαίνεται, οἱ ὑπάλληλοί των νὰ γίνουν φυματικοὶ διὰ νὰ παράσχουν τὴν νόμιμον ἄδειαν εἰς αὐτούς, ἀλλὰ τότε θὰ εἶνε ὁλοτελῶς περιττή, καθότι οἱ ὑπάλληλοι, οἱ ἀσθενοῦντες μὲ φυματίωσιν, εἶνε ἀδύνατον νὰ θεραπευθοῦν λόγῳ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ, τὸν ὁποῖον λαμβάνουν.

Σᾶς παρακαλῶ θερμότατα νὰ ἐγείρητε τὴν φωνήν σας ὑπὲρ τῆς δεινπαθούσης ταύτης τάξεως καὶ θὰ κάμητε μίαν εὐάρεστον πρᾶξιν τόσον εἰς τὸν Θεόν, ὅσον καὶ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Σημείωσις.—Καὶ εἰς ἄλλα κράτη ὑπάρχει ὁ νόμος αὐτός, ἀλλὰ οἱ κ. κ. προϊστάμενοι ἐκπληροῦν αὐτὸν κατὰ γράμμα καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ φέρουν εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἐὰν προϊστάμενός τις δὲν δώσῃ ἄδειαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν φέρουν εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου ὅτι δὲν ἐδόθησαν ἄδειαι, τότε τιμωροῦνται ταὐτοχρόνως καὶ προϊστάμενος καὶ ὑπάλληλοι.

Εὐχαριστῶν ἐκ τῶν προτέρων
Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Κλεόβουλος Δημόπουλος

Ο ΠΑΓΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ πάγος κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τοῦ μεγαλυτέρου καύσωνος καταντᾷ βεβαίως εἶδος πρώτης ἀνάγκης καὶ ἡ ἔλλειψίς του γίνεται περισσότερον αἰσθητή. Τοῦτο ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, τῶν ὁποίων ὅμως τὰ μέτρα δὲν ἤρκεσαν διὰ νὰ δροσίσουν τοὺς φλεγομένους Ἀθηναίους. Ἐὰν εἰς τὰ κέντρα τῆς πόλεως καὶ ἰδίᾳ τὰ ἑστιατόρια, ζαχαροπλαστεῖα, καφενεῖα κλπ. ὑπάρχῃ πάγος, εἰς τὰς συνοικίας διεξάγονται μάχαι διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἑνὸς μικροῦ μέρους τῆς γνωστῆς κολώνας.

Ἐφ' ὅσον ἡ ἔλλειψις αὐτὴ ἐξακολουθεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ἀναλόγως αὐξάνουσα ἡ ζήτησις, διὰ τοὺς ἁρμοδίους δημιουργεῖται μία ἰδιαιτέρα ὑποχρέωσις, κακῶς, κάκιστα μέχρι σήμερον παραγνωρισθεῖσα. Ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐξασφαλίσουν ἐπάρκειαν πάγου εἰς τὰς κλινικὰς καὶ τὰ νοσοκομεῖα, ὅπου παύει νὰ εἶνε ἁπλῶς εἶδος πρώτης ἀνάγκης. καὶ εἶνε φάρμακον ἀπαραίτητον διὰ πλείστας περιπτώσεις ἀσθενειῶν. Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω ὅτι ἡ ὑπηρεσία μιᾶς κλινικῆς χθὲς ἐξήντλησεν ὅλα τὰ μέσα καὶ κατέβαλε κάθε ἀνθρωπίνην προσπάθειαν διὰ νὰ προμηθευθῇ μίαν μικρὰν ποσότητα πάγου, ἀπολύτως ἀπαραίτητον δι' ὡρισμένας ἀσθενείας καὶ δὲν τὸ κατώρθωσε. Κατέφυγεν ἀκόμη εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ αἱ ἐλπίδες της διεψεύσθησαν. Καὶ ἀσθενεῖς, ἔχοντες ἀνάγκην συνεχῶν καθ' ὅλον τὸ εἰκοσιτετράωρον ἐπιθέσεων πάγου, ὅπως οἱ πάσχοντες ἐκ σκωληκοειδίτιδος, ἔμειναν ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἢ καὶ ἐπὶ ὁλόκληρον ἡμέραν χωρὶς νὰ ὑποστοῦν τὴν ἀπαραίτητον αὐτὴν θεραπείαν. Τὸ ζήτημα εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὸν καὶ ἀξίζει ν' ἀπασχολήσῃ ἰδιαιτέρως τοὺς κανονίζοντας τὰ τῆς προμηθείας καὶ διανομῆς τοῦ πάγου. Οὐδείς, ὑποθέτω, θὰ διαφωνήσῃ ὅτι εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν αἱ κλινικαὶ καὶ τὰ νοσοκομεῖα, οἱ ἀσθενεῖς δηλαδή, πρέπει νὰ προτιμῶνται καὶ νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ πάγον καὶ ἂν ἀκόμη ὁλόκληρος ἡ πόλις πρόκειται νὰ στερηθῇ.

Μετὰ τιμῆς
Δ. Κ. Ἰατρός

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓ. ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥΣ ΝΕΩΝ ΣΦΑΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΕΡΙΟΦΩΤΟΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ἐπεσκέφθη τὸν συνοικισμὸν Νέων Σφαγείων.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐποικισμοῦ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐγνώρισεν εἰς αὐτὸν τὰ τῆς λειτουργίας παρὰ τὸν συνοικισμὸν δύο ἐργοστασίων ἐντέρων, ἅτινα λόγῳ τῆς κακῆς αὐτῶν λειτουργίας ἀπειλοῦσι δι' ἀσθενειῶν τοὺς κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεγνώρισε σχετικῶς τὸ δίκαιον τῶν κατοίκων διέταξε δὲ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ λειτουργία τῶν δύο τούτων ἐργοστασίων ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον συμμορφωθῇ μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐκδοθείσας σχετικὰς διαταγάς.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ἔλαβε σημειώσεις τῶν διαφόρων ἐλλείψεων τοῦ συνοικισμοῦ τούτου προκειμένου νὰ διατάξῃ τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης ἐπεσκέφθη τοὺς πρόσφυγας τοὺς κατοικοῦντας παρὰ τὴν συνοικίαν Ἀεριόφωτος. Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης εἶνε ἀπολύτως ἀποκαρδιωτικαί. Οἱ πρόσφυγες τῆς ἐν λόγῳ συνοικίας διαβιοῦσιν ὑπὸ τὰς πλέον ἀθλίας συνθήκας καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην ἀμέσου προστασίας.

Ὁ κ. ὑπουργὸς διέταξε σχετικῶς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν πισσοχάρτων τῶν κατοικιῶν τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ὡς καὶ τὴν λῆψιν νέων μέτρων καθαριότητος αὐτοῦ.

—Ὑπουργικαὶ συνεργασίαι

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων κ. Λάμπρος ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδην μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνειργάσθη ἐπὶ διαφόρων προσφυγικῶν ζητημάτων τῆς Ε.Α.Π. καὶ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας.

—Ἕνωσις Τραπεζουντίων

Τὴν 8ην Ἰουλίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐμποροϋπαλλήλων γενομένης γενικῆς συνελεύσεως τῶν Τραπεζουντίων καὶ τῶν ἐκ τῆς περιφερείας Τραπεζοῦντος ἐξελέγη νέον διοικ. συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κ.κ. Β. Ἰωαννίδου, προέδρου, Π. Τσουλιάδου ἀντιπροέδρου, Κ. Ζαροκίλλη ἀντιπροέδρου, Π. Χαραλαμπίδου γ. γραμματέως, Α. Τσαρτσῆ ταμίου, Δ. Συμβουλίδου Ι. Καρακιοζίδου, Φ. Κτενίδου, Α. Κογκαλίδου, Γ. Βαφειάδου, Ν. Ὀρφανίδου, Ἰορδάνου Καλλιφατίδου μελῶν. Τὸ συμβούλιον ἐθεώρησε καλὸν νὰ ἱδρύσῃ νομικὸν τμῆμα, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶνε ἡ ἀντὶ ἐλαχίστης ἀμοιβῆς διεκπεραίωσις πάσης ὑποθέσεως φύσεως νομικῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Ἑνώσεως.

—Περὶ τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Σμύρνης

Παρουσιασθὲν χθὲς τὸ νέον διοικ. συμβούλιον τοῦ συνοικισμοῦ «Ν. Σμύρνης» ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ε. Ἐμμανουηλίδου ὑπέβαλεν ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων τούτου, τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀμέσου λύσεως. Ἤτοι:

1) Τὴν συνέχισιν τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἔργων ὁδοποιίας.

2) Τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν οἰκ. συνεταιρισμῶν.

3) Τὴν ματαίωσιν τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν οἰκοπέδων τῆς ζώνης τροφίμων καὶ

4) Τὴν κατάργησιν τῶν ὑπερόγκων καὶ ἀδίκων προστίμων ὑπὸ τοῦ γραφείου σχεδίου πόλεως

—Ἀπαλλοτριώσεις γηπέδων

Κατόπιν εἰσηγήσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καὶ ἐπιτοπίου μελέτης τοῦ ζητήματος ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ὑπέγραψε χθὲς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν γηπέδου παρὰ τὸν συνοικισμὸν Νέων Σφαγείων πρὸς ἀραίωσιν τῶν κατοίκων τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπέγραψε χθὲς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν Ἀμαρουσίου. Ὡς γνωστὸν τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ταύτην ἐζήτησαν καὶ οἱ γηγενεῖς κάτοικοι Ἀμαρουσίου πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἐν Ἀμαρουσίῳ ὑπὸ ἀθλίας συνθήκας διαβιούντων προσφύγων.

ΝΕΑ ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἀποκλεισμὸς ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν φιλελευθέρων Θεσσαλονίκης τοῦ τέως πρόσφυγος βουλευτοῦ κ. Βουτυρᾶ, ἐκ τῶν ἱδρυτῶν τῆς «Ἀνεξαρτήτου προσφυγικῆς φιλελευθέρας ὁμάδος» ἤχησεν λίαν δυσαρέστως μεταξὺ τῶν προσφυγικῶν κύκλων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐνταῦθα.

Ὁ ἐκ τῶν σημαινόντων προσφύγων βουλευτῶν κ. Δ. Ἰασωνίδης ἐτηλεγράφησεν ἤδη εἰς τὸν τέως ἐκπρόσωπον τῆς ἀνεξαρτήτου ὁμάδος καὶ νῦν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδην, ὅτι λόγῳ τῆς ἀστόργου θυσίας τοῦ κ. Βουτυρᾶ θὰ ἀναγκασθῇ καὶ αὐτὸς νὰ παραιτηθῇ τοῦ φιλελευθέρου συνδυασμοῦ Θεσσαλονίκης.

Ὡς πληροφορούμεθα ἡ διαγραφὴ τοῦ κ. Βουτυρᾶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τούτου ὀφείλεται εἰς εἰσηγήσεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὑπὸ διαφόρων συμβούλων αὐτοῦ.

Δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι ἐφόσον δὲν θὰ περιληφθῇ εἰς τὸν συνδυασμὸν ὁ κ. Βουτυρᾶς, θὰ παραιτηθῇ αὐτοῦ καὶ ὁ κ. Ἰασωνίδης.

—Τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καθ' ἣν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς στεγάσεως τῶν μέχρι σήμερον προσωρινῶς ἀποκατεστημένων προσφύγων.

Διὰ ν' ἀντιληφθῇ δὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου του καὶ τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐκ τῶν ἐν λόγῳ συνεργασιῶν ἐπείσθη ὅτι τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποτελῇ τὸ κύριον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται νὰ στραφῇ ἡ ἄμεσος ἀντίληψις τοῦ κράτους καθ' ὅσον λόγῳ τῆς ἐλλιποῦς τοιαύτης καὶ ἡ ἐν γένει ὑγιεινὴ κατάστασις τῶν προσφύγων καὶ αὐτῶν ἐπίσης τῶν λοιπῶν κατοίκων τῆς χώρας κλονίζεται ἀλλὰ καὶ ἡ παραγωγὴ τῶν ἀναφερομένων προσφύγων μειοῦται εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης διέταξε τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Προνοίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως νὰ συντάξωσι λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἀναγκῶν τῆς στεγάσεως πρὸς λῆψιν τελικῶν ἀποφάσεων.

Πράγματι ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις συνετάχθη καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὸν κ. ὑπουργόν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης κατήρτισε λεπτομερὲς πρόγραμμα τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων στεγάσεως τὸ ὁποῖον καὶ ὑπέβαλλεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ νὰ συζητηθῇ εἰς μίαν τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ.

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης παρὰ τὰς ἀπαιτουμένας δαπάνας θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐν λόγῳ προγράμματος, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὁποίου θὰ σημάνῃ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς στεγάσεως.

—Ἀνεχώρησεν ὁ κ. Παπαδᾶτος

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀνεχώρησε διὰ Καβάλλαν ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Παπαδᾶτος.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος θὰ παραμείνῃ ἐπὶ διήμερον εἰς Καβάλλαν θὰ μεταβῇ δὲ ἀκολούθως εἰς Σέρρας καὶ Δράμαν ὅπου θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ὑπηρεσίας ἀνταλλαγῆς καὶ τὰ συνεργεῖα ἐρεύνης μουσουλμανικῶν κτημάτων.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα τὸ Σάββατον.

—Ἀρχαιρεσίαι

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τοῦ τμήματος «Ποάδα» Πατρῶν ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Κ. Νικολαΐδης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Π. Ἀργυρόπουλος, γενικὸς γραμματεὺς ὁ κ. Ν. Ἀσλανίδης, ταμίας ὁ κ. Γαβριὴλ Βατίστας καὶ σύμβουλοι οἱ κ.κ. Α. Νικολαΐδης, Α. Μαρκόπουλος καὶ Ι. Κοντραζῆς.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Οἱ Λαϊκοὶ ὑποψήφιοι εἰς Ἀγρίνιον

ΑΓΡΙΝΙΟΝ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἐνώπιον πλήθους κόσμου ὡμίλησαν τὴν Κυριακὴν ἐπὶ τοῦ ἐπικειμένου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ὑποψήφιοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀπηύθυνε θερμὸν χαιρετισμὸν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀγρινίου τὸ παλλάδιον τοῦτο, καθὼς εἶπε, τῶν ἠθικῶν καὶ νομιμοφρόνων ἀγώνων τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μ. Μάλαινος ἐξήγησεν ὅτι τίθεται ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐμπιστευθῇ καὶ πάλιν τὴν τύχην τοῦ τόπου εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Κερατσινίου, τῶν Σενεγαλέζων καὶ τῶν περιοδευόντων στρατοδικείων τοῦ θανάτου. «Δὲν ἀρκεῖ, προσέθεσε, νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα μὲ ἓν ἁπλοῦν ὄχι. Χρειάζεται νὰ περιβάλλωμεν μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην μας τοὺς ἀξίους νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα, τοὺς ὁποίους εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀνεύρῃ ὁ λαός.» Ὠνόμασε περαιτέρω τοὺς πρώην μεταξικοὺς ὑποψηφίους, οἱ ὁποῖοι ἀλλοῦ ἐμφανίζονται ὡς ἐλευθερόφρονες ἀκόμη, ἀλλοῦ ὡς λαϊκοὶ καὶ ἀλλοῦ ὡς καφανταρικοί, ἀδεσπότους κύνας. Πλήθη λαοῦ ἐκάλυψαν διὰ ζητωκραυγῶν τοὺς λόγους τῶν λαϊκῶν ὑποψηφίων.

Ἡ ἐκλογικὴ κίνησις ἐν Μεσσηνίᾳ

ΚΑΛΑΜΑΙ (ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Ὅπως κατ' ἐπανάληψιν ἐγράφομεν, εἶχεν ἐπέλθει συνάντησις τῶν κ. κ. Μερλοπούλου καὶ Μπούτου πρὸς κατάρτισιν κοινοῦ συνδυασμοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσήνης. Ἀποτέλεσμα τῶν συναντήσεων τούτων ἦτο ἡ ἐπίτευξις ὁριστικῆς συμφωνίας πρὸς κατάρτισιν τοῦ συνδυασμοῦ ἀνεμένετο δὲ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία μετὰ τὸν κανονισμὸν μερικῶν λεπτομερειῶν.

Προχθὲς τὸ βράδυ κατὰ τὴν συνάντησιν Μερλοπούλου-Μπούτου, ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ἐμμέσως διετύπωσε τὴν ἀξίωσιν ὅπως ὁ κ. Μπούτος δηλώσῃ ὅτι κατέρχεται εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα μὲ πρόγραμμα δημοκρατικόν. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην τοῦ κ. Μερλοπούλου ἀντετάχθη μετὰ πεισμονῆς ὁ κ. Μπούτος δηλώσας ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν τίθεται καθεστωτικὸν ζήτημα, οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ δοθῇ πολιτειακὴ χροιὰ εἰς τὸν συνδυασμόν.

Ὁ κ. Μερλόπουλος τότε ἐφάνη ὅτι δὲν θὰ ἐπέμενεν εἰς τὴν ἀξίωσιν ἐὰν ἀν.' αὐτοῦ μετεῖχε τοῦ συνδυασμοῦ ὁ υἱός του. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἄποψιν ταύτην τοῦ κ. Μερλοπούλου ἀπέκρουσεν ὁ κ. Μπούτος, χθὲς δὲ ἑκάτερος τῶν ἀνωτέρω πολιτευτῶν ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἄλλον ὅτι πᾶσα συμφωνία προγενεστέρα θεωρεῖται μὴ ὑφισταμένη.

Τοιουτοτρόπως, μετὰ τὴν διάστασιν ταύτην, ὁ κ. Μερλόπουλος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θέλει συμπράξῃ μετὰ τοῦ κ. Β. Φωτοπούλου, ἐκτὸς ἐὰν συμφώνως πρὸς δεδηλωμένην ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Βενιζέλου, στέρξῃ νὰ συνδυασθῇ ὁ κ. Μερλόπουλος μετὰ τοῦ κ. Κάβουρα.

Ἀνηγγέλθη ἐπισήμως ὁ βενιζελικὸς συνδυασμὸς Μεσσήνης ἐκ τῶν κ. κ. Π. Στυλιανοπούλου καὶ Κριμπᾶ.

Ὁ κ. Στυλιανόπουλος, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν θὰ ἡγεῖτο τοῦ βενιζελικοῦ συνδυασμοῦ Μεσσήνης, ἦτο διατεθειμένος νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ τὸν Λαϊκὸν συνδυασμόν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, αὔριον ἢ μεθαύριον ἀφικνεῖται ὁ τέως βουλευτὴς κ. Κουμουνδοῦρος ὅστις μετὰ τοῦ συνυποψηφίου του κ. Φεσσᾶ, θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως τὴν προεκλογικὴν περιοδείαν.

Τὰ τῶν συνδυασμῶν τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν δὲν ὑπέστησαν καμμίαν νεωτέραν μεταβολήν. Χθὲς ἀνηγγέλθη ἐπισήμως καὶ ὁ Βενιζελικὸς συνδυασμὸς ἐκ τῶν κ. κ. Φλέσσα καὶ Κωστοπούλου. Ἅπασαι αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν σύμπραξιν Μαυρομιχάλη—Φλέσσα ἐναυάγησαν πρὸ τῆς ἀκάμπτου ἐπιμονῆς τοῦ κ. Μαυρομιχάλη.

Καθ' ἃ ἐδήλωσεν ὁ κ. Κωστόπουλος, τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» περὶ τῆς ἐκλογικῆς θέσεως τοῦ κ. Π. Δαγρὲ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαμῶν δὲν εἶνε ἀληθῆ. Τοὐναντίον ὁ κ. Δαγρές, κατερχόμενος σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἐλεύθερος πάσης ὑποχρεώσεως, θέλει καθορίσῃ μετὰ κοινὴν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν του φίλων τὰ τῆς ἐκλογικῆς του θέσεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Ν. Σταυράκην, Καλάμας.—Ἀναμείνατε τὴν δημοσίευσιν τοῦ νέου νόμου περὶ στρατολογίας. Εἶνε πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ τοιαύτη διάταξις.

κ. Θωμᾶν Τσίτην, Λαμίαν.—Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁριστικόν, ἐφόσον δὲν ἐδημοσιεύθη εἰσέτι ὁ τροποποιηθεὶς νέος νόμος περὶ στρατολογίας.

κ. Παν. Γ. Χατζηχρονόγλου, Χαλκίδα.—Ὁμοίως. Οἱ τῆς κλάσεως 1926α θὰ ὑπηρετήσουν 16 μῆνας καὶ 20 ἡμέρας.

κ. Ι. Λ., Ἄρταν.—Δύνασθε νὰ ἐπανακαταγῆτε. Πρέπει νὰ ὑποβάλετε αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ)κῆς, ἡ ὁποία θὰ κριθῇ μὲ τὴν σειράν της.

«Φοιτητὴν Νομικῆς», Πάτρας.—Θὰ ἐπανέλθετε τὸν Ὀκτώβριον εἰς ὅλα τὰ μαθήματα, διότι ἀπωλέσατε τὸ ἔτος 1924—25.

κ. Μαν. Καρυστινόν, Ἐνταῦθα.—Ὁ ἐφετεινὸς διαγωνισμὸς διενεργήθη εἰς τὰς 2 Ἰουλίου. Θὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἄλλος εἰς τὰς 17 Αὐγούστου, ἀλλ' ἡ διὰ τοῦτον προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἔληξε εἰς τὰς 15 Ἰουλίου. Χρειάζεται ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ πιστοποιητικὸν ἰθαγενείας καὶ ποινικῆς καταστάσεως.

κ. Ἠλ. Ἀθ. Πολιτόπουλον, Μεθώνην. —Ὁμοίως.

κ. Α. Σ., Λῆμνον.—Δύνασθε νὰ καταταγῆτε ἀπὸ τοῦ 1929, θὰ ὑπηρετήσετε δὲ ἐπὶ 24μηνον.

κ. Ἀθ. Χλιάτζον, Μυτιλήνην.—Ἀποταθῆτε εἰς τὴν Σχολὴν Ἐμποροπλοιάρχων Ὕδρας, μόνην ἁρμοδίαν νὰ σᾶς πληροφορήσῃ σχετικῶς.

κ. Γεώργ. Δ. Οἰκονόμου, Κολλίνας (Τριπόλεως).—Ὁμοίως.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗΣ 1)8)28

Ἀεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 11 π.μ.
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.
«Ἰωάννινα» 8 π. μ. Κέαν, Μέριχα, Λουτρά, Σῦρον, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μῆλον.
«Ἥρα Μ.» 2 μ. μ. Ἀλεξάνδρειαν.
«Ἀδριατικὸς» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«Ὑπεροχὴ» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Ταΰγετος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον, Καλάμας.
«Κανάρης» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Βόλος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.
«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Ἕλλη Δ.» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Κέρκυραν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«Μπουμπουλίνα» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.
«Σέριφος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Δῆλον.
«Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Εὔδηλον, Ἀρμενιστήν, Σάμον, Τηγάνι.
«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:

"ΕΔΙΣΣΩΝ,,

22αν Αὐγούστου 6 μ.μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ ΜΑΡΙΤΙΜ

ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ—Μ.ΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΝΓΚΟΡ» τόν. 10.000 ἀναχωρεῖ τῇ 5ῃ Αὐγούστου ὥ. 6 μ. μ. διὰ ΝΕΑΠΟΛΙΝ—ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.

Πρακτορεῖον Πειραιῶς: Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς Νο 26, Τηλ. 72, Ἀθῆναι ἅπαντα Πρακτορεῖα Ταξειδίων.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ "Ο ΦΑΡΟΣ"
Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ
Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ Α. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ Α. ΧΑΡΑΡΑΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ;;;

Μὴν περιμένετε τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἐξασφαλίσητε τὰς καμπίνας σας. Μὴν λησμονεῖτε ὅτι ὅλοι οἱ ἐξ Ἀμερικῆς παραθερίζοντες ἐπιστρέφουν τοὺς μῆνας αὐτοὺς ὁμαδικῶς.

Ὁ «ΦΑΡΟΣ» ἔχει ἐξασφαλίσει ἀπὸ τώρα διὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς τὰς καλυτέρας καμπίνας εἰς τὰ κάτωθι ἀναχωροῦντα ὑπερωκεάνεια. Ζητήσατε πληροφορίας ἀπὸ τώρα καθὼς καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ μεταναστευτικοῦ νόμου.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
22 Αὐγ. «Ἔδισων» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
24 » «Ἔδισων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
26 » «Σινάϊα» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
13 Σεπτ. «Πρ. Οὔϊλσων» Πάτραι-Νέα Ὑόρκη
17 » «ΒΥΡΩΝ» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη
25 » «Ἀσία» Πειραιεὺς-Ν. Ὑόρκη

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

Διὰ Νότιον Ἀμερικήν, Κούβαν, Αὐστραλίαν, Μεξικόν

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας 3.
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον Γιαννουλάτου.
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἐγνατίας - Συγγροῦ
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington Street

Ἀντιπρόσωποι καὶ ἀνταποκριταὶ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Τηλέφωνον Ἀθηνῶν 8—68 Νέον

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ Λιμένος Κορίνθου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἀποκόμισις τῶν ὑλικῶν τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ ἡ κατασκευὴ λιμενικῶν ἔργων ἐν τῷ λιμένι Κορίνθου συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Α. Γεωργακοπούλου συνταχθεῖσαν μελέτην καὶ ἐγκριθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46581 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἤτοι διαγράμματα, προμέτρησιν, τιμολόγιον, προϋπολογισμὸν καὶ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων.

Τὸ ἔργον προϋπελογίσθη εἰς (8.000.000) ὀκτὼ ἑκατομμύρια δραχμάς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ γραφείου τοῦ μηχανικοῦ Κορινθίας τὴν 12ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. δι' ἐγγράφων καὶ ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Τὰ διαγράμματα κλπ. σχετικὰ εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Κορίνθου, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι 8—12 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ.

Ἡ Λιμενικὴ Ἐπιτροπὴ
Ἀνδρ. Παναγιωτίδης, Σωτ. Καραμπέτσος, Νικ. Κωνσταντᾶτος, Νικ. Εἰρήνης, Μαρκ. Φωκᾶς, Βασ. Γεωργίου

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο κ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΤΟΥ ΤΟΥΦΕΚΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞ

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Εἰς δηλώσεις του πρὸς πρωϊνὴν συνάδελφον χθὲς ὁ κ. Πάγκαλος κατήγγειλε τὸν κ. Βενιζέλον ὡς «ἔνοχον τῆς δολοφονίας τῶν Ἕξ».

Σχετικῶς φίλος τοῦ κ. Παγκάλου δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὰς χθεσινὰς ἐφημερίδας ἀνεφέρθη εἰς παλαιὰς δηλώσεις τοῦ κ. Παγκάλου δημοσιευθείσας εἰς ἐφημερίδα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1926.

Αἱ δηλώσεις ἐκεῖναι τοῦ κ. Παγκάλου ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὴν θλιβερὰν ταύτην ὑπόθεσιν ἡ ὀξύτης τῶν πολιτικῶν παθῶν δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιραν ἐσκοτισμένην καὶ νὰ ἀφήσῃ νὰ εἰσδύσουν πλάναι καὶ καλῇ τῇ πίστει ἄδικοι κρίσεις καὶ πεποιθήσεις. Σήμερον ἐξετάζων τις ἄνευ προκαταλήψεως τὰ γεγονότα, δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ ὅτι οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἔπεσαν μοιραῖα θύματα μιᾶς θυέλλης ἐξ ἐκείνων, αἵτινες παράγονται κατ' ἀπαράβατον νόμον ἀπὸ ἐθνικὰς καταστροφάς, ὡς τοῦ 1922. Ἐν τῇ ὑποθέσει ἐκείνῃ ἐγὼ ἐνήργησα μίαν ἀνάκρισιν πιεσθείς, ἥτις ἀνάκρισις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐνεργηθῇ ἂν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὴν ἔξαψιν τῶν πνευμάτων καὶ τὴν ψυχολογίαν τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Διὰ νὰ εἴμεθα δὲ δίκαιοι ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀνάκρισις ἀλλὰ καὶ ἡ περαιτέρω διαδικασία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ ἴσως ὑπὸ τὰς περιστάσεις ἐκείνας. Ἀλλὰ ἐν εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀνακρίσεως μέχρι τῆς δίκης καὶ δὴ τῆς ἐκτελέσεως μεσολαβοῦν ἐνέργειαι καὶ διατυπώσεις οὐσιώδεις, τῶν ὁποίων τὴν κατεύθυνσιν ἐρρύθμισε καὶ ἐκανόνισεν ἡ τότε ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις, πρὸς τὴν ὁποίαν ὡς οἱ πάντες γνωρίζουσι δὲν ἦσαν ἄκρως φιλικαὶ αἱ σχέσεις μου. Ὁ κ. Χατζηκυριάκος εἰς ἀνακοινώσεις του εἰς τὴν «Πρωΐαν» πρό τινος διεπίστωσε τοῦτο.

»Κυρία τῆς καταστάσεως τότε ἦτο ἡ ὑπὸ τὸν Πλαστήραν Ἐπαναστατικὴ ἐπιτροπή, κινουμένη καὶ αὐτὴ καὶ κατευθυνομένη εἰς τὰς μεγάλας γραμμὰς ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων του ἤδη ἀρχηγῶν τῶν φιλελευθέρων κομμάτων. Συνεπῶς τὸ βούλευμα τῆς παραπομπῆς εἰς δίκην, ἡ διαδικασία καὶ ἡ ἀπόφασις ἐξειλίχθησαν ὑπὸ τὴν εὐθύνην ἐκείνων, οἵτινες ἦσαν κύριοι τῆς καταστάσεως τότε. Ἡ Ἐπανάστασις ἐπὶ πλέον δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της ἀφήρεσεν ἀπ' ἐμοῦ, ὄντος ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τότε τὰ δικαιώματα, ἅτινα ἠδυνάμην νὰ ἀσκήσω συνῳδὰ τῇ στρατιωτικῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐπεφύλαξε ταῦτα δι' ἑαυτήν, θεσπίσασα ἰδιαιτέρως καὶ διάταξιν, δι' ἧς τὸ δικαίωμα πρὸς διαταγὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων μετεβιβάζετο εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως. Αὐτὰ εἶνε γεγονότα ἀναμφισβήτητα ἀποδεικνυμενα ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων. Ἐὰν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιζητηθῇ ἡ ἀνεύρεσις εὐθυνῶν πρέπει ἀναντιρρήτως ἡ ἔρευνα αὕτη νὰ ἐνεργηθῇ ἐν τῷ πολιτικῷ ἐπιπέδῳ καὶ ὄχι εἰς τὰ ὄργανα ἢ μέσα τῆς ἱεραρχικῆς διαδικασίας. Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τίς εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν δύναμιν νὰ διατάξῃ ἢ μὴ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

»Τίς εἶχε τὸ βέτο; Αὐτὸ εἶνε τὸ ζήτημα. Ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἐγένοντο αἱ ἐκτελέσεις ἐκεῖναι δὲν εἶνε δυνατὸν βεβαίως νὰ ὑπάρχῃ σήμερον οὐδεὶς καὶ μεταξὺ ἀκόμη τῶν στρατοδικῶν ὅστις νὰ μὴ θλίβεται διὰ τὸν ἄδικον θάνατον τῶν ἓξ ἐντίμων ἐκείνων πολιτικῶν ἀνδρῶν.»

ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΕΝΤΕΣ ΗΔΗ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐδόθη χθὲς πρὸς δημοσίευσιν ἡ ἀκόλουθος ἐπίσημος ἀνακοίνωσις διὰ τοὺς συνδυασμούς:

«Οἱ συνδυασμοὶ τῶν Φιλελευθέρων εἰς τὰς κάτωθι ἐκλογικὰς περιφερείας ἀπετελέσθησαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος κ. Βενιζέλου ὡς ἑξῆς:

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ναυπλίου. Κ. Πετρίδης.
Ἄργους. Π. Κολιαλέξης.
Τροιζηνίας. Δημ. Ἀφθονίδης.
Γορτυνίας. Ἠλ. Ἀποσκίτης καὶ Ἀθ. Καρπακλῆς.
Μεγαλοπόλεως. Λάμπρος Συνανιώτης.
Λακεδαίμονος. Γ. Φικιώρης καὶ Ι. Λυμπερόπουλος.
Οἰτύλου. Β. Κυβέλος.
Καλαμῶν. Π. Φλέσσας καὶ Στ. Κωστόπουλος.
Μεσσήνης. Κριμπᾶς καὶ Στυλιανόπουλος.
Πυλίας. Ἀντ. Σαραντάκης.
Τριφυλλίας. Κοκέβης καὶ Λουπινᾶς.
Ὀλυμπίας. Κ. Βουδούρης καὶ Ι. Μπούτης.
Πατρῶν. Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος, Γκότσης, Ἀντωνόπουλος, Μάρκου καὶ Ἀργυρόπουλος.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Μεγαρίδος. Δ. Σακελλαρίου καὶ Μπερδελῆς.
Θηβῶν. Β. Κυρέλος καὶ Ν. Σπηλιώτης.
Λεβαδείας. Λουκᾶς Κουτσοπέταλος.
Φθιώτιδος. Ι. Τσιριμῶκος, Ν. Ξηρὸς καὶ Παπαχατζῆς.
Λοκρίδος. Γερ. Βασιλειάδης.
Δωρίδος. Θ. Παπαϊωάννου καὶ Π. Χρυσανθάκης.
Παρνασσίδος. Ν. Γουργουρῆς.
Δομοκοῦ. Σωτ. Μαλαμίδας καὶ Θαλῆς Τσιριμῶκος.
Ναυπακτίας. Ι. Κανναβός.
Βονίτσης. Π. Καρασεβδᾶς καὶ Θ. Ἀσπρογέρακας Γρίβας.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Λαρίσσης. Ἱππ. Κουτσίνας καὶ Ἀναστασιάδης.
Ἀγυιᾶς. Ἡρακλείδης.
Ἁλμυροῦ. Ἀπ. Παπαοικονόμου.
Ἐλασσῶνος. Β. Γιαμούζης.
Τρικκάλων. Ν. Γαρδικιώτης, Ε. Ζούκας καὶ Α. Φίλιος.

ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἄρτης. Ἀλ. Καραπᾶνος.
Πρεβέζης. Θ. Χαβίνης, Γερογιάννης καὶ Ι. Κοκκινᾶτος.

ΘΡΑΚΗ

Ροδόπης. Μπακάλμπασης, Κεραμεὺς καὶ Καριωτάκης.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Θεσσαλονίκης: Ἀλ. Παπαναστασίου, Δ. Ἰασωνίδης, Ἀθ. Μακρῆς, Σαμαρᾶς, Δημάδης, Τσακμάνης, Μισυρλόγλου, Εὐθυμιάδης, Μπιράκης, Ἀποστόλου, Μουζενίδης, Λούβαρης, Ν. Ζαρίφης, Ἀθηνοδώρου, Ἀσκεπίδης, Γ. Χατζηγιαννάκης, Στ. Παπαδόπουλος καὶ Π. Μιχαήλ.
Κοζάνης. Κουπαροῦσος, Δ. Ἀνδρεάδης, Ἠλ. Παπαδόπουλος καὶ Λάμπρος.
Γρεβενῶν. Ν. Γεωργιάδης καὶ Π. Ζωγράφος.

ΝΗΣΟΙ

Λευκάδος. Μ. Τσαρλαμπᾶς.
Ἰθάκης. Δενδρινός.
Κεφαλληνίας. Πάλλης, Α. Ἀλεβιζᾶτος. Σάμης, Φωκᾶς.
Κυθήρων. Π. Τσιτσίλιας.
Ὕδρας. Ἀθ. Μιαούλης, Ἀντ. Δαμιανός, Γκίκας, Κουλούρας.
Σπετσῶν. Κ. Πετσάλης.
Ψαρῶν. Ἀλ. Κανάρης καὶ Ν. Μαμούνης.
Αἰγίνης. Π. Χατζῆς.
Μήλου. Γ. Πρεζάνης.
Θήρας. Ἀντ. Πρέκας.
Τήνου. Κ. Ἀλαβᾶνος.
Ἄνδρου. Μ. Κοκκίνης.
Κέας. Δελαγραμμάτικας.
Σκοπέλου. Βακράτσας.
Ξηροχωρίου. Κ. Βλαχοθανάσης.
Λέσβου. Γ. Παπανδρέου, Β. Καραπαναγιώτης, Σίμος, Βότσαλος καὶ Βέργος.
Σάμου. Θ. Σοφούλης, Ἀλ. Κεντούρης καὶ Δ. Μαρκάκης.
Ἡρακλείου Κρήτης. Γ. Μαρῆς, Γ. Κοκκινάκης, Ι. Περδικογιάννης, Α. Γαλανάκης καὶ Κ. Πολυχρονάκης.
Ρεθύμνου. Β. Σκουλᾶς, Ν. Ἀσκούτσης καὶ Ι. Γοβατζιδάκης.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας Βονίτσης, Δομοκοῦ καὶ Δωρίδος, εἰς τὰς ὁποίας ἐκλέγεται ἀνὰ εἷς βουλευτὴς καὶ ἐκτίθενται ἀνὰ δύο φιλελεύθεροι, δικαιοῦνται ἀμφότεροι νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ σήματος καὶ τοῦ ἐμβλήματος τοῦ κόμματος.

Ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου
Κόμματος Φιλελευθέρων».

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΥ

Ἐλήφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται ὅτι προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν προσῆλθε παρὰ τὸ Ζύρνοβον βουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς ταγματάρχου, ἑνὸς λοχαγοῦ, ἑνὸς στρατ. δικαστικοῦ συμβούλου, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς διερμηνέως καὶ παρέλαβε τὸ πτῶμα τοῦ φονευθέντος Βουλγάρου δεκανέως. Κατὰ τὴν παράδοσιν, ἥτις ἐγένετο, συμφώνως πρὸς τὰ διατεταγμένα καὶ ἀφοῦ ἐνηργήθη ἰατροδικαστικὴ ἐξέτασις, παρίσταντο ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁ ταγματάρχης διοικητὴς τοῦ τάγματος Ζυρνόβου, ὁ διοικητὴς τοῦ ἐκεῖ τομέως προκαλύψεως, εἷς ἀνθυπίατρος καὶ εἷς ἀνθυπολοχαγός.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος προέβη εἰς τὴν κάτωθι διάψευσιν:

«Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Ἐργατῶν, ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τοῦ χθεσινοῦ τύπου περὶ ἀποκηρύξεως ἐργατικῶν ὑποψηφίων, μὴ ὑποδειχθέντων παρὰ τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διαψεύσῃ μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰς διαδόσεις αὐτὰς καὶ νὰ δηλώσῃ διὰ δευτέραν καὶ τελευταίαν φορὰν ὅτι τόσον ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία, ὅσον καὶ αἱ ὑπ' αὐτὴν ὀργανώσεις, ὡς οἰκονομικοὶ καὶ ἐπαγγελματικοὶ ὀργανισμοὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, οὐδεμίαν ἔχουν ἢ δύνανται νὰ ἔχουν ἀνάμιξιν εἰς ἐκλογικοὺς καὶ κομματικοὺς ἀγῶνας.»

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ

Τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀεροπορίας ὡς ἑξῆς:

Διοίκησιν Ἀεροπορίας.— Ἀντισυνταγματάρχης Β. Τσαρλαλῆς.

Α' σύνταγμα ἀεροπλάνων.— Ἀντισυνταγματάρχης Π. Οἰκονομάκος, ὑπολοχαγὸς Μ. Παπαδάκης, ἀνθυπολ. Θ. Κουμπούρας, ἀνθυπασπ. Γ. Μπαρνιᾶς, Α. Σακελλαρίου, Α. Καλαβρυνιᾶς.

Γ' σύνταγμα ἀεροπλάνων.— Λοχαγὸς Γ. Στάλιας, ὑπολ. Ι. Λάππας, ἀνθυπολ. Σπυρ. Δαμασκηνός.

Στρ. Σχολὴν Ἀεροπορίας.— Ὑπολοχ. Κ. Λουκίδης, ἀνθυπασπ. Ἰω. Στάθης.

Ὄρχον Ἀεροπορίας.— Ταγμ. Θ. Δημητριάδης, ἀνθυπασπ. Α. Καψάλης, Νικ. Νικολακόπουλος, Ν. Σταυρόπουλος, Νικ. Χατζηστυλιανοῦ, Κ. Πηλίτσης, Δημητρόπουλος, Μιχ. Ἀναστασάκης, Ε. Ξηρουδάκης.

ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων θὰ παρουσιασθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν διάθεσιν τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιτροπῆς.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ἀνατολικομεσημβρινήν, στερεωτάτην, μαρμαρόκτιστον (πλατεῖα Ἀγάμων δεξιά) πωλοῦμεν εἰς τιμὴν ἐκτάκτου εὐκαιρίας. Πήχεις 400, πρόσωπον μ. 14, εἰσόδους 4, εἴσοδος καὶ χὼλ διὰ Γ' ὄροφον, δωμάτια κύρια 8, δύο χώλ, κουζίναι, λουτρὰ κλπ. Τιμὴ 635 χιλ. Ἀποταθήτωσαν μόνον σοβαροὶ ἀγορασταί. Γραφεῖον Σ. Μπαντούνα Στοὰ Φέξη 70—71. Τηλέφ. Ν. 14—89.

ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΝ ΕΠΙ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν δηλητηρίασιν τῆς Εὐδοξίας Ρούτση ἀνακριτὴς τοῦ 7ου ἀνακριτικοῦ τμήματος κ. Στάμου ἐξήτασε χθὲς σχετικῶς μὲ τὸ ἔγκλημα τοῦτο τὴν μητέρα τῆς δηλητηριασθείσης, τὸν ἀδελφόν της Μανασάκην, χλωροφορμιστὴν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν», καὶ δύο μάρτυρας ἀπὸ τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν ἐκδρομήν, καθ' ἣν εὗρε τὸν οἰκτρὸν θάνατον ἡ ἐν λόγῳ νεᾶνις. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς ὀνομάζεται Γιαννόπουλος, οὐσιώδη πράγματα κατέθεσαν οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν ἐκδρομήν, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν Εὐδοξίαν κατὰ τὰς ἀγωνιώδεις στιγμάς της μετὰ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ δηλητηρίου ἐπ' αὐτῆς. Ἐν πρώτοις οἱ μάρτυρες οὗτοι ἐβεβαίωσαν ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ἡ Εὐδοξία ἐφιλονείκησε μὲ τὸν σύζυγόν της διαρκούσης τῆς διασκεδάσεως εἰς τὸ δάσος τοῦ Χαλανδρίου καὶ ὅτι δύο ἢ τρεῖς φορὰς ἀπεμακρύνθησαν μαζὶ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς διασκεδάσεως. Ἡ Εὐδοξία εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν Ρούτσην ἐπιμόνως νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν διασκέδασιν, ἀλλ' ἐκεῖνος ἠρνεῖτο καὶ τῆς ἔλεγεν ὅτι δὲν εὕρισκε καμμίαν δικαιολογίαν ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Τὴν ἐπίδρασιν τοῦ δηλητηρίου ἡ Εὐδοξία τὴν ἠσθάνθη μετὰ μίαν ἰδιαιτέραν συνάντησιν μὲ τὸν σύζυγόν της μακρὰν τῶν ἄλλων. Ὁ πρῶτος μορφασμὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμεν ἦτο ἡ ἐπίδειξις τῆς γλώσσης της πρὸς τὸν ἐξάδελφον τοῦ Ρούτση ὑπολοχαγὸν Γεωργακόπουλον, τὸν ὁποῖον ἔπιασε συγχρόνως ἀπὸ τὸν ὦμον. Ἐδοκίμασε κατόπιν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ἡ φωνή της ἐπνίγη μέσα εἰς ἀφθονίαν ἀφρῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξεχύθησαν ἀμέσως ἀπὸ τὸ στόμα της. Ὁ Ρούτσης, σὰν νὰ ἐγνώριζεν ὅτι ἡ σύζυγός του εἶχε δηλητηριασθῇ, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὸ στόμα της διὰ νὰ προκαλέσῃ ἔμετον. Ἡ Εὐδοξία ἐξέβαλλε τόσον πολλοὺς ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα της, ὥστε οἱ παριστάμενοι ἠναγκάζοντο νὰ τοὺς ἀφαιροῦν μὲ τὰ δάκτυλά των διὰ νὰ δύναται νὰ ἀναπνέῃ.

Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἰατροδικαστικῆς κ. Γεωργιάδου καὶ τοῦ ὑφηγητοῦ τῆς ἰατροδικαστικῆς κ. Κάτσα ἀποκλείεται ὅτι τὰ εὑρεθέντα εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς Ρούτση δηλητήρια (στρυχνίνη καὶ ἀρσενικὸν) προήρχοντο ἀπὸ ἐνέσεις, διότι ἡ ποσότης των εἶνε μεγάλη. Ὑπὸ τῶν ἰδίων τονίζεται ὅτι καὶ ἡ στρυχνίνη προκαλεῖ πολλάκις ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν, ὡς ἐπίσης καὶ σπασμούς, συμπτώματα τὰ ὁποῖα παρουσιάσθησαν καὶ ἐπὶ τῆς Ρούτση.

Η ΥΠΟΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Ἀνεκοινώθη ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἄρσιν ἐγερθεισῶν ἀμφιβολιῶν, ὅτι αἱ προτάσεις ὑποψηφίων ὡς καὶ τὰ ἐπιδοτήρια ἐπιδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Εἰς τὰς προτάσεις αὐτὰς δὲν χρειάζεται νὰ ἐπισυναφθῇ οὐδὲν πιστοποιητικόν, διότι τὸ πρωτοδικεῖον δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἐξετάσῃ τὰ προσόντα τῶν ὑποψηφίων. Εἰς ἔλεγχον τῶν προσόντων θὰ προβῇ τὸ ἐκλογοδικεῖον. Ἐξαίρεσις γίνεται διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, δημάρχους, προέδρους κοινοτήτων, συμβολαιογράφους καὶ φύλακας μεταγραφῶν καὶ στρατιωτικούς.

Ἀπαραίτητον νὰ ἐπισυναφθῇ εἰς τὴν αἴτησιν περὶ ἀνακηρύξεως ὑποψηφίων εἶνε τὸ γραμμάτιον καταβολῆς τοῦ ἐκ 1000 δραχμῶν παραβόλου.

Ἡ προθεσμία διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν αἰτήσεων λήγει τὸ μεσονύκτιον τῆς 3ης Αὐγούστου. Τὴν 4ην Αὐγούστου τὰ πρωτοδικεῖα θὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὡς ἑξῆς:

Φροντισταί.—Λίτσας καὶ Δραβίλας ὡς τμηματάρχαι Προμηθειῶν, Ματζαγριώτης εἰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας.

Ἀνθυποπλοίαρχοι μηχανικοί.—Ν. Παπᾶς εἰς τορπιλλοβόλον «Κυδωνίαι», Θ. Κόντος εἰς θωρηκτὸν «Λῆμνος», Ἀλέξανδρον εἰς τορπιλλοβόλον «Κύζικος» καὶ Νίτης εἰς ἐπιθεώρησιν ἐμπορ. πλοίων.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ἐζητήθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας πίναξ τῶν διαθεσίμων ὑπαλλήλων τῶν ὑπουργείων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς διοικητικοὶ ἀντιπρόσωποι κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΩΝ

Πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους καὶ ταμίας τοῦ Κράτους ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκύκλιος διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου κληρονομιῶν.

Δι' αὐτῆς γνωρίζεται ὅτι δημοσιευθέντος τοῦ τροποποιηθέντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δέον ἀπὸ τῆς 1ης Αὐγούστου ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν νὰ γίνεται εἰς χαρτίνας δραχμὰς καὶ οὐχὶ μεταλλικὰς ὡς μέχρι τοῦδε.

Ὁ ὑπολογισμὸς θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πινάκων τοῦ Ν. Δ. τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1925, πολλαπλασιαζομένου τοῦ προκύπτοντος εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς φόρου ἐπὶ 15, πρὸς μετατροπὴν τούτων εἰς χαρτίνας.

Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης μέχρι 31ης παρελθόντος Ἰουλίου δέον ἡ μεταλλικὴ δραχμὴ νὰ ὑπολογίζεται ἐπίσης πρὸς 15 χαρτίνας δραχμάς.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΘΕΝΤΟΣ ΦΟΝΟΝ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων σταθμοῦ Ἀσφαλείας Γούβας, συνελήφθη ὁ Στυλιανὸς Γκαμότος, διότι χθὲς περὶ ὥραν 6 μ.μ. ἐτραυμάτισε διὰ περιστρόφου παρὰ τὴν συνοικίαν Ἁγίου Ἰωάννου Βουλιαγμένης, τὸν χωροφύλακα Σταμάτιον Μαστροσταμάτην, καθ' ἣν ὥραν οὗτος ἐνήργει ἐπ' αὐτοῦ σωματικὴν ἔρευναν.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατηγγέλθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς, ὅτι ὁ Εὐστ. Κοντὸς ἀπήγαγε τὴν Ἀναστασίαν Κουτελοπούλου, καταζητεῖται δὲ τὸ ζεῦγος παρὰ τῆς ἀστυνομίας.

—Ὁ ἐν Πειραιεῖ Πρόξενος τῆς Τουρκίας μετετέθη εἰς Βηρυττόν.

—Παρὰ τὴν ἀκτὴν Περάματος τετράτροχον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Κ. Σύσιτά [illegible] παρέσυρε καὶ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τὸν Χ. Ἀρλούσην.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΡΑΔΙΤΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

ΦΟΒΟΙ ΕΞΕΓΕΡΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΚΟΥΨΙΝΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΖΑΓΚΡΕΜΠ ΣΥΓΚΡΟΤΕΙ ΜΥΣΤΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ

ΘΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Κατὰ τὰς ἐκ Ζάγκρεμπ πληροφορίας ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ ἡγέτου τῶν Κροατῶν κ. Στεφάνου Ράδιτς ἐπεδεινώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Ἡ θερμοκρασία ὑπερέβη τοὺς 39 βαθμοὺς καὶ οἱ σφυγμοὶ ἔφθασαν τοὺς 140. Ἐκφράζονται φόβοι περὶ τῆς ζωῆς του.

Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τοῦ Βελιγραδίου φοβοῦνται ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Στεφάνου Ράδιτς θὰ ἔχῃ μεγάλας συνεπείας. Ὑπάρχουν κίνδυνοι ἐξεγέρσεως τῶν Κροατῶν ἀγροτῶν.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ Η ΣΚΟΥΨΙΝΑ

Αὔριον (σήμερον) ἡ νέα κυβέρνησις θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τῆς Σκουψίνας ἡ ὁποία θὰ συνέλθῃ διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν δολοφονικὴν ἐπίθεσιν τῆς 20 Ἰουνίου. Ἡ ἀντιπολίτευσις κατηγορεῖ τὴν κυβέρνησιν διότι συνεκάλεσε τὴν Σκουψίναν μετὰ 40 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως. Ἡ Σκουψίνα θὰ συνεδριάσῃ ἐπὶ τινας ἡμέρας κυροῦσα τὰς συμφωνίας τοῦ Νεττοῦνο διὰ νὰ ρυθμισθοῦν αἱ μετὰ τῆς Ἰταλίας σχέσεις.

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ

Συγχρόνως αὔριον (σήμερον) οἱ Κροάται βουλευταὶ θὰ συνέλθουν εἰς τὸ Ζάγκρεμπ εἰς τὸ μέγαρον τῆς παλαιᾶς κροατικῆς Βουλῆς, τῆς καλουμένης Σαμπόρ. Αἱ συνεδριάσεις θὰ γίνωνται μυστικαί. Ὑπολογίζεται ὅτι θὰ διαρκέσουν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας διὰ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ στάσις ἔναντι τῆς κυβερνήσεως Κορόσετς. Αἱ κροατικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι αἱ ἀποφάσεις θὰ εἶνε λίαν σοβαραί. Αὐταὶ θὰ συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Ράδιτς, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν ἤδη ὅτι ἡ Κροατία πρέπει νὰ γίνῃ ἀνεξάρτητος ἐν τῷ προσώπῳ μόνον τοῦ Βασιλέως ἑνουμένη τυπικῶς μὲ τὴν Σερβίαν.

ΔΡΙΜΥΤΑΤΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΟΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ κροατικοῦ Τύπου ἐναντίον τῆς Σερβίας γίνεται περισσότερον βιαία καὶ ἀπειλητική.

Ἡ ἐφημερὶς «Ναρόδνι-Βάλ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐγγίζει ἡ στιγμὴ τῶν πληρωμῶν» καὶ τὸν ὑπότιτλον «Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ αἱμαβόρον ἀντικροατικὸν σύστημα, τὸ καταισχῦνον τὸν πολιτισμόν», ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τῆς Σερβίας καὶ προαναγγέλλει τὴν εἰς τὸ Ζάγκρεμπ προσεχῆ συγκέντρωσιν κροατικῶν δυνάμεων διὰ τὴν καταπολέμησιν «τῶν Ἀθιγγάνων καὶ κομιτατζήδων τοῦ Βελιγραδίου.»

Ἀνάλογος εἰς βιαιότητα εἶνε καὶ ἡ ἀρθρογραφία τοῦ λοιποῦ Τύπου.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΧΑΣΕ ΤΗΝ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΝ ΤΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥΦΕΚΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΞ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Εἰς τὴν «Ἐπιθεώρησιν τῶν δύο Κόσμων» ὁ κ. Ρενὲ Πυὼ ἀναλύει τὴν ἑλληνικὴν κρίσιν. Ἄξια προσοχῆς σημεῖα τοῦ ἄρθρου εἶναι τὰ ἑξῆς: «Ἡ Ἑλλὰς κατόπιν τῆς ἥττης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως δὲν ἀνεῦρεν εἰσέτι τὴν ἰσορροπίαν της, ἡ ὁποία ἐκλονίσθη ἐπανειλημμένως ὑπὸ κινημάτων καὶ συχνῶν κυβερνητικῶν κρίσεων, τόσων συχνῶν ὥστε καθίστατο δύσκολος ἡ παρακολούθησίς των.

Ἡ πάλη ὑπῆρξε πάντοτε βιαία, καὶ ὑπὸ τὰ προγράμματα τῶν κομμάτων ἐκρύπτοντο προσωπικαὶ ἀντιζηλίαι. Ἡ μάχη ὅμως κατέστη λυσσωδεστέρα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς πτώσεως τῆς Βασιλείας καὶ ἀφότου μία τρομοκρατημένη ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις (gouvernement affolé) ἐτυφέκισε τὴν 28 Νοεμβρίου τοῦ 1922 πέντε ὑπουργοὺς καὶ ἕνα ἀρχιστράτηγον.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανέλαβε πλειστάκις ὅτι ἀπεχώρησε τῆς πολιτικῆς. Ἀλλὰ παρόμοιαι ἀποφάσεις εἶνε περισσότερον εὐμετάβλητοι ἀπὸ τὸν ἐρωτικὸν ὅρκον.

Τί θὰ ἀποδώσουν αἱ προσεχεῖς ἐκλογαί; Πιθανῶς ὅ,τι ἐλπίζει ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ ὁ κ. Βενιζέλος θὰ προσκρούσῃ εἰς τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα καὶ ὅπως ὑπέμνησαν οἱ «Τάϊμς», ἡ νέα Κυβέρνησις δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ παραβλέψῃ τὰς δημοσιονομικὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ἐνώπιον τῆς Κ.Τ.Ε. μήτε νὰ μετατρέψῃ αὐτὰς ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Ἰδοὺ ὁ κύριος σκόπελος τῆς νέας Κυβερνήσεως».

ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝΤΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Ἡ ἀναγγελία τοῦ συνδυασμοῦ τῶν Φιλελευθέρων Θεσσαλονίκης προεκάλεσεν ἐνταῦθα πραγματικὴν ἀναστάτωσιν εἰς τοὺς κύκλους τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως καὶ εἰς τοὺς πρόσφυγας. Ἰδιαιτέρως ἐξηγέρθησαν οἱ Θρᾷκες, διαμαρτυρόμενοι διότι περιεκόπη μία ἕδρα ὅπως δοθῇ εἰς τὸν γηγενῆ κ. Σαμάραν. Κατόπιν τούτου καλοῦνται σήμερον ἅπασαι αἱ θρακικαὶ ὀργανώσεις ἵνα λάβουν ἀποφάσεις. Πιθανώτατα θ' ἀποφασίσουν τὸν σχηματισμὸν δευτέρου συνδυασμοῦ προσφυγικοῦ. Ὡσαύτως πληροφοροῦμαι ὅτι ὁ κ. Ἰασωνίδης κατόπιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ κ. Βουτυρᾶ ὑπέβαλε διὰ τοῦ κ. Ἐμμανουηλίδη παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑποψηφιότητος. Συνέπεια ὑπῆρξε νὰ ἐπανέλθῃ ὁ κ. Βουτυρᾶς εἰς τὴν ἀξίωσίν του ἐπὶ μιᾶς ἕδρας, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ἰασωνίδη. Ἀγανάκτησις ἐπίσης ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν κύκλων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν κ.κ. Μπιράκη καὶ Μιχαήλ. Τὰ συμβούλια τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» συνελθόντα ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Παπαναστασίου ἐσκόπουν νὰ κηρύξουν τὴν διάλυσιν τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως».

Ὁ κ. Παπαναστασίου προσελθὼν ἀπροόπτως ὑπεσχέθη τὴν τροποποίησιν τοῦ συνδυασμοῦ ὥστε νὰ προσληφθοῦν οἱ κ. κ. Αὐγουστίδης καὶ Τζερμίας. Κατόπιν τούτου ἀντὶ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν Λευκὸν Πύργον περὶ καλυμμάτων ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τροποποίησιν τοῦ συνδυασμοῦ. Τοῦτο ὅμως θεωρεῖται ἀδύνατον καὶ ἡ διάσπασις θὰ ἐπέλθῃ μοιραίως. Οἱ δυσηρεστημένοι ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων προῆλθον ἤδη εἰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ κ. Κύρκου πρὸς σύμπραξιν.

Ἐπίσης ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἀντὶ νὰ μεταβῇ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ ἔργα τοῦ Ἀξιοῦ μετέβη εἰς Σέρρας ὅπου ἐπληροφορήθη ὅτι σχηματίζεται δεύτερος συνδυασμὸς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποτυχίας του.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

ΠΟΣΑΙ ΕΔΡΑΙ ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΟΝΔΥΛΗΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος συνηντήθη χθὲς τὸ πρωΐ, κατὰ τὰ προαγγελθέντα μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη, παρισταμένου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀφυγροπούλου, καὶ συνωμίλησαν διὰ τὴν ἐκλογικήν των σύμπραξιν. Ἡ συνομιλία, παρὰ τὴν μεσολάβησιν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου δὲν ἀπέληξεν εἰς συμφωνίαν, τοὐναντίον μάλιστα προεκλήθη καὶ ζωηρὸν ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ κ. Κονδύλη καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐκλογικὸν γραφεῖον τῶν φιλελευθέρων κ. Σακαλῆ.

Ὁ κ. Κονδύλης, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐδήλωσεν ἀπειλητικῶς ὅτι κατόπιν τῆς διαφωνίας ταύτης, τὸ κόμμα του δὲν θὰ κατέλθῃ ἐπισήμως εἰς τὰς ἐκλογάς, μόνον δὲ οἱ φίλοι του εἶνε ἐλεύθεροι νὰ κανονίσουν τὴν θέσιν των.

Ἐνώπιον τῆς ἀπειλῆς ταύτης, ὁ κ. Βενιζέλος ἐκάλεσεν ἀργότερον τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Παπαδᾶτον καὶ ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς διαφορᾶς μὲ τὸν κ. Κονδύλην. Πράγματι ὁ κ. Παπαδᾶτος ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Κονδύλην ἐκανόνισε νέαν συνάντησιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἥτις καὶ ἐπραγματοποιήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν. Κατ' αὐτήν, ὡς ἐγνώσθη, ἐπῆλθε συμφωνία διὰ τὴν ἐκλογικὴν σύμπραξιν τοῦ κόμματος τοῦ Κονδύλη μετὰ τῶν φιλελευθέρων, ἀπέμειναν δὲ μόνον «ἐπουσιώδεις», ὡς ἐχαρακτηρίσθησαν, λεπτομέρειαι, τὸν διακανονισμὸν τῶν ὁποίων ἀνέλαβεν ὁ κ. Παπαδᾶτος, ἀναχωρήσας χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ Καβάλλαν.

Κατὰ τὴν συμφωνίαν, εἰς τὸν κ. Κονδύλην παρεχωρήθησαν ἐννέα ἐν συνόλῳ ἕδραι, ὡς ἑξῆς: τρεῖς εἰς τὰς Ἀθήνας (μία διὰ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Περ. Ἀργυρόπουλον, μία διὰ τὸν κ. Ζωγράφον καὶ μία διὰ τὸν κ. Ἀλ. Παπᾶν, ἐφόσον ἤθελε δεχθῇ νὰ πολιτευθῇ), μία εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν ὁποίαν κατέλαβεν ἤδη ὁ κ. Μισυρλόγλου, μία εἰς τὰς Πάτρας τὴν ὁποίαν κατέλαβεν ἤδη ὁ κ. Γ. Ἀργυρόπουλος, μία εἰς τὴν Κομοτινήν, τὴν ὁποίαν κατέλαβεν ἤδη ὁ κ. Κεραμεὺς καὶ μία εἰς τὴν Χίον, ἡ ὁποία δίδεται εἰς τὸν κ. Ἀσπιώτην, διαγραφέντος ἐκ τοῦ Φιλελευθέρου συνδυασμοῦ Χίου τοῦ κ. Λέοντος Μακκᾶ ὅστις μετετέθη οὕτως εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν, ἀντὶ τοῦ κ. Εὐστρ. Κουλουμβάκη, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀποκλειομένου ὁριστικῶς. Σημειωτέον ὅτι μία τῶν κυρίων ἀξιώσεων τοῦ κ. Κονδύλη ἀφεώρα τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ φίλου του κ. Ἀσπιώτη, ἑτέρα δὲ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἐπίσης φίλου του κ. Σπετσέρη εἰς τὸ Μεσολόγγι, ἡ ὁποία ὅμως φαίνεται ὅτι δὲν διεκανονίσθη ὁριστικῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, γεγονὸς εἶναι ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ μόνον δὲν ἀνεκοινώθησαν ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Φιλελευθέρων οἱ συνδυασμοὶ Χίου καὶ Μεσολογγίου, μολονότι ἕτοιμοι χθές.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσωπικὴν θέσιν τοῦ κ. Κονδύλη, ἐγνώσθη ὅτι οὗτος κατόπιν τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν κ. Παπαδᾶτον συνεφώνησε μὲν νὰ δεχθῇ τὴν προσφερθεῖσαν θέσιν εἰς Καβάλλαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως εἷς ἐκ τῶν συνυποψηφίων προσφύγων τοῦ ἐκεῖ συνδυασμοῦ, καὶ συγκεκριμένως ὁ κ. Τσονταρίδης, ἀντικατασταθῇ δι' ἑτέρου γηγενοῦς, ἴσως τοῦ κ. Κωνσταντινίδη. Τὸ ζήτημα δὲ τοῦτο ἀνέλαβε νὰ κανονίσῃ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Παπαδᾶτος, ὑποψήφιος ἐπίσης ἐν Καβάλλᾳ.

Περὶ τοῦ φίλου τοῦ κ. Κονδύλη ὑποψηφίου ἐν Γορτυνίᾳ κ. Ἠλ. Ἀποσκίτη, ἐγνώσθη ὅτι ἐκτίθεται ὡς ἀκραιφνὴς Φιλελεύθερος.

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΟΝΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ Μεταξικοὶ οἱ μὴ συμπεριληφθέντες εἰς τὸν Λαϊκὸν συνδυασμὸν ἐπιμένουν νὰ σχηματίσουν ἴδιον συνδυασμὸν παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἐν Ἀθήναις συμφωνίαν

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΥΝΕΠΛΗΡΩΘΗ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ Ο ΕΝΙΑΙΟΣ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΜΕΤΕΧΟΥΝ.—Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αἱ συνεννοήσεις διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἑνιαίου ἀντιβενιζελικοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν ἀπέληξαν χθὲς εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα. Ὑπολείπονται πρὸς συμπλήρωσιν μόνον δύο θέσεις προσφύγων, μεθ' ὃ ὁλόκληρος ὁ συνδυασμὸς θ' ἀνακοινωθῇ ἐπισήμως, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Ἡ ἀναλογία τῶν προσφύγων ἀντιπροσώπων ἐλήφθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 1)10 τοῦ πληθυσμοῦ Ἀθηνῶν, εἰς ὃ ἀναλογοῦν οἱ ἐνταῦθα πρόσφυγες.

Ὁ κ. Κ. Τσουκαλᾶς δὲν ἐδέχθη νὰ μετάσχῃ τοῦ συνδυασμοῦ, μὴ προτιθέμενος νὰ πολιτευθῇ. Ἐπίσης, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ὑποψηφίων, δὲν πρόκειται νὰ μετάσχῃ καὶ ὁ κ. Ἄγγ. Κανελλόπουλος, διὰ λόγους ὑγείας. Εἰς ἀντικατάστασιν τούτων, προετάθη ἡ συμμετοχὴ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀειμνήστου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Μπαλτατζῆ εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν.

Οὕτως, ὁ ἑνιαῖος ἀντιβενιζελικὸς συνδυασμὸς τῆς πρωτευούσης θὰ συγκροτηθῇ ὁριστικῶς ὡς ἑξῆς:

Γ. Στρέϊτ, Κ. Δεμερτζῆς, Γ. Μερκούρης, Ν. Κρανιωτάκης, Λ. Κριεζῆς, Γ. Λαμπρινᾶκος, Θ. Νικολούδης, Δ. Μπαμπᾶκος, Ν. Δασκαλάκης, Γ. Νικολαΐδης, Θ. Ὑψηλάντης, Γ. Εὐστρατιάδης, Σ. Δούσμανης, Ι. Μάτεσης, Ν. Λεβίδης, Κ. Ἀγγελόπουλος, Δ. Ταμπακόπουλος, Θ. Κατσούλης, Μπαλτατζῆς.

Ἡ ἀπομένουσα κενὴ θέσις, ὡς καὶ αἱ τῶν δύο προσφύγων, θὰ συμπληρωθοῦν ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Τὴν κενὴν ταύτην θέσιν διεκδικεῖ ὁ κ. Δεμερτζῆς διὰ φίλον του ὑποψήφιον, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Κ. Τσουκαλᾶς, ὅστις ἠρνήθη, ἐθεωρήθη φίλος τοῦ κ. Δεμερτζῆ. Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ θέσις αὕτη θὰ δοθῇ εἰς τὸν κ. Ὅμ. Εὐελπίδην.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀνομασίαν τοῦ συνδυασμοῦ Ἀθηνῶν, καθωρίσθη ὅτι οὗτος θὰ ὀνομασθῇ «Λαϊκός», θὰ ἔχῃ δὲ ὡς σῆμα τὴν δάφνην.

Ο ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Λαϊκὸν συνδυασμὸν Πειραιῶς, ὁ κ. Γ. Στρέϊτ ἐξηκολούθησε καὶ χθὲς τὰς ἐνεργείας του διὰ τὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ, συνεννοηθεὶς σχετικῶς μετὰ τῶν τέως βουλευτῶν τῆς γείτονος κ.κ. Σκυλίτση καὶ Βατίστα. Εἰς τὸν κ. Σκυλίτσην, ἀποδεχθέντα νὰ ἡγηθῇ τοῦ συνδυασμοῦ Πειραιῶς, ἀνετέθη ἡ διεξαγωγὴ τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων. Πιστεύεται ὅτι ὁ συνδυασμὸς θὰ καταρτισθῇ μέχρις αὔριον.

ΕΝΙΑΙΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Πρὸς τὸν κ. Τσαλδάρην διεβιβάσθη ἀπὸ προχθὲς ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων τοῦ ἐκεῖ Λαϊκοῦ συνδυασμοῦ. Συγχρόνως ἀνηγγέλθησαν εἰς αὐτὸν ὡρισμέναι διασπαστικαὶ ἐνέργειαι ἄλλων ἀποκλεισθέντων τοῦ συνδυασμοῦ. Κατόπιν τούτων, ὁ κ. Τσαλδάρης ἐπικοινωνήσας χθὲς ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν ἰθυνόντων τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντιβενιζελικὸν ἀγῶνα, προέβη εἰς συστάσεις ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ διάσπασις τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων, τροποποιουμένου καταλλήλως τοῦ ὑποβληθέντος εἰς αὐτὸν καταλόγου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁδηγιῶν τούτων τοῦ κ. Τσαλδάρη πιστεύεται ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ὁριστικὴ συνεννόησις διὰ τὸν καταρτισμὸν ἑνιαίου ἀντιβενιζελικοῦ συνδυασμοῦ καὶ εἰς Θεσσαλονίκην.

ΟΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΘΑ ΑΝΑΓΓΕΛΘΟΥΝ ΟΙ ΟΛΙΓΟΙ ΥΠΟΛΕΙΠΟΜΕΝΟΙ

Ἐκ τοῦ Κέντρου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνεκοινώθησαν τὴν νύκτα οἱ κάτωθι συνδυασμοὶ ἐγκριθέντες τελικῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος κ. Π. Τσαλδάρη.

Οἱ συνδυασμοὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἐκλογικὸν σῆμα, τὸ καθιερωθὲν ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐκλογῶν, δηλαδὴ τὴν δάφνην.

Οἱ ἀνακοινωθέντες συνδυασμοί, 60 ἐν ὅλῳ περιφερειῶν, εἶνε οἱ ἑξῆς:

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Κορινθίας: Π. Τσαλδάρης, Ζούζουλας καὶ Παπακωνσταντίνου.

Ἄργους: Γ. Καρπετόπουλος.

Ναυπλίου: Ι. Μουντζουρίδης.

Μαντινείας: Σπ. Τσακόπουλος, Δημ. Τριανταφυλλᾶκος.

Γορτυνίας: Πλαπούτας, Γιαννόπουλος.

Μεγαλοπόλεως. Στέφ. Σακελλαριάδης.

Καλαμῶν: Σχινᾶς, Παπαφλέσσας.

Μεσσήνης: Ἐμπειρῖκος Κουμουνδοῦρος, Φεσσᾶς.

Ὀλυμπίας: Σπηλιόπουλος, Αἰλιανός.

Πυλίας: Μισυρλῆς.

Τριφυλλίας: Καλλαντζᾶκος καὶ Τσάφος.

Οἰτύλου: Πέτρος Μαυρομιχάλης.

Πατρῶν: Γ. Στρέϊτ, Δ. Στεφανόπουλος, Β. Ροῦφος, Β. Σαγιᾶς, Γιαννόπουλος.

Αἰγιαλείας: Α. Παναγιωτόπουλος.

ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀττικῆς: Δροσόπουλος, Μαντᾶς, Γ. Πεσμαζόγλου.

Θηβῶν: Βουρδουμπᾶς, Ζωγράφος.

Μεγαρίδος: Π. Νικολαΐδης, Σχινᾶς.

Λεβαδείας: Ι. Κίνιας.

Φθιώτιδος: Δ. Χατζίσκος, Ν. Βελέντζας (ἐλευθερόφρων), Παπαθανασίου. Ὁ καταρτισμὸς δευτέρου συνδυασμοῦ ἀποκλείεται, τοῦ κ. Κ. Καλαμάρα ἀποδεχομένου τελικῶς ὅπως ἐπιφυλαχθῇ νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα κατὰ τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογάς.

Δωρίδος. Χλωρός.

Λοκρίδος: Ἀθαν. Εὐταξίας.

Δομοκοῦ. Παναγούλιας.

Μεσολογγίου. Σπ. Τρικούπης.

Βονίτσης. Ξ. Μαυρομμάτης.

Βάλτου. Γ. Στράτος.

Εὐρυτανίας. Γ. Ἀλεξανδρόπουλος, Χρηστοδουλιᾶς (ἀνεξάρτητος).

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἀγυιᾶς. Μπριτζιᾶς.

Ἁλμυροῦ. Ἀργυρόπουλος.

Φαρσάλων. Κυρόζης.

Ἐλασσῶνος. Δ. Καζάκης.

Τυρνάβου. Β. Ζησιάδης.

Καλαμπάκας. Σ. Ἀλεξιάδης.

Καρδίτσης. Ψάρας καὶ Ταλιαδοῦρος (Ἐλευθερόφρων).

Τρικκάλων. Ραδινός, Ταρμπάζης, Χριστοδήμου (Ἐλευθερόφρων).

ΗΠΕΙΡΟΥ

Ἰωαννίνων. Μ. Γούδας, Μανώλης, Κίτσονας, Β. Κουρέντας, Γ. Κωνσταντινίδης, Κ. Σπέγκος, Γ. Τζαβέλας, Χρ. Χρηστοβασίλης.

ΝΗΣΩΝ

—Ἑπτανήσου

Κερκύρας. Τζὼν Θεοτόκης, Προβατᾶς, Παϊπέτης, Μοναστηριώτης.

Παξῶν. Ι. Μακρῆς.

Λευκάδος. Α. Βαλαωρίτης.

Ἰθάκης. Παΐζης.

Κεφαλληνίας. Σάμης. Γ. Ἀθανασούλας, Πάλλης. Κ. Εὐαγγελᾶτος.

Ζακύνθου. Δ. Βοῦλτσος.

ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Σύρου. Π. Ράλλης.

Ἄνδρου. Κ. Ἐμπειρῖκος.

Θήρας. Μαρκεζίνης.

Μήλου. Γαϊτᾶνος.

Νάξου. Μαγκάκης.

ΕΥΒΟΙΑΣ

Χαλκίδος: Κακαρᾶς. Ὁ δεύτερος θὰ ὁρισθῇ σήμερον.

Καρυστίας: Βογιατζῆς, Χατζηκωνσταντῆς.

Ξηροχωρίου: Σ. Μπαλᾶνος.

Σκοπέλου: Καλαμίδας.

Σάμου: Χατζηδάκης, Βλιάμος (ἐλευθερόφρων.

Αἰγίνης: Κ. Πέπας.

Κυθήρων: Σ. Στάης.

Τροιζηνίας. Σ. Σωτηριάδης.

ΚΡΗΤΗΣ

Ἡρακλείου: Παπαδάκης, Σγουρός.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Βερροίας: Μ. Χατζηνικολάκης, Κ. Χατζηδημητρίου, Δ. Δόγγος, Θ. Μαγκριώτης.

Ἐδέσσης: Ι. Καυταντζόγλου, Πέϊος.

Γρεβενῶν: Γ. Μπούσιος, Ζάχος.

Θεσσαλονίκης: Ἰσραηλιτικὸς Σύλλογος: Σιακῆ.

Οἱ λοιποὶ συνδυασμοὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θ' ἀνακοινωθοῦν ἐντὸς τῆς αὔριον.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΜΗΝ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Ὁ διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διανομῆς τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Δροσόπουλος ἐξέθηκεν εἰς τὸν κ. Μαρῆν τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως τῆς ἐκκυβεύσεως καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Τράπεζα οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρησιν διὰ τὴν διανομὴν τῶν μετοχῶν εἰς τοὺς ἐγγραφέντας διὰ κληρώσεως.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν τῶν κ. κ. Μαρῆ καὶ Δροσοπούλου ἐξητάσθη ἐπίσης τὸ ζήτημα τῶν 515 μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι ἔμειναν ἀδιάθετοι, δεδομένου ὅτι ἐκ τῶν 20.000 μετοχῶν, αἱ ὁποῖαι διετίθεντο ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς, ἐκαλύφθησαν μόνον αἱ 19.485. Ἀπεφασίσθη δὲ τὸ ζήτημα νὰ παραμείνῃ ἐκκρεμὲς διὰ νὰ λυθῇ ὁμοῦ μὲ τὸ γενικὸν ζήτημα τῶν μετοχῶν μετὰ τὰς ἐκλογάς.

Διευθετηθεισῶν οὕτω ὅλων τῶν λεπτομερειῶν, θὰ γίνῃ σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁριστικῶς ἡ κλήρωσις εἰς τὸ κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Συνεκροτήθη ἤδη ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν νομάρχην Ἀττικοβοιωτίας, τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν καὶ τρεῖς τμηματάρχας τῆς Τραπέζης. Ἡ κλήρωσις θὰ γίνῃ ὑπὸ τριῶν κορασίδων τοῦ Ὀρφανοτροφείου, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολλὰς ὥρας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Σχετικῶς ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ ἀπεφάσισε τὴν κατανομὴν τῶν εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν ἐκδοθεισῶν 13333 μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν 27.071 ἐγγραφέντων διὰ κληρώσεως μεταξὺ τούτων.

Εἰς τοὺς ἐξαχθησομένους ἐκ τῆς κληρωτίδος 13.333 ἐγγραφέντας θὰ χορηγηθῇ ἀνὰ μία μετοχὴ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ἐγγραφῆς μετοχῶν.

Ἡ κλήρωσις γενήσεται τὴν 1ην Αὐγούστου, ἡμέραν Τετάρτην, καὶ ὥραν 4ην μ.μ. δημοσίᾳ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν συναλλαγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τριῶν τμηματαρχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Οἱ κλῆροι θὰ φέρουν τοὺς ἀριθμοὺς οὓς φέρουν αἱ εἰς χεῖρας τῶν ἐγγραφέντων ἀποδείξεις ἐγγραφῆς τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31η Ἰουλίου 1928

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

Ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 10ου τμήματος κ. Δημάκη προσῆλθε χθὲς καὶ ἀπελογήθη διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν τορπιλλῶν ὁ πλοίαρχος τοῦ Π. Ναυτικοῦ κ. Ἀρβανίτης, ὅστις ἀφέθη ἐλεύθερος μετὰ τὴν ἀπολογίαν του. Διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν κατηγορούμενος εἶνε καὶ ὁ πλοίαρχος κ. Φωκᾶς, ὅστις ἀπελογήθη πρὸ ἡμερῶν, ἀφεθεὶς καὶ οὗτος ἐλεύθερος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ἀνακαλεῖται εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐκ τῆς διαθεσιμότητος ὁ ὑποστράτηγος κ. Ἀλέξ. Μερεντίτης. Προάγεται εἰς ὑποστράτηγον ἐν ἀποστρατείᾳ ὁ συνταγματάρχης τοῦ μεταγωγικοῦ κ. Ε. Μπασιᾶκος. Τίθενται εἰς ἀποστρατείαν ὁ λοχαγὸς ἀεροπόρος κ. Ι. Δούκας καὶ εἰς ἀπόλυσιν ἐπὶ ἓξ μῆνας οἱ ὑπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ κ.κ. Ε. Καμπάνης καὶ Ν. Εὐταξίας. Ἀνακαλεῖται ἐκ τῆς διαθεσιμότητος ὁ ἐπίατρος κ. Α. Γονατᾶς.

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΕΝ ΕΞΕΓΕΡΣΕΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Χθὲς μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ ἐφέδρων καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων εἰς ἀνωνύμους ἑταιρείας καὶ ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ὁ κ. Βουρλούμης ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ὁ νόμος θὰ συζητηθῇ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ καθόσον θεωρεῖται ἀντισυνταγματικὸς κατὰ βάσιν.

Κατόπιν τῆς ἀπαντήσεως ταύτης τοῦ κ. ὑπουργοῦ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν ἀπεδοκίμασαν ζωηρῶς τὸν κ. Βουρλούμην καὶ τῷ ἐδήλωσαν ὅτι οἱ ἔφεδροι θὰ καταπολεμήσουν τὸ βενιζελικὸν κόμμα καὶ πολιτικῶς.

ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ ἐκλογικοῦ γραφείου τῶν φιλελευθέρων, οἱ ὑπολειπόμενοι κυβερνητικοὶ συνδυασμοί—μετὰ τὴν χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν ἀρκετοῦ ἀριθμοῦ, τοὺς ὁποίους δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα— θὰ ἀνακοινωθοῦν μέχρις αὔριον.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνειργάσθη καὶ χθὲς τὴν ἑσπέραν μετὰ τοῦ κ. Σοφούλη διὰ τὸν καταρτισμὸν διαφόρων συνδυασμῶν. Οἱ συνδυασμοὶ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θ' ἀνακοινωθοῦν πιθανώτατα τὴν Παρασκευήν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου δι' Ἰωάννινα. Αἱ δυσχέρειαι διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν δύο τελευταίων συνδυασμῶν εἶνε μεγάλαι, λόγῳ τῶν πολλῶν ἀξιώσεων. Λέγεται, ὅτι ὁ συνδυασμὸς Πειραιῶς συναντᾷ τὰς μεγαλυτέρας δυσχερείας, ἔχει δὲ ἐπέλθει δι' αὐτὸν ριζικὴ διχογνωμία μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐκλογικόν του γραφεῖον ὑποψηφίου Πειραιῶς κ. Σακκαλῆ, ἐνδιαφερομένου προσωπικῶς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας διαφωνίας ὁ κ. Βενιζέλος, κατ' εἰσήγησιν τοῦ υἱοῦ του, ἔχει περιορίσει σημαντικῶς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ κ. Σακκαλῆ. Ἡ διχογνωμία ἀφορᾷ εἰς ὡρισμένα πρόσωπα καὶ συγκεκριμένως τοὺς κ.κ. Γ. Ἠσαΐαν, Δ. Ζαμάνον, Προυκάκην, Ἀρτ. Δεναξᾶν, Γ. Δουζίναν κ.ἄ. τινάς, τοὺς ὁποίους φαίνεται ὅτι ἀποκρούει ὁ κ. Σακκαλῆς. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τοῦ κ. Σακκαλῆ ἔχουν ἐγερθῇ ζωηρὰ παράπονα καὶ ἀπὸ μέρους τῶν προσφύγων ἀντιπροσώπων Πειραιῶς, διὰ τὰς προτιμήσεις του πρὸς ὡρισμένα πρόσωπα καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν ἄλλων. Τὰ παράπονα ταῦτα ἔχουν διατυπωθῇ καὶ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδην μὲ τὴν σύστασιν ὅπως τὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

Ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν προσφύγων ὑποψηφίων Πειραιῶς βέβαιοι φέρονται οἱ κ. κ. Π. Διαμαντόπουλος, τέως βουλευτής, καὶ Φατσέας, πιθανῶς δὲ καὶ ὁ Φραγκίστας Σαράντης.

Ἀναλόγους δυσχερείας ἐμφανίζει ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποψηφιότητας τῶν προσφύγων ἀντιπροσώπων καὶ ὁ συνδυασμὸς Ἀθηνῶν. Μεταξὺ τούτων ἀσφαλῶς θεωροῦνται ὡς ὑποψήφιοι πλὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδη, οἱ κ.κ. Μιχ. Ἀργυρόπουλος, τέως βουλευτής, Α. Ἀθηνογένης, Μιχ. Τσιγδέμογλου, πρόεδρος τῆς Π.Ο.Α.Δ.Α., Πασπάτης κ. ἄ.

Τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεσκέφθησαν χθὲς ἀντιπροσωπεῖαι τῆς δημοκρατικῆς ὀργανώσεως Βύρωνος καὶ ἄλλων σωματείων καὶ ἐζήτησαν ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸν συνδυασμὸν Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Περ. Καραπᾶνος.

2Α ΕΚΔΟΣΙ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΠΟΛΛΑΠΛ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΟΘΕΙ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 (Τοῦ ἀν-ποκριτοῦ μας)— Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν ἐνταῦ- αἱ σημεριναὶ πληροφορίαι τ- «Ἐξέλσιορ» περὶ παρασκευα-ζομένων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου νοθειῶν κατὰ τ- ἐπικειμένας ἐκλογάς.

Τὸ «Ἐξέλσιορ» ἀναγράφ- ὅτι κατὰ ἰδιαιτέρας του πλη-ροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Βε-νιζελικοὶ ἐξέδωκαν ἤδη πολλα-πλᾶ ἐκλογικὰ βιβλιάρια ὅτι γενικῶς θὰ ἐπιδιώξουν ἐφαρμόσουν πλήρες σχέδ- νοθειῶν κατὰ τὰς ἐκλογάς.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΡΟΘΥΜΟΣ ΕΙΣ ΕΔΑΦΙΚ

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙ

ΡΩΜΗ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ —Τὸ Τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον «Ἰ-νάσιοναλ Νιοὺς Σέρβις» πληροφορεῖ- τι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ συναντηθῇ εἰς τὴν εὐκαιρίαν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὴκ Ρ- βέῃ πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἑλληνο-τουρκικῶν ἐκκρεμουσῶν διαφορῶν, ἐπὶ σκοπῷ ὁριστικῆς διευθετήσεως αὐτῶν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Πρακτορείου, πᾶσαι αἱ προγενέστεραι ἀπόπειραι ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν διαφορῶν ἐναυάγησαν κυρίως, ἕνεκα τῆς στενοχώρου διὰ τὴν Τουρκίαν διαχαράξεως τῶν Θρακικῶν συνόρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας δυσχεραίνεται ἡ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία Κων)πόλεως-Ἀδριανουπόλεως. «Ἤδη — προστίθεται — ὁ κ. Βενιζέλος φαίνεται διατεθειμένος νὰ παραδεχθῇ μίαν μικρὰν βελτίωσιν τῶν συνόρων ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, τοῦτο δὲ θὰ ἐπιτρέψῃ τὸν εὔκολον διακανονισμὸν τῶν λοιπῶν ἑλληνοτουρκικῶν ἐκκρεμοτήτων.»

Ο ΝΟΜΠΙΛΕ ΦΘΑΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΜ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31. — Ὁ γαλλικὸς Τύπος πληροφορεῖται ὅτι περὶ τὰ ἐξημερώματα κεῖται νὰ φθάσουν εἰς τὴν Ρώμην οἱ διασωθέντες ναυαγοὶ τῆς «Ἰταλίας» μετὰ τοῦ Νόμπιλε. Τὸ βαγόνι διὰ τοῦ ὁποίου ταξιδεύουν οἱ ναυαγοὶ εἶνε ἑρμητικῶς κλειστὸν καὶ φρουρούμενον ὑπὸ ἀστυνομικῶν. Παρὰ τὰ μέτρα τῶν ἀρχῶν εἷς Γερμανὸς δημοσιογράφος κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ, κατόπιν ἰδιαιτέρας παρακλήσεως πρὸς τὸν Νόμπιλε ἐκ μέρους ἐκκλησιαστικῆς προσωπικότητος, ἥτις εἶχε ἐπιδώσει τὸν σταυρόν, τὸν ὁποῖον ὁ στρατηγὸς Νόμπιλε ἔρριψεν εἰς τοὺς πάγους τοῦ Πόλου.

Ὁ Νόμπιλε εἶνε πολὺ καταβεβλημένος, παρεπονεῖτο, ὅτι εἶνε κουρασμένος καὶ αἰσθάνεται πόνους εἰς τὰς κάτω ἀρθρώσεις. Ἐπέδειξε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον δι' ὅσα ἔγραψαν δι' αὐτὸν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες καὶ προσεκάλεσε συναφῶς τὸν συνομιλητήν του νὰ ἀγοράσῃ ὅσας ἐφημερίδας ἐπωλοῦντο εἰς τὸν σταθμὸν καὶ νὰ τοῦ μεταφράσῃ ὅ,τι [illegible] ὥρα. Ὁ Νόμπιλε ἐδήλωσεν, ὅτι τὰ ὅσα γράφονται δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀλήθειαν, ἐχαρακτήρισεν ὡς τερατώδη συκοφαντίαν τὸ ὅτι ὁ Ζάππι καὶ ὁ Μαριάνο ἔφαγον τὸ πτῶμα τοῦ Μάλμγκρεν καὶ ἐπρόσθεσε ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ τοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ὁμιλήσῃ καὶ τότε θὰ τὰ [illegible]

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, εἶπε, στοιχειώδης ἐπιβάλλει νὰ μὴ ἐκφέρουν γνώμας ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀποστολῆς του, ἐφόσον ἀγνοοῦν τὰς λεπτομερείας.

ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΦΟΠΛΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 31 (Ἀσύρματος).— γραφοῦν ἐκ Λονδίνου ὅτι ὁ ὑπουργὸς κ. περλαιν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅτι συνήφθη συμφωνία μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τὴν συμφωνίαν ταύτην θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς εἰς τ- ἐθνικὰς κυβερνήσεις καὶ ... τη, ἵνα, ἐὰν ἐπιθυμοῦν, προσχωρήσουν εἰς ταῦτα.

ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΔΑΝ

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Βενιζέλου συνεσκέφθησαν χθὲς μετ' αὐτοῦ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μαρῆς, ἐν σχέσει μὲ τὰς προτάσεις περὶ δανείου τοῦ οἴκου Σέλιγκμαν. Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην παρίσταντο ἐπίσης οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ οἴκου Σέλ- κ. κ. Στῆβενς καὶ Ἠλιάσκος, διευθυντὴς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Καθὰ ἀνεκοινώθη, δὲν ἐπετεύχθη ὁριστικὴ συμφωνία, συνεπείᾳ τῆς ὑπάρχούσης διαφορᾶς ἐπὶ τῆς ζητουμένης μιᾶς ὑπὸ τοῦ οἴκου Σέλιγκμαν. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Στῆβενς θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς [illegible] ζητῶν νεωτέρας ὁδηγίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς μὲ σχετικὴν ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἀπραξίαν. Ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ τιμαὶ ἐχαλαρώθησαν σχετικῶς. Περὶ τὰ τέλη ὅμως τῆς συνεδριάσεως ἐνεφανίσθη ἀγοραστικὴ τάσις καὶ αἱ τιμαὶ τῶν χρεωγράφων ἐβελτιώθησαν αἰσθητῶς, ἀνακτήσασαι ὅλας τὰς ἀπολεσθείσας μονάδας των. Μεγαλυτέραν ὅλων βελτίωσιν ἐσημείωσαν αἱ μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ Λιπασμάτων.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκανόνισε χθὲς τὰς ἑξῆς τιμὰς ἐξωτερικῶν συναλλαγμάτων: Λίρα Ἀγγλίας 374.25—375, Δολλάριον 76.99—77.177, Γενεύης 14.835—14.87, Βρυξελλῶν 2.145—2.154, Λιρέττα 4.03—4.045, Ἄμστερνταμ 30.975—31.065, Βερολίνου 18.397—18.445, Βιέννης 10.862—10.902, Παρισίων 3.015—3.022.

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 30)7 ΛΟΝΔΙΝΟΥ		Κλείσιμον 31)7 ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	63.50	5 ο)ο 1914 . .	
5 ο)ο 1884	63.50	Τράπ. Ἀθηνῶν	
4 ο)ο 1887	51.50	» Ἀνατολῆς	335
4 ο)ο 1889	50.—	Οἴνων	492
5 ο)ο 1890	63.—	Λαυρίου	21
5 ο)ο 1893	63.—	Ἠλεκτρικῆς	
4 ο)ο 1902	60.10	Σ.Π.Α.Π.	
4 ο)ο 1907	83.—	Σιδ. Θεσσαλίας	268
5 ο)ο 1910	61.50		
5 ο)ο 1914	75.50		
7 ο)ο 1924	100		
6 ο)ο 1928	91.50		
Κτηματικῆς	98.—		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		375	—.—	—.—	—.—	0.331	0.245	0.438	0.741	—.—	—.—	250
Στερλίνα	375.		4.857	25.227	12.078	124.09	92.83	163.81	276.—	34.93	798	957
Δολλάριον	77.117	4.857	—.—	—.—	—.—	24.412	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.87	25.227	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.065	12.073	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	3.022	124.09	3.794	20.178	—.—	—.—	0.631	1.296	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	4.045	92.83	6.153	27.382	—.—	1.365	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.15	163.81	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.355	276.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.154	34.905	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.91	—.—
Λεΐ	0.48	798.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.50	957	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 31ης Ἰουλίου 1928.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1888	4775	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4775	5 ο)ο	1898	72.50
4 ο)ο	1887	3890	5 ο)ο	1900	72.—
4 ο)ο	1889	3700	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4725	6 ο)ο	1917	79.—
5 ο)ο	1893	4230	6 ο)ο	1918	80.—
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	81.—
4 ο)ο	1902	4250	» Γ.ΣΤ.	1919	77.50
5 ο)ο	1907	1220	5 ο)ο 1920)π.		182.—
4 ο)ο	1910	4380	)μ.		182.—
5 ο)ο	1914	5440	6 1)2 1)ο	1922	90.50
7 ο)ο	1924	7500	6 ο)ο	1926	82.50
8 ο)ο	1925	80000	8 ο)ο	1926	93.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1500	2.50 ο)ο 1912	63.—
2.50 ο)ο 1904	69.—	8.— ο)ο 1926	790.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ		ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἐθνικῆς	[illegible]	[illegible]	260
Ἀθηνῶν	[illegible]	[illegible]	213
Ἀνατολ.	[illegible]	[illegible]	250
Λαϊκῆς	[illegible]	[illegible]	105
Ἐμπορ.	[illegible]	[illegible]	1755
Πειραι.	[illegible]	[illegible]	1685
Βιομηχ.	[illegible]	[illegible]	427
Οἰκον.	[illegible]	[illegible]	47
Γενική	[illegible]	[illegible]	357
Κεντρ.	[illegible]	[illegible]	335
Κοσμ.	[illegible]	[illegible]	50
Θεσσαλ.	[illegible]	[illegible]	128
Χίου	[illegible]	[illegible]	40
Ἑλ. [illegible]	[illegible]	[illegible]	295
Ἀγγλ.	[illegible]	[illegible]	240
Καρα.	[illegible]	[illegible]	96
Σάμου	[illegible]	[illegible]	50
ΑΤΜΟ[illegible]		[illegible]	87
Καππ.	[illegible]	[illegible]	311
Ἀχαϊ.	[illegible]	[illegible]	200
Εὐνικ.	[illegible]	[illegible]	300
Παλη.	[illegible]	[illegible]	165
Μιχαλ.	[illegible]	[illegible]	134
Χιακή	[illegible]	[illegible]	1190
Γιανν.	[illegible]	[illegible]	200
Κροκ.	[illegible]		

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ		ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ
Οἰνοποιΐας	940	Ἡρακλῆς
Οἴνων	1575	Τιτάν
Καμπά	430	Σάχαρης
Ἠσαΐα	161	Τέκτων
Ἑνώσεως	290	Ἄτλας
Γεωργ. Βιομ.	353	Ἔργον
		Κέκροψ
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		Κύκλωψ
		Ἐργοληπτική
Ἠλεκτρικ.	400	Ὄλυμπος
[illegible]	570	ΑΚΤΕ
[illegible]	60	Πρώτη Οἰκοδ.
[illegible]	5225	[illegible]
[illegible]	900	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΙ
Γεν. Ἀποθ.	590	Πειρ. Ἐπιχ.
		Ἐριουργίας
		Βερμίου
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		Ἔρια
Ἀλιβερίου	135	Ἑλλ. Ταπ.
Ἀνθρακωρ.	26	Χρυσαλλίς
Εὐ.) Κοινα.	161	Ὑφαντουργ.
) Προν.	206	Πειρ. Ἐπιχ.
Λαυρίου	36.—	ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ.
Ὠρωποῦ	185	Θεσσαλίας
		ΣΠΑΠ
		Ἠλεκτρ. [illegible]

ΟΙ ΤΟΚΟΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ

Συνήφθησαν χθὲς αἱ προσυμβάσεις διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τίτλων εἰς τὸ νέον δεκαπενθήμερον. Οἱ μεταφορικοὶ τόκοι (ρεπόρ) διεκυμάνθησαν μέχρι 12 ο)ο. Συγκεκριμένως ἐπὶ τῶν μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπληρώθησαν δρχ. 275, Ἀθηνῶν 2—5, Ἐμπορικῆς 4—4.25, Οἰνοπνευματοποιΐας 4 — 4 1)2, Οἴνων 1—6, Πυριτιδοποιείου 7—8, Λιπασμάτων 6—7, Μακοῦ 5, [illegible] 1—1 1)2.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 31. — Ἡ [illegible] χος. Βαγόνια Ἀμαλιάδος [illegible] τία ἑτοίμη 4166, [illegible] βριος [illegible] 3675, Ὀκτω[illegible]

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν δανείων τῶν Ἀνταλλαξίμων [illegible] στική [illegible] τιμαὶ αὐτῶν ἐβελτιώθησαν. Διεκυμάνθησαν [illegible] ξὺ τῶν 783 καὶ 791 καὶ ἔκλεισαν [illegible] Τὸ ἀπόγευμα διεκυμάνθησαν μετ[illegible]

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤ

Ὁμολογίαι: Δανείων εἰς χρυσὸν [illegible] 77. Λαχειοφόρου Κτηματικῆς α' καὶ β' σειρᾶς δρ. 248. Μετοχαὶ [illegible] ζης τῆς Ἑλλάδος 9.150, Κτηματικῆς 1.875, Λασκό 145 καὶ Ἱππο[illegible] 270.